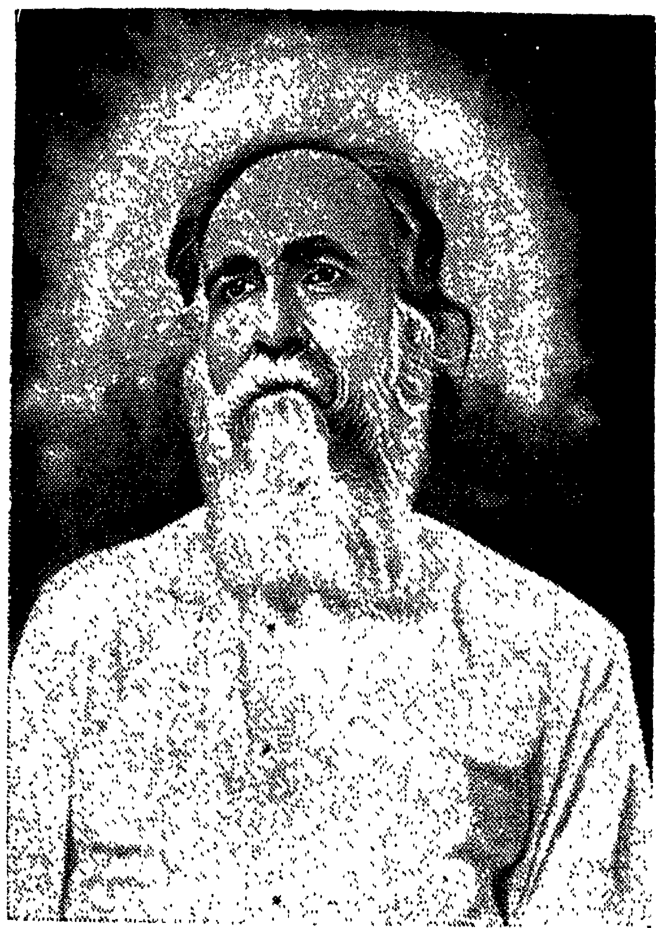

పాగల్ హరనాథ్

పరామర్శ

పుస్తకాల భిక్షువు

వచ్చేసు !!

"ఈ సరికి 'పాగల్ హరనాథ్' పుస్తకము మీకు అందియుండవచ్చును - తృప్తిదీర చాల పత్రములు చూచి యుందురు."

పత్ర ప్రకరములను చదివి, 'ఈ సకల విషయములు పత్రములయందు ఏ విధమున ప్రకాశితము లయినవా' అని నేనే ఇప్పుడు ఆశ్చర్య పడుదును.

మీ మనముల ఏ ఏ ప్రశ్నలు పొటమరించిననూ, వానికి ఉత్తరువులు 'పాగల్ హరనాథ్'న ఏదో ఒక పత్రమున బడయగందురు. తమ మనస్సులకు అమితానందము లభించును. ఇందువలన శాంతి సమకూరును. సందేహాము లేదు. పుస్తక ప్రతి సర్వదా 'నిజసంగి'గా నుంచుకొనుఁడు.

మీ స్నేహితులకు మీ సహోద్యోగులకు మీరు ఎన్ని అమ్మ గలిగిన అన్నిటిని అమ్ముటకు ప్రయత్నింపుఁడు. సకలు రకు కొనుడని తెలుపుడు. ఏలనన, ఇందు రెండు మహాత్కా ర్యములు ఏకాధార మైనవి. ఒకటి ప్రభు నామ ప్రచారము. రెండు దరిద్ర దుఃఖులకు జీవనదానము.

'పాగల్ హరనాథ్'

శ్రీ రాధాకృష్ణాభ్యాంనమః

శ్రీ శ్రీకృష్ణ చైతన్య ప్రభుర్జయతి

పాగల్ హరనాథ్

అర్థాత్

శ్రీ హరనాథేర అపూర్బ పత్రావళి

తృతీయ ఖండ

(ఏకత్రింశ పత్ర)

భాఇ రాధా !

తోమార తార పాఇయా కష్టహాఇల, కేన ఏత ఉతలా హాఇలే ? ఆమార జన్య ఏత చింతాకరిఓ నా భాఇ. ఆమరా హుకుమే ఆసియాఛి హుకుమ పాయిలేఇ యాఇతే హుబే, సకలేఇ ఏకస్థాన హాతేఇ ఆసియాఛి ఏకస్థానేఇయాబ, తబే కేహదుదినే ఆగే, కేహపాఛే, ఏఇమాత్ర కథా-ఏరజన్య ఏత బ్యస్త హాఓయా కి భాల ? సేదిన బాబార పత్రే ఏకపత్రపాఠా ఇయాఛి, నగేన బాబుకే ఓ లిఖియాఛి ఏతపెన పాఇయా థాకిబే, తాఇ తార కరిబారకోన దరకారనా బుఝాతే: రసిదఖాని ఫిరే పాతాఇ, 1-0-0 ఉసులు కరే నిఓ అనర్థక ఖరచ కరిబార కోన ఆబశ్యక నాఇ, ఏఇ 1-0-0 ఆనాతే ఆజతిన జనేర ఏకదినేర జీబన రక్షాహాతే పారిబే. ఏమన దుఃసమయే బినా కారణే ఏకటిపయిసా ఓ ఖరచకరా ఉచిత నయ్దేఖ, ప్రభుర ఇచ్ఛా అటలకే సామనే రాఖియా ప్రత్యహ శతాధిక

లోకకే ప్రతిపాలన కరితే ఛేన, కేహ బలితే పారేనాః ఖరచ కోథాయి హతే ఆసితేఛే ఓకే దితే ఛే? భాఇరే కృష్ణ బధఇ దయామయ.

భాఇ రాధా, ఆజకాల పూర్ణానందమయీ పురీ క్షేత్ర ఆరఓ ఆనంద మాతియా ఉఠియాఛే-యేదికే నయన రాఖి బలఇకే ఆనంద ఆర జయజయ శబ్దే పూర్ణ ఏ ఆనందే తుమి మాతియా ఆఛ, మనే కరిఓ ఆనందే భాసితే ఛి-భాఇ, తిన ధామే తినటుకు స్థానేర నితాంత ఆబశ్యక హఇయాఛే ఓ ఇచ్ఛా ఓయఖన నితాంత బలబతీ హోఇయాఛే తఖన సేఇ బాంఛా కల్పతరు నిశ్చయ ఇ పూరణ కరిబేన, ఆశా కరితేఛి-స్థాన నిరూపణ హలే ఆమి ఓ నిశ్చింత హబ, ఏ ఇచ్ఛా కరితే ఛి-దేఖితార ఇచ్ఛాకి—ఆజ కాల ప్రాణ నితాంత కాతర-ఏఖన ప్రభుర అంత లీలాటి బేశ అనుభబ కరితేఛి, సత్యఇ సమయే సమయే ప్రాణ యాయయాయ ఇహయా ఉఠే, చక్షే చక్షే చేయే ఓ యేన సదాఇ హారాఇ హారాఇ మనే హయ—బధ ఢేఉ ఉఠేఛే, రాఖే కినారాఖే- ఏక బార డుబాఇతేఛే ఆబార ఉఠాఇతేఛి-బడ మజా ఓ బధ కష్ట—ఇహోర ఇ నామ బుఝి "బిషామృత ఏకత్ర మిలన" భాఇ కష్టే ఓ శేషనాఇ, ప్రాణ ఓ యాయనా, ఏ బడ మజా-రథ యాత్రార పర ఆమార మా బాబార అనుమతి లఇయా కలికాతాయ ఏస, ఆర సేఖాన హతే ఝులనేర సమయ శ్రీ బృందాబనే ఆసిబే-

ఏబార తేమన సంగే పాఓ బనభ్రమణ కరిబే — కలికాతా ఆసియా ఏడే దహేర రాయబాహాదూర ప్రసన్నకుమార బంద్యోపాధ్యాయ మహాశయేర సంగే సాక్షాత్ కరిబే - తిని ఏక జన గౌర గత బఢఇ ప్రేమిక - తార నికట ఆమార బఢో Photo పాఇలే ఆమార మాకే ఏక ఖానీ పాఠాఇ ఓ-ఆసిబార సమయ మాకే బలే ఆసిఓ యేన ఆమాదేర ఉపర స్నేహేర నజర చిర దిన రాఖేన-భాఇ, పరకమ మా, బాబా పేయే ఏబార తోమార శ్రీ క్షేత్రే బఢఇ ఆనందేర ఉపర ఆనంద హాఇయాఛే, సబఇ సేఇ ఏకజనేర ఖేలా—భాఇరే, ఆమార దుటి నయననియే ఏకబార ప్రాణ భరే జగత్ బల్లభకే దర్శన కరే ఆమాకే కృతార్థ కరిఓ - తోమార చక్షే ఇ యేన ఆమార దర్శన పాయి, ఆమి పాతకీ, ఆమార సే అదృష్ట కోథాయి పాఇబ? ఆమార మాకే ఓ బలి ఓ యేన ఛేలేర నామ కరే ఏకబార దర్శన కరేన, ఆర ప్రభుకే క్షమాకరితే బలేన, ఆర దయాకరే దర్శన దితే బలేన-మశేర మహాంతజీకే ఆమాదేర సకలేర ప్రణామది ఓ ఆర బలి ఓ, యేన ఏకటి భాయేర ఉపర నజర రాఖియా అపరగులికే హాత శ్రద్ధా నా కరేన—ఛేలేర భాల ఆఛే, ఆమి బేశ భాల ఆఛి, కోన చింతా నాఇ - నంద బాబార సంగే దేఖా కరి ఓ. తోమార పత్ర ఆజకాల పాఇ నాకేన? భాఇ, కృష్ణకే ఆమార స్నేహ భాల బాసా జానా ఇఓ.

తోమార దాదా - హర.

పాగల్ హరనాథ్

ఆంధ్ర అనువాదము

తృతీయఖండము

(ముప్పది యొకటవ పత్రము)

సోదరా రాధా,

మీ 'తంతి' గన కష్టము తోచెను. ఇంత అతలకుతలము కానేల? నా నిమిత్త మింతగ చింతచేయకుము తమ్ముడూ,— మనము ఆజ్ఞాప్రకారము వచ్చితిమి. ఆజ్ఞ యగుటతో పోవుట తటస్థించును. సకలురును ఒక స్థానము నుండియే వచ్చిరి. ఒక స్థానమునకే మరలిపోదురు. అయితే, కొందఱు, రెండు రోజులు ముందు - కొందఱు వెనుక - ఇందుకోసమై ఇంతగ వ్యస్తులగుట మంచిదా? ఆ రోజుననే 'బాబా' పత్రముతో ఒక పత్రము పంపియుంటిని. నగేన్ బాబునకును వ్రాసితిని. కొన్ని దినములలో బడయగందురు. కనుక తంతి నీయవలసిన అవసరమేమీ లేదను బుద్ధిని, రసీదు తిరిగి పంపివేసితిని. రూపాయిన్నర వాపసు తీసికొనుడు. అనర్థక వ్రయము చేయ వలసిన ఆవశ్యకత ఏమియు లేదు. ఈ రూపాయి యెన్మి దణాలతో ఈ రోజులలో ముగ్గురు మనుష్యులకు ఒక దినము జీవన రక్షణ జరుగగలదు. ఇటువంటి దుస్సమయమున, కారణము లేకుండా ఒక్క 'పైసా' కూడా వెచ్చించుట

ఉచితము కాదు. అటులును ముందిడుకొని ప్రభుని ఇచ్ఛ చూడుఁడు. ప్రత్యహ్నము శతాధికులగు లోకులను ప్రతిపాలన మొనరించుచుండెను. ఈ 'ఖర్చు'నకు ఎక్కడినుండి వచ్చుచున్నదీ, ఎవరు ఇచ్చుచున్నదీ ఎవ్వరూ చెప్పఁజాలరు. తమ్ముఁడు, కృష్ణుఁడు, కడు దయామయుఁడు.

సోదరా, రాధా, పూర్ణానందమయగు పూరీ క్షేత్రము నేఁటి కాలమున మఱియు ఆనందమున మత్తిలి యున్నది. ఏ వైపునకు నయనములు నిలిపిన కేవలమూ ఆనందముతో, జయజయ శబ్దములతో పూర్ణమై యున్నది. ఈ ఆనందమున తమరును ఉన్మత్తులయి యుందురు అని తలఁచుకొని నేను ఆనందమున భాసిల్లితిని. సోదరా! మూఁడు ధామముల మూఁడు కాస్తల స్థానము నితాంతమూ ఆవశ్యకమైనదే. ఇచ్ఛ ఎప్పుడు బలవతి యగునో తత్క్షణము ఆ వాంఛాకల్పతరువు నిశ్చయముగ పూరణ మొనరించును అని ఆశ చేయుదును. స్థాన నిరూపణ మయినయెడల, నేనునూ నిశ్చింత నుండ నిచ్ఛగింతును అతని ఇచ్ఛ యెటులున్నదో చూతము. నేఁటి కాలము ప్రాణములు నితాంతము కాతరమగుచున్నవి. ప్రభుని అంతర్లీల ఇప్పు డెక్కువ అనుభవ మగుచున్నది. ఎడనెడ, ప్రాణములు సత్యముగా పోఁబోవునటు లెగసిపోవును. తేఱపారి జూచిన సదా హరించి హరించిపోవునట్లు తోఁచుచున్నది. మహో కల్లోలము లెగయుచున్నవి. నిలుపునో నిలుపవో -

ఒకమారు ముంచుచున్నవి మరల లేవనెత్తుచున్నవి. పరమానందము, అపరిమిత కష్టము. 'విషామృతము లేక త్రామిశ్రితమని' దీనినే యందురని బోధపడును. సోదరా, కష్టములకు శేషము లేదు, ప్రాణము పోనూ పోదు, ఇది బహు విచిత్రము. రథయాత్రానంతరము మా తల్లిదండ్రుల అనుమతి గొని కలకత్తాకు రండు. మఱి అక్కడనుండి 'డోలోత్సవ' సమయమునకు శ్రీ బృందావనమునకు యరు దెంతురు. ఈ మారు అయిన తోడు గొని 'వనభ్రమణము' గావింతురు. కలకత్తా వచ్చిన 'ఏడే దహ' రాయబహాదూర్ ప్రసన్నకుమార వందోపాధ్యాయ మహాశయులతో కలియుదురు. వారు, గౌర గత ఘన ప్రేమికలయం దొకరు- వారి యొద్ద నా పెద్ద 'ఫొటో'ను గొని మా అమ్మ కొక ప్రతి పంపుడు. స్నేహదృష్టి చిర దినములు నాపై నెలగొల్పుమని బయలుదేరు సమయమున మా అమ్మతో చెప్పి బయలు దేఱుడు. సోదరా, ఈసారి, ఇట్లు తల్లిదండ్రులతో నుండుటచే శ్రీ క్షేత్రమున మీకు మహానందము పై ఆనంద మొదవియుండును. అంతయు ఆ ఏకజనుని ఖేల—తమ్ముడూ, ఒక్కసారి-నా రెండు నయనములతో ప్రాణపూర్తిగ జగత్ వల్లభుని దర్శనము గావించుకొని నన్ను కృతార్థునిఁ గావింపుడు. మీ చక్షువుల నయిననూ నాకు దర్శనమగును. నేను పాతకిని. ఆ యదృష్టము నాకెక్కడ లభ్యమగును? "బిడ్డ

పేరుమీదుగా, ఒక్కమాఱు దర్శనము గావింపుఁడు. మఱి ప్రభుని క్షమింపుమనుఁడు. మఱియు దయగొని దర్శనము ప్రసాదింపమనుఁడు" ఇట్లు మా తల్లికి కూడా చెప్పుఁడు. 'మఠ మహంతజీకి' మా సకలుర ప్రణామము లొసంగుఁడు. మఱి 'ఒక్క సోదరునిపయి లక్ష్యముంచి, తక్కిన వారిని, అశ్రద్ధ చేయదగద''ని మఱి మఱీ వారికిఁ దెలుపుఁడు. పిల్లలు క్షే మ ము గ నుండిరి. నేనును చాల బాగుంటిని. చింత ఏమియు లేదు. నందబాబును కలిసికొనుఁడు - నేఁడు మీ పత్రములు వచ్చుట లేదేల? సోదరా, కృష్ణునకు నా స్నేహ ప్రేమ లెఱిఁగింపుఁడు.

మీ అన్న
హర.

ద్వాత్రింశ పత్ర

భాఇ రాధా,

ఆనందే మాతియా ఆఛ, చిరజీబన. ఏమనఇ ఆనందే థాక, కింతు ఏ ఆనందేర కిఛు అంశ పత్ర ద్వారాగరిబ దుఃఖీ దాదాకే దితే భులిఓనా-బాబార పత్ర మధ్యే ఏకఖాని పృథక పత్రదిలామ కింతు ఉత్తరదాఓ నాఇ కేన? తోమార పత్రే తోమార సాక్షాత్ దర్శన నాఇ - అత ఏబయతఇ కాజ థాక

మాఝే మాఝే ఏఇ దేశాంతరిత దాదార కథా మనే కరే పత్రదితే భులి ఓనా-ఆజ కాల తోమాదార ఆనందే దిన రాత జ్ఞాన నాఇ, చిరజీబన ఏఇ రకమ ఆనందే డుబే థాక, ఇహాఇ ఆమార ప్రార్థనా-శునియా సుఖీహఇబే, అటల శ్రీ ధామ బృందాబనే ఏకటి కుంజ హస్తగత కరిబార చేష్టాతే ఆఛే - ఏఖన రాధా రాణీర దయాహలేఇ సేటి హాతే పారే, తా హలే ఆనంద మయ బ్రజదామే ఏకటు ఆశ్రమ హబే-యిఖన ప్రభు ఇచ్ఛాదియా ఛేన, తఖన నిశ్చయఇ నిజ ఆనందమయ పురీ క్షేత్ర ఓ ఏకటు స్థాన పాఓయా, యాఇబేఇ తినిఇ బందో బస్తు కరిబేన- శ్రీధామ నబద్వీప ఓ కఖన వాకఖన పాబేఇ పాబే-నందబాబా ఓ అటలేరసంగేఆసితేపారేన-తినిబోధహయ కాశ్మీర పర్యంత ఆసిబేన-తుమి ఓ ఏబార శ్రీధామే ఆఇస, ఆనందే ప్రభుర ఝులన-యాత్ర దర్శనకర ఓ సకల భాఇదేర నికటే థాక, ఇచ్ఛాహయ నంద బాబార సంగే కాశ్మీర చలే ఆసి ఓ, కష్ట హయ దరకార నాఇ - శ్రీధామ బృందాబనే కిఛుదిన భజ నానందే బాస కర - యది రాధారాణీ కుంజటి దేన, ఆర తుమి బృందాబనే థాక. తాహలే బడఇ ఆనందేర హబే-ఆమార జీబన ఏఇరకమ కరితే కరితే యాబే, ఆమార అదృష్టే ఓ సకల ఆనంద నాఇ, భాఇ యితదిన క్షేత్రేథా, కిబే, ప్రత్యహ ఏకబార అంతతః ఆమార మాఓ బాబాకే దర్శన కరే ఆసబే-ఆమార మాకేమన ఆనందే ఆఛేన? తాకే బలిబే యేన ఏ అకర్మణ్యా ఛేలే టికే భులే నాథాకేన-హాత భాగా

ఛేలేరాఇ మాయేర ఆదర బేశీపాయ, ఇహాఇదేఖితే పాఇ-గంభీ రార సుహంత మహారాజకే అమార ప్రణామ జానాఇట ఆర తార దయా ప్రార్థనా కరిట-ఆనందే రథ దర్శన కరే శ్రీధామ బృందాబనే ఆసిబార బందోబస్తు కర - శ్రీయుక్త నగేన్ బాబుకే ఏఇ పత్రఖాని దియా తుమా చాహిచే ఆర బలిబే గరీబ దుటీ పయసార జన్య పృథక పత్రనాదియా అప రాధే. యేన నిజగుణే క్షమా కరేన-ఛేలేరా ఖాల ఆఛే.

తోమాదేర దాదా

హర

(ముప్పది రెండవ పత్రము)

సోదరా, రాధా,

ఆనందమున మత్తిలి యుండుఁడు. ఈ దృశ్యమగు ఆనందమున చిరజీవనులు కండు. కాని, ఈ ఆనందమున కొంత అంశ దరిద్ర దుఃఖియగు దాదాకు పత్రమూలకముగ ప్రసా దించుట మఱువకుఁడు. 'బాబా' పత్రములలో పృథక పత్ర మొకటి యుంచితిని. కాని సమాధాన మీయలేదు - ఏల ? నేను మీ సాక్షాత్ దర్శనమును కాక, మీ పత్రములనే కోరితిని, అందుచే ఎన్ని పనులున్నను, మధ్యామధ్య ఈ దేశాంతరితుఁ డగు 'అన్న' మాట జ్ఞప్తి నుంచుకొని పత్రము ప్రసాదించుట

మఱువకుండు. ఆనందములో నేఁడు తమకు దినరాత్ర జ్ఞానము లేదు. ఈ రకమైన ఆనందమున చిరజీవనమూ మునిఁగి యుందురుగాక. నా ప్రార్థన మిదియే. 'అటల్' శ్రీధామ మగు బృందావనమున కుంజ మొకటి గొనుటకు యత్నించు చుండెనని వినిన సుఖులగుదురు. రాధారాణి దయయైన, ఇప్పటికే అది లక్ష్యమైయుండును. అటులయిన ఆనందమయ మగు వ్రజధామమున ఒక ఆశ్రమమగును. ప్రభువు ఇచ్ఛ ప్రసాదించినప్పుడు నిశ్చయముగ ఆనందమయమగు నిజపురీ క్షేత్రముననూ ఒక స్థానము బడయుటయు జరుగును. అతడే 'బందోబస్తు' గావించును. ఒకప్పుడు కాకున్న యొకప్పటి కయినను శ్రీ ధా మ మ గు నవద్వీపముననూ స్థానమును తప్పక లభించును. నందబాబు కూడా అటలునితో రాఁగలడు. అతఁడు కాశ్మీర పర్యంతము వచ్చునని బోధపడుచున్నది. ఈమాఱు మీరును శ్రీధామమునకు రండు. ఆనందమున ప్రభుని 'డోలాయాత్ర దర్శింతురు, సకల సోదరుల సన్నిధి నుందురు. ఇచ్ఛయైననందబాబుతో కాశ్మీరమునకు పోయి రావచ్చును. కష్టమగుననిన - అవసరమూ లేదు. శ్రీధామమగు బృందావనమున భజనానందమున కొన్ని దినములు వాసము గావింపుఁడు. రాధారాణి కుంజము ప్రసాదించిన, మఱి మీరు బృందావనమున నుందురు. అటులయిన పరమానంద మగును. నాజీవన మీ విధముగనె జరిగి పోవును. ఆ సక

లానందములు నా అదృష్టమున లేవు. సోదరా, క్షేత్రమున నుండునన్ని నాఁడులు ప్రత్యహ మొకమారు అంతతః మా తల్లిని దండ్రినీ దర్శనము గావించుకొని చనుదెండు. మా తల్లి ఆనందమున ఎట్లున్నది ? ఈ అకర్మణ్యుఁడగు బిడ్డను మఱచి యుండవలదని ఆమెకుఁ జెప్పుఁడు. హతభాగుడగు బిడ్డయే తల్లి యాదరము నెక్కువఁ బడయును. గంభీర మహాంతు మహారాజునకు నా ప్రణామము లెఱిఁగింపుఁడు. మఱి వారి దయకయి ప్రార్థన కావింపుఁడు. ఆనందమున 'రథోత్సవ'ము దర్శించి బృందావనము వచ్చుటకు సన్నాహములు గావింపుఁడు. శ్రీయుక్త నగేన్ బాబునకు ఈ పత్రము నొసంగి క్షమ వేఁడుఁడు. 'రెండు పైసల' దరిద్రమున వేఱె పత్రము నొసఁగని అపరాధి నిజగుణమునకు క్షమింపుడనియు తెలుపుఁడు. పిల్లలు క్షేమముగ నుండిరి.

మీ అన్న

హర

త్రయస్త్రింశ పత్ర

మహాశయ! (శ్రీయుక్త నందలాల పాల చుచడా)

ఆపనార స్నేహ మాఖా పత్ర ఖాని పాతే బడఇ సుఖీ హఇ లామ, సత్యఇ కృష్ణభక్త – గణ ఏఇ రకమఇ హాయ –

ఆమార మత అభాగర ఉపర ఆపనాదేర ఏమనఇ దయా, ఆశా కరి దయా ప్రకాశ కరితే కృపణతా కరిబేన నా-మహాశయ, ఆమి ఏక జన అపరాధీ. తాఇ కాతరే ఆపనా దేర దయార బిఖారీ, బిముఖ కరిబేన నా-ఆమాతే నా కృష్ణప్రేమ; నా ఆమార కృష్ణనామే రుచి, ఆమార హృదయ ఏకభాబే మరుభూమి ఓ ఘోర అంధకార - అటల ప్రభృతి ఆమార సంబంధే యాహాయాహా బలే, సే సకల కేబలఖాల బాసార చక్షే, బాస్తబిక పక్షే ఆమాతే సే సకలేర గంధ పర్యంతనాఇ, ఏటి ఆపని బిశ్వాస కరియా ఆమాకే కృతార్థ కరిబేన - మానుష పాథర పూజియా తాహాతే ఈశ్వరేర సత్వాదర్శన కరే బలే పాథరేర కోనగుణ బలితే పారాయాయనా-పాథర చిరదినఇ పాథర. తబే భక్తేర నికట ప్రభు లుకాఇతే పారేన నా బలే పాథరేఇ ప్రకాశ పాన - ఆమార సంబంధే అటల ప్రభృతిర ఓ తాఇ జానిబేన - ఆమాతే కోన గుణ ఆఛే బిశ్వాస కరే ప్రతారిత హాఇబేన నా-ఆపనారా మహాపురుష ఓ కృష్ణేర పరమభక్త, ప్రభు ఆపనాదిగనే కఖనఇ దుఃఖిదిబేననా - తార నికట యఖన యా చాహిబేవ, తాఇ పాఇబేన-భక్తేర శుష్కముఖ తిని ఏకేబారే దేఖితే పారేననా, భక్తేర దుఃఖేతిని బడిఇ కాతరహాన-ఏఇజన్యఇ బలితేఛి, మాయేర భబిష్యత్ భాబియా ఏత కాతర హాబార కోన దరకారనాఇ, నిశ్చింత మనే తార నామ కరితే థాకున ఆరతార గుణగాన కరున సకల ఠిక

హాఇయాయాఇబే - మాఉమాదేర సదాసుఖే థాకిబేస కోన చింతా కరిబేననా-ఏకే బల ప్రభురణ ఏకటా ఖేలా బలామనే రాఖిబేన ఓ నిశ్చింత థాకి బేన-ఆపనాకే కోన కథా బలిబార ఆమార శక్తి ఓనాఇ ఆర శోభా ఓ పాయనా-ఆపని ఆమార తుల నాయ సూర్య, ఆమి అతిహీన ఏటి జానియా ఆమార పర దయార నజర రాఖిబేస ఏబం ఏకజన ఆపనాదేర ఆశ్రిత జానియా మనే రాఖిబేన ఓ దయా కరిబేన - యఖన దయా కరిబేన-యఖన దయాకరే ఛేన, మాఝే మాఝే ఆమార సంబాద లఇబేన-ఏ పృథివీ ఓ, పృథివీ రజనిష కే పృథివీ మనే కరే భాల బాసిబేన ఆర ప్రాణేర ప్రాణ కృష్ణకే నిజ ప్రియ జన జ్ఞానే భాలబాసిబేన, బేశీకి నిబేదన కరెబ.

ఆపనార ఆశ్రిత

హార

ముప్పది మూడవ పత్రము

మహాశయ! (శ్రీయుక్త నందలాల్ పాల్, చిన్సూరా)

తమ స్నేహాలిప్తమగు పత్ర పఠనమున పరమ సుఖినయితిని. కృష్ణ భక్తగణము సత్యముగా నిటులే యుందురు. నావంటి అభాగ్యునిమీద తమ దయయు ఇట్టిదే. దయ

ప్రకాశ మొనరించుటయందు కృపణత్వము వహింపరని ఆశ చేయుదును. మహాశయ, నేనొక అపరాధినగు జనుఁడను. అందుచేఁ కాతరమున తమ దయాభిక్షువు నయితిని. విముఖులుఁ గాకుఁడు. నాలో కృష్ణప్రేమ లేదు. నాకు కృష్ణ నామమున రుచి లేదు. నా హృదయ మొక్కట మరుభూమి- ఘోరాంధకారము – నన్ను గుఱించి, అటలు ప్రభృతులు ఏమేమి చెప్పినదంతయు కేవలము ప్రేమ చతువులతోఁ గూడినది. వాస్తవికపక్షమున, వానియొక్క గంధపర్యంతము నాలో లేవు. తమరిది విశ్వసించి నన్ను కృతార్థునిఁ గావింపుఁడు. మనుష్యుఁడు పాషాణమును పూజించి, అందులో ఈశ్వర సత్వము (సత్తా) దర్శన మొనరించును. అది యా పాషాణగుణ మని పేర్కొనజనదు. పాషాణము చిరదినములకునూ పాషాణమే–అయితే, భక్తనికటమున మఱుఁగుపడఁ జాలనని తెలుపుటకు, పాషాణముననూ ప్రభువు ప్రకాశమగుట తటస్థపడును. నన్నుగుఱించి 'అటల' ప్రభృతుల విషయమై అంతేనని గ్రహింపుఁడు. గుణమేదో నాలో నున్నదని విశ్వసించి ప్రతారితులు కాకుఁడు. తమరు మహాపురుషులు - కృష్ణుని పరమభక్తులు. ప్రభువు తమ కెన్నఁడును దుఃఖము ప్రసాదింపఁడు. అతని నికటమున ఎప్పుడు, ఏది కోరిన దానిని బడయుదురు. భక్తుల శుష్కముఖముల నతఁ డొకపరియుఁ

జూడఁజాలఁడు. భక్తుల దుఃఖముల కతఁడు కడు కాతరుఁడగును. ఇందుకనియే, భవిష్యత్తు భావించి ఇంత కాతరులు పడవలసిన అవసరము అమ్మకు వలదని పలికితిని. నిశ్చింత మనమున అతని నామ మొనరించుచుండుఁడు. మఱియు నతని గుణగాన మొనరింపుఁడు. సకలము సక్రమముగ జరిగిపోవును. మా అమ్మ సదా సుఖమున నుండును. ఏమియు చింత చేయకుఁడు. ఇది కేవలము ప్రభుని యొక్క 'ఒక ఖేల' యని జ్ఞప్తి నిలుపుఁడు. నిశ్చింతఁ గందురు. తమ కే మాటయు చెప్పుటకూ నాకు శక్తియు చాలదు. శోభయు ఘటింపదు. నాతో పోల్చుకొన తమరు స్వయముగ 'సూర్యులు'- నేను అతి హీనుఁడను. ఇది తెలిసి నాపయి దయాదృష్టి నెలగొల్పుఁడు. మఱియు తమ ఆశ్రితజనముల నొకనిగ తెలిసి, జ్ఞప్తియందుంచుకొనుఁడు. దయఁ గొనుఁడు. దయఁగలిగిన నా సమాచారము మధ్యమధ్య గొనుఁడు. ఈ పృథివిని, ఈ పృథివి కగు వస్తువులను, పృథివిగ దలఁచి ప్రేమింపుఁడు. మఱి ప్రాణములకు ప్రాణమగు కృష్ణుని నిజప్రియ జనుఁడను జ్ఞానమున ప్రేమింపుఁడు. విశేషించి ఏమి నివేదింతును ?

తమ ఆశ్రితుఁడు

హర

చతుస్త్రింశ పత్ర

ప్రియతము (నందబాబా),

ఆపనార పత్ర పాఇయాము కానాకే కానా బలితే సేరాగే, ఖేపాకే ఖేపా బలితే సేరాగే, కేన నాసత్యాఇ తాహార తాఇ, తే మనఇ మహాశయ గణఇ మహాశయ శునితే లజ్జిత హాయ, కింతు సత్య సంబంధే యాహార మహాశయ నన తాహారా మహాశయ నా బలితే చటియా యాన—శేష సంప్రదాయ భుక్తఆమి. ఆపనారా సత్యాఇ మహాశయ, తాఇ ఏత లజ్జిత హాఇయ లిఖియాఛేన. ఆమార మన చాహితే ఛేనా అథచ ఆపనార కథా కాటితేనా పారియా ఆజ ఏఇ నూతన భాబేదేఖా దిలామ, కిఛు మనే కరిబేననా. ఆమార మత మూర్ఖేర పత్రపాఇయా ఆపనారా ఆనందిత హాఇయాఛేన, ఇహాఇ అపనా దేర మహాశయత్బప్రమాణ కరితేఛే. ఆపనార జగతేర మా బాప హాఇయా ఆనందే కృష్ణనామ కరితే థాకున, కోన కష్టఇ నికటే ఆసిబేనా. కృష్ణనామటి కదాచ భులిబేననా. యేప ఖానే సే ఖానే పూర్ణానందే థాకితే చాయ, సేయేన మధుర కృష్ణనామటి జీబనేర జీబన కరే యత్నకరే కృష్ణనామ భులియా బిష్ణుర బిష్ణుత్బ ఓ ప్రార్థనీయ హాఇతే పారేనా. కృష్ణ అపేక్షా కృష్ణేర నామటి ఆర ఓ మధుర తార ఆర కోన సందేహాఇ నాఇ. జగజ్జననీకేఆమాందేర

కథా ఓ బలిబేన ఆర ఓ బలిబేన యే ఆమార జగత్ ఛాడానఇ, ఆమాదేర ఉపర యేన స్నేహేర ఓ దయార నజర హామేసా రాఖేన. కఖనకి దర్శన పాబార ఆశా రాఖిబ? సేదిన కఖన ఆసిబే బలియాదిబేన, మన దర్శన పాబార జన్య నితాంత అస్థిర హాఇయాఛే, జాని నా కతదినే దర్శన ఓ స్పర్శకరే ఆనందిత ఓ పబిత్ర హాఇబ.

ఏ జగతేర కోన భీషణతా దేఖేఇ అధీర హాయే థాక బేననా, భయ పేలే ఛేలే యేమన మాయేర కోలే ఆశ్రయ లయ తేమనఇ ఆమాదేర ఓ కృష్ణనామటి ఆశ్రయ కథా సంపూర్ణ ఉచిత, కదాచ యేన భులే నాహాయ. శిశుర మాత్ర అనుగత్యతార మత ఆమాదేర యేన కృష్ణ నామే హాయ, సుఖే, దుఃఖే యేన తారఇ ముఖపానే చాహితే శిఖి ఏక నామఇ సకలదుఃఖ దూర కరే ఆమాదిగకే పూర్ణానందే రాఖిబే. నామ కదాచ భులిబేననా ఆమాదేరమత అభాగార ఉపర దయా ఓ స్నేహేర నజర రాఖితే భులిబేననా. ఆపనారాఇ గరిబేర మా బాప బలేన ఆర చిర దిన థాకున.

ఆమాకే ఆపనాదేర ఆశ్రిత మనే కరిబేన, అన్య కోనరకమ భ్రమే పడిబేన నా. ఆమార గతిముక్తి సకలఇ ఆపనారా, తాఇ పరకమ ముఖ చేయే రహియాఛి. సకలకే ఆమార అకించిత్ కర భాలబాసా జానాఇబేన. కృష్ణ

కృపాతే ఛేలేరా ఏఖానేఇ ఆఛే ఓ బాల ఆఛే, చింతిత హాఇ బేన నా. మార్భో మార్భో మనే కరిబేన

ఆపనాదేర ఆశ్రిత
హర

———

ముప్పది నాల్గవ పత్రము

ప్రియతమా (నందబాబా)

తమ పత్రమునందుకొంటిని. ఏకాక్షిని, ఏణాక్షి అనిన కోపము. పిచ్చివానిని పిచ్చివాఁడనిన కోపము – ఏలనిన, వారు సత్యముగా అటువంటివారు. అదే విధమున మహాశయ గణమును మహాశయులన వినుటకు లజ్జితులగుదురు. కాని సత్యసంబంధమున మహాశయులు కాని వారిని మహాశయులని యనకపోయిన వారు మండిపడిపోదురు. నేను శేష సంప్రదాయము భుక్తమొనరించుకొనినవాఁడను. తమరు సత్యముగనే మహాశయులు. కనుక ఇంత లజ్జితులగుచూ లిఖించిరి. నా మనసొప్పుటలేదు కాని తమ మాట త్రుంచివేయలేకున్నను. నేఁడు ఈ నూత్న భావము నిదర్శనముగ నొసఁగుచుంటిని. ఏమనుకొనకుఁడు. నావంటి మూర్ఖుని పత్రము నందుకొని

తమరు మహానందితులయితిరి. ఇదియే తమ మహాశయత్వ మును ప్రమాణమొనరించును. తమరు జగతికి మాతాపితరు లయి ఆనందమున కృష్ణనామమొనరింపుచుండుఁడు. ఏ కష్టమూ నికటమునకు రాబోదు. కృష్ణనామ మెన్నటికిని మఱవకుఁడు. ఎక్కడనున్ననూ పూర్ణానందమున నుండఁదలఁ చిన మధుర కృష్ణనామము జీవనమునకు జీవనముగా చేసికొన యత్నము గావింపుఁడు. కృష్ణనామము మఱచిన విష్ణుని విష్ణుత్వముకూడా ప్రార్థనీయము కాఁజాలదు. కృష్ణునికన్నను కృష్ణనామము మఱియూ మధురము. దానికి మఱి సందేహ మేమియు లేదు. జగజ్జననికి నామాటఁ దెలుపుఁడు మఱియూ, "నేను జగత్తును వదలలేదు, అట్టి నాపయి స్నేహదృష్టి నిత్యమూ నిలుపనగు"ననియు చెప్పుఁడు. ఎన్నడు దర్శన మబ్బునా? యని యాసచేతును. ఆ దినమెన్నఁడరుదెంచునో తెలియఁజెప్పుఁడు. దర్శనలబ్ధికయి మనస్సు నితాంతము అస్థిర మగుచున్నది. ఎన్ని దినములకు దర్శన స్పర్శలగొని ఆనం దితుఁడను పవిత్రుఁడను కాఁగలుగుదును—

ఈ జగతిని భీషణత్వముగ ఏదయినఁ గనిపించిన అధీరులు కాకుఁడు. భయపడినబిడ్డ ఎట్లు తల్లియొడిని ఆశ్రయము గొనునో, అట్లే మనమూ కృష్ణనామము ఆశ్రయముగొనుట సంపూర్ణోచితము. ఎన్నఁడు - ఎందులకయినను - మఱువఁ జనదు. శిశువు మాతానుగతికుఁడు. మనకును కృష్ణనామము

అంతే. అందుకే సుఖమున దుఃఖముననూ ముఖతా దాని సేవింపగోరుట నేర్చుకొనుఁడు. సకల దుఃఖములు దూరముగావించునది నామమొకటియే. అదే మనలను పూర్ణానందమున నిలుపును. నామ మెన్నఁడును మఱువకుఁడు. నావంటి అభాగులపై దయా స్నేహ దృష్టి నిలుపుట మఱువకుఁడు. దరి ద్రజనములకు తల్లిదండ్రులు కండు, చిరదినములుమనుఁడు.

నన్ను తమ ఆశ్రితుఁడనని దలపోయుఁడు. ఏ విధమగు అన్యాశ్రమముల పడవలదు. నాగతి, ముక్తి, సకలమూ తమరివే. అందుకనే ఈ విధముగ నోఁఋదెఱచుకొనియుంటిని. సకలురకును నిష్ప్రయోజనకరమగు నా ప్రేమ లెఱిఁగింపుఁడు. కృష్ణుని కృపవలన పిల్లలు ఇక్కడనే యున్నారు క్షేమముగను ఉన్నారు. చింతితులు కాకుఁడు. మధ్యమధ్య జ్ఞాపకము చేసికొనుఁడు.

తమ ఆశ్రితుఁడు
హర

పంచత్రింశ పత్ర

కృష్ణప్రేమికా! (నందబాబా)

ఆపనార స్నేహ మాఖా పత్రఖాని బడఇ ఆనందదిల, విశేషతః ఏకటి ఆశాతే ప్రాణకే అర ఓ శీతల కరిల సేటి

సంభబతః ఆపనాదేర సహాబాస సుఖ. సత్యాఇ కి ఏ కథా, నా కి స్బప్నేర మత మిలియా యాఇబే. కృష్ణ ఉభయేర ఆశా పూర్ణకరున, ఏ ఇమాత్ర ప్రార్థనా. యది కృష్ణ ఇచ్ఛా హాయ, ఏ శరీర తత దిన థాకే, తబే చైత్రమాస పర్యంత ఆమరాజమ్ముతేఇ థాకి బ. తార పర ఆబార కర్మ సూత్రేర ఆకర్షణే కాశ్మీర యాఇతే హబే. తఖన యదిసు బిధా మనే కరేన ఆపని ఓ యాఇయా శ్రీ అమరనాథ మహా తీర్థ దర్శన కరే ఆసితే పారిబేన. నాజాని కత ఆనందేఇ హాఇబే.

గత వత్సర మాఘమాసే రాఇ మతిర శుభ బిబాహ కారణ దేశే యాఇయా నానా స్థాన భ్రమణ కరే ఆసియాఛి. హుగ్లీ, కలికాతా నబద్బీప, పురీ శాంతిపుర ప్రభృతి స్థానే యే కతఇ ఆనందపాఇయా ఆసియాఛి, తాహా మనే హలే ఏఖన ఓ ఆనందే పూర్ణ హాఇ. ఆబార కిసే శుభక్షణ జీబనే కఖన ఓ ఆసిబే? ఆమార మత గరిబేర పక్షే ఏ సకల ఆశా అసంభబ "ఛేడా కాథాయి శుయే లాఖ టాకార స్బపనేర మత". కృష్ణ ఇచ్ఛా కృష్ణఇ జానేన. సేసమయ ఆపనార సంగే దేఖా హాఇతే, నాజాని ఆనందేర ఉపర ఆర ఓ కత ఆనందఇహాఇత. సకలఇ కృష్ణ ఇచ్ఛార ఉపర నిర్భర. ఆమి ఏక జన ప్రభుర రాజ్యేర మడక స్బరూప. తాఇ బుఝి ప్రేమేర బాంగాలా ఛాడా ఇయా. ఆమాకే ఏఇ పూర్ణ నిర్మమ

దేశే ఆబద్ధ కరే రాఖియాఛేన, భయ, పాఛే ఆమార హాఓయా-
లాగిలే ఆపనాదేర కృష్ణప్రేమీరకోన అనిష్ట హయ. ఏరకమ
బ్యాబహారేర ఉపయుక్తఇ ఆమి. ఆమార మత ఘోర పాషండీర
దండ ఏఇ రకమఇ బిధేయ. ప్రభురనికట సకలఇ సూక్ష్మ
బిచార, ఏ ఇ జన్య ఆమి ఓ బినా బాక్యబ్యయే ఆనందమనే
సహ్య కరితే.ఛిపత కఠినదండే దండిత హాఇయా. ఓ ఏఖన ఓ
చైతన్య హాఇల నా, ఏఇ బఢ కష్టేర కథా. ఆమార నిజ
అబస్థా జానియాఇ ఆమి ఆపనాదేర కృపార భిఖారీ
హాఇయాఛి, దయార నజర రాఖితే కృపణతా కరిబేననా.
ఆపనారఇ ఆమార ఆశా భరసా ఓ ప్రధాన సాధన, ఏ టి
జానియా ఆమార ఉపర దయా కరితే భులిబేననా. ఆపనార
దేఖా దేఖి యేన ఆమాదేరలక్ష్మీ రూపిణీ మా ఏ అధమ
సంతానేర ఉపర స్నేహేర నజరరాఖేన, తార దయాకరితే
కృష్ణ నిశ్చయఇ కృపాకరిబేన. కేననా, కృష్ణ దిబారతారాఇ
అధికారీతా దేర ఇచ్ఛార బిరుద్ధే కృష్ణేర నిజేర ఇచ్ఛా థాకితే
ఓ దయాకరితే పారేన నా. కృష్ణ యుగేయుగేతా దేర బశ,
ఏ సంబంధే బేశీ కథా ఆపనాకే బలితే హాబేనా, ఆపని సమస్తఇ
జానితే ఛేన. తాఇ కాతర ప్రాణేతాదేర ఆశ్రయలఇయాఛి.
తార దయామయి. ఏఇబఢ భరసా. బాఇ భగినీ గులికే
ఆమాదేర స్నేహ ఖాల బాసా దిబేన, తారా యేన తాదేర
గరిబ దాదాకే భులేనా థాకే. రాఇమతిబోధ హయ.

ఏఖానే ఆసితే పారే, తబే జాని నా తార మా బాపేర
కి ఇచ్ఛా తారాఓ ఆసిబ బలియాఛే ఏక బార సకలకే దేఖితే
ఇచ్ఛా. కృష్ణఇజానేన ఏ ఇచ్ఛా పూర్ణ హఇబే కి నా? కృష్ణ-
కృపాతే ఛేలేరా ఖాల్ ఆఛే తారా ఆపనాదేరఇ, మనే
రాఖిబేన.

ఆపనాదేర స్నేహేర
హర

ముప్పది యైదవ పత్రము

కృష్ణప్రేమికా, (నందబాబా)

తమ స్నేహాలిప్తమగు పత్రము పరమానందమును ప్రసాదించెను. ఒక ఆశా విశేషమున ప్రాణములను చల్లచేసెను. ఇది తమ సహవాస సుఖసంభవము. ఈ మాట సత్యమగునా, లేక స్వప్నమువలె లీనమైపోవునా, ఉభయుల ఆశలను కృష్ణుఁడు పూర్ణమొనరించుగాక, అని ప్రస్తుతము ప్రార్థన. కృష్ణుని ఇచ్ఛయున్నయెడల, ఈ శరీరము అన్ని దినములుండి నట్లయిన, చైత్రమాస పర్యంతము మేము 'జమ్మూ'నందే

యుండెదము. అటుపిమ్మట, కర్మసూత్రాకర్షణమున మరల కాశ్మీరమేగుట తటస్థించును. అప్పుడు సావకాశమని దలంచిన యెడల తమరును వచ్చిన శ్రీ అమరనాథ మహాతీర్థ దర్శనము గావించుకొని రాఁగలరు. ఎంత ఆనందమగునో తెలుపలేను.

గత వత్సరము మాఘమాసములో 'రాయిమతి' శుభ వివాహ కారణమున దేశనమునకేగి నానాస్థానములు భ్రమణ మొనరించి వచ్చియుంటిమి. హుగ్లీ, కలకత్తా, నవద్వీపము, పురి, శాంతిపురము ప్రభృతిస్థానముల ఎంతయు ఆనందము గననయ్యెనో మనస్సున నిలిచిన ఇప్పుడునూ ఆనందమున పూర్ణుఁడనగుదును. ఆ శుభక్షణము మరల జీవనమున నెన్న డైనను వచ్చునా ? నావంటి దరిద్రుల పక్షమున ఈ సకలము లగు ఆశలు అసంభవములు. స్వప్నమున పడియున్న లక్ష రూకలను విడిచితినేయని విలపించునటులయ్యెను. కృష్ణుని ఇచ్ఛ కృష్ణుఁడే యెఱుఁగును. ఆ సమయమున తమ సమక్ష మున నుండిన ఆనందముమీఁద ఆనందమే. ఇంక ఎంతయగునో తెలియఁజాలను. సకలమూ కృష్ణుని ఇచ్ఛపై నిర్భరము. ప్రభుని రాజ్యమున నేనొక మహామ్మారి స్వరూపుఁడను. అది తెలిసి ప్రేమంపు బంగాళమునకెడబాపి, ఈ పూర్ణనిర్మమదేశమున నన్ను ఆబద్ధునిచేసి యుంచెను. నాతో కలిసిన కృష్ణప్రేమి కలగు తమకు ఏమి అనిష్టము కలుగునోయని భయపడుదును. నేనటువంటి వ్యవహారములకు ఉపయుక్తుడను. నావంటి ఘోర

పాషండులకు ఈ రకమగు దండమే విధేయము. సకలము ప్రభునికటముగ సూక్ష్మపరిశోధితము. ఇందుకని, వాక్య వ్యయము లేకుండా ఆనందమనమున నేను సహ్యామొనరించు కొంటిని. ఇంత కఠిన దండమున దండితుఁడనైననూ, ఇప్పటి కిని చైతన్య మొదవలేదు. ఇది కడుకష్టమయినకథ. నా నిజా వస్థను విశదీకరించుకొనుచు, నేను తమ కృపాభిక్షువునయితిని. దయాదృష్టి నెలగొల్పుటయందు కృపణత్వమొనరింపకుఁడి. తమరే నా ఆశాభరోసాకు ప్రధానసాధనములు. ఇది తెలిసి నాపయి దయగొనుట మఱువకుఁడు. లక్ష్మీరూపిణియగు మా అమ్మ ఈ అధమసంతానముపై స్నేహదృష్టి నెలకొల్పునటులు తమరు కనిపెట్టుఁడు. వారు దయగొనిన కృష్ణుడు నిశ్చ యముగ కృపగొనును. ఏలనన, కృష్ణునినొసఁగుటకు వారే అధికారులు. వారి ఇచ్ఛావిరుద్ధముగ, నిజేచ్ఛయున్నను కృష్ణుఁడు దయగొనఁజాలడు. యుగయుగములకు కృష్ణుఁడు వారి వశుఁడు. దీనిగుఱించిన మాటలు విశేషించి తమకు జెప్పనక్కరలేదు. తమకు సమస్తము తెలియును. కనుక నే కాతర ప్రాణముల తమ ఆశ్రయము ఆ దయామయియొక్క ఆశ్రయమును గొంటిని. ఇదే గొప్ప'. భరోసా' తమ్ములకు, చెల్లెంద్రం దఱకును నా ప్రేమలందీయుఁడు. ఈ నిరుపేద యన్నను వారు మఱచిపోకుందురుగాక! 'రాయిమతి' ఇక్క డకు రాగలదని బోధపడుచున్నది. అయితే ఆమె తల్లిదండ్రుల

ఇచ్ఛ ఏమో తెలియదు. వారునూ వచ్చునటులే చెప్పిరి. సకలురను ఒక్కమారు చూడ ఇచ్ఛకలదు. ఆ ఇచ్ఛ పూర్ణ మగునో కాదో కృష్ణుఁడే యెఱుఁగును. కృష్ణుని కృపవలన పిల్లలు క్షేమముగ నుండిరి. తమరూ తమవారూ మనస్సున నుంచుకోఁడు.

తమ స్నేహంపు
హర

షట్ త్రింశ పత్ర

పరమ స్నేహేర బాబా (నందబాబా)

ఆజ ఆపనార పత్రఖాని పాఠే బఢఇ కాతర ఓ దుఃఖిత హాఇలామ. బాబా ఆపనాకే బుఝాఇబ ఏ శక్తి ఆమార నాఇ, తబు బలి ఏ సకల సామాన్య అశాంతికే ఏకత్రిత కరిలేక్రమే ఏకటాపాహాడేర బోఝా హాయే పడబే. బాబా స్నేహేర భగినీ మానిర జన్య ఏ అనర్థక అశాంతి స్థాపన కరిబార కోన ఆబశ్యక దేఖి నా. యఖన దాన కరేఛేన తఖన ఆశీర్వాద కరున నిజేర బాఢితే పరమ ఆనందే ధనే పుత్రే లక్ష్మీ లాభ కరుక. ఆమరా నికటే థేకా నాదే ఖితే పాఇ తుతి నాఇ, దూర థేకే దేఖేఇ ఆనందిత హాఇబ. బాబా మాని

ఆమార దూరదేశే దుదశపా దూరే థాకిబే, ఆర జన్య ఏత కాతర కేన హాఇతే ఛేన ? యది నీలేన తాకే పాతాతే నా చాన, ఆనిబార తతచేష్టా కరిబేననా. ఏమన దిన చిరదిన థాకిబేనా. ఆబార తారా నిజే థేకే పాతాఇయ దిబే తార జన్య కోనచింతా కరిబేననా. ఏ సకల కథా మాయ్ర భాల లాగిబేన నా సత్య కింతు తాఇ బలే ఆపనార కేన మనేర మత హాబే నా బుఝితే పారినా. బాబా ఏఖన మానికే తార నిజేర ఘరే సుఖీ దేఖే ఆపనారా నిశ్చింతహాన. ఆర నిజేర ఘాడ హాతే సకలబోఝా నామాఇయా నిశ్చింత మనే తార నామ లఇతే థాకున. ఏర పరబృందాబన బాస కరాఇ ఉచిత ఏబం తారఇ బందోబస్త కరున. ఏకటు సామాన్య కుటీర లఇయా ఆమార మా బాప ఖేపాఛేలేకే నియే పరమానందే ఆనంద మయ కృష్ణభజన కరియా చిరదినేర మత సేఇ క్రీడా ప్రియ కృష్ణేర నిత్య ఖేలాతే యోగదిన. బాబా ఏకఏక దిన కరే ఆజ ప్రాయ 60 బత్సర ప్రభు సంసార – సుఖభోగ దిలేన. ఏబార నిజేర సంసార భులే ప్రభుర సంసారే శేష జీబన కాటాఇతే పారిలేఇ ఆనందిత హాఇతే పారా యాయ. బాబా, ఆజీబన ఆ మాదేర సకల బోఝా మా థాయ కరే రాహిలేన ఏఖన కి క్లాంత హాన నాఇ. ఏబార ఏకబార నిజేర బోఝా ప్రభుర చరణే దియే నిశ్చింత హాయే మజా దేఖున. ప్రభుర పరిబార భుక్త హాలేఇ ఖా ఓయా పరార భార ప్రభుర ఉపర.

పడిబే తఖన బడఇ ఆనందిత హాఇబేన. బాబా, ఆపని మహాపురుష ఏ సామాన్య సామాన్య కథాతే బిచలిత హాఇబేన నా ఇహాఇ ఆమార ఇచ్ఛా ఓ ప్రార్థనా. మాకే ఓ ఆమార మత పాగల ఛేలేర పాగలామి బేశ కరేబలిబేన ఆరదేఖా ఇబేన ఆమార రాఇ మతికే ఏకజనకే దియేఛి, కృష్ణదాసకే ఆర ఏకజనకే దియేఛి ఏబం నిశ్చింత హాఇయాఛి. మా బాపేర కర్తబ్య ఛేలే మేయ్ర సుఖచింతాకరా తారా యేఖానేఇ థాక సుఖే థాకిలేఇ మా బాపేర ఆనంద కరా ఉచిత. ఆమార స్నేహమయీ మా యేన మానిరజన్య ఏకబార ఓ చింతా నా కరేన. మాని ఆమార ఆనందేఇ థాకిబే, తినియేన ఏ సంబంధే కోన రకమ అన్యచింతా నా కరేన, శరీర అశక్త హాఇయాఛే శునియా నితాంత కష్ట హాఇతేఛే, బాబా ఏఖన ఏక ఏకటి దిన యాబనేర ఏక ఏకటి బత్సర ఓ బార్ధ్యేర ఏక ఏకటి యుగ మనే కరాఇ ఉచిత. శరీరఇ సాధనేర మూల ఏమన అమూల్య రత్న హేలాయ ఛాడితే చాఓయార మత దుఃఖేర కథా ఆర కి హాఇతే పారే ఏఖన బరం శరీరేర బేశి యత్నకరా ఉచిత. బర్షార జలే యేయే స్థానభాంగియా గేఛే యత్నే తార మేరామత కరియా ఆబార పూర్బమత కరున సుఫల ఫలిబే సందేహ నాఇ. బాబా యాబనేర ప్రబల ఝడే ఓ సమయ సమయ శిలాబృష్టితే బంధన సకల శిథిల ఏబం అంకురిత బీజఓ నితాంత నిస్తేజ హాయే ఆఛే. ఏఖన ఉభయ

దిక దేఖిబార ఉపయుక్త సమయ ఆసియాఛే ఏ సమయ ఓ సకల బృథాచింతా ఆర కరిబేన నా. బాబా ఏ సమయ చింతా సత్యఇ బృథా యఖన అన్న బస్త్రేర కష్ట కాహేర ఓ నాఇ తఖన ఆర ఏ చింతా కేన? ఏఖన సకల ఛాడియా చాకరీర మత సంసార హతే ఓ ఏకటు ఏకటు కరే అబసర లఉన. బ్రజ మండలేఇ హఉక ఆర శ్రీక్షేత్రేఇ హఉక సామాన్య స్థానేర చేష్టా కరియా నిశ్చింత హఉన. ఆమాదేర ఉపకార జన్య ప్రభు గౌరాంగ మాకే కాందాఇయా ప్రాణేర ప్రాణ బిష్ణుప్రియాకే కాందాఇయా ఏబం ప్రాణ అపేక్షా ఓ ప్రియతమ భక్త బృందకే కాందాఇయా సన్న్యాస కి కరేననాఇ? ప్రాణ ప్రియతమ కృష్ణగోబర్ధన ధారణ కరితే అపరాపర బ్రజబాల కేరసాహాయ్య ఇచ్ఛాతే నిజ నిజ పాచనీ బాహోడతలే లాగానర మత ఆమాదేర ఓ గౌరకే సామాన్య సామాన్య సన్న్యాస కరే ఆనందిత కరాన కి ఉచితనయ? బాబా సూర్య్య డుబు డుబు ఏఖన ఆర పశ్చాత్ దికే చాహిబార సమయనాఇ ఊర్ధ్వశ్వాసే దౌడా నాఇ ఉచిత. కేననా సమయే బిశ్రామ స్థలే పహుచితే పారి, నచేత్ పథే నానా కష్ట హఓయాఇ సంభబ. బాబా క్షేపార మత కథా బలిలామ మాప కరిబేన. ఆపని మహాపురుష ఆపనాకే కోన కథా బలిబార ఆమార శక్తినాఇ జానియాఓ థాకితే పారిలామ నా. బాబా, ఆజకాల ఆమార అబస్థా భాబితే గియా రామచంద్రేర నికట బిభీషణేర ప్రతిజ్ఞార కథా

మనే హఽతేఛే. బహు పరిబారీ సత్యాఇ పాపేర ఫలభోగ ప్రభు, ఆమాకే సేఇ సుఖఇ ఆస్వాదన కరాఇతేఛేన, దినదిన. నానా కార్య్యేర కథా నానా స్థాన హఇతే శునియాకాతర హఇతేఛి. జానినా ప్రభు దయామయ కతదినే ఆమాకే నిశ్చింత కరిబేన. యాహౌ హౌక బాబా ఆమార ఉపర దయా కరిబేన. శ్యామ బాబాకే ఆమార కథా బలిబేన ఏబం తార కర్మ్మ సత్బర సుచారు సంపన్న కరియా ఆమాకే ఆనందిత కరిబేన. అను గోకుల భాల లిఖితే పారి నాఇ, తబే పాఠాఇ బార జన్యచేష్టా కరిబ. తారపర ఆరకృష్ణేర హాత. గోకుల అను అపేక్షాభాల లిఖియాఛే. అను గోకుల కృష్ణదాస భాల ఆఛే. తాదేర ఇచ్ఛా సత్బర ఆపనాదేర దర్శన ఓ సంగపాయ గోష్ఠ బాబా భాల ఆఛేన శునే ఆనందిత హలామ ఆమార భాఇ దిగకే ఓ భగినీ దిగకే స్నేహ భాలబాసా జానాఇబేన. తార కేమన ఆఛేన లిఖిబేన - అభయ భాయాకే ఆమార భాలబాసా దిబేన. సేఆసిలే ఏసమయ బధఇ భాల హఇతే జమ్ముపర్య్యంత ఆసితే సంగీర దరకార నాఇ. తార బధ దుఃఖ హఇయాఛే. తాకే బలిబేన సమయ దేఖా హబేఇ యేన చింతిత నా హయ.

ఆపనాదేర స్నేహేర
హర

ముప్పది యారవ పత్రము

పరమ స్నేహంపు బాబా, (నందబాబా)

నేఁడు తమ పత్రపఠనమున కడుకాతరుఁడనూ, దుఃఖితుఁడనూ అయితిని. బాబా, ఈ శక్తి నాది కాదని తమకు బోధపఱుచుకొందును. అయితే సామాన్య సామాన్యములయిన ఈ సకలములు ఏకత్రితమొనరించిన క్రమేణా అశాంతి భారము పర్వతమంతయగును. బాబా సోదరి, 'మాణి'కొఱకు అనర్థకమైన ఈ అశాంతిస్థాపన మొనరించుకొనదగు ఆవశ్యకత ఏమియు కనఁబడదు. ఎప్పుడు దానము నొనరించియుంటిమో అప్పుడు స్వగృహమున పరమానందమున ధనపుత్రలక్ష్మీ లాభ మొనరించుకొనుఁడు అని ఆశీర్వాదమొనరింపనగును. మనము నికటమునందుండి చూచుట లభ్యపడకున్నను నష్టిలేదు. దూరమునందుండిచూచి ఆనందితులగుఁడు. బాబా, మా 'మాని' దూరదేశమున రెండు-పది అడుగుల దూరముననుండును. ఆమెగుఱించి ఇంత కాతరు లేలయగుచుండిరి? 'నీలు'డు ఆమెను పంపుటకు ఇష్టపడకున్నయెడల, తీసికొనివచ్చుటకు యత్నింపకుఁడు. ఈ విధముగ దినములు చిరకాలముండవు. మరల అతడే స్వయముగా తానై పంపించును. అందుగురించి యేమియు చింత చేయకుఁడు. ఈ మాటలన్నీ అమ్మకు ఇంపు ఘటింపవు. సత్యమే—కాని మన మతముగ పనులు ఏలకావో బుద్ధినూహింపఁజాలము. ఇప్పుడు 'మాని'ని ఆమె స్వగృహమున

సుఖిగా గని తమరు నిశ్చింతులగుఁడు. తమ మూపుననుండి సకలభారము దింపుకొని నిశ్చింతమనమున అతని నామము గొనుచుండుఁడు. అటుపై బృందావనమున వాసమొనరించుట ఉచితము. ఇక అందునకయి సన్నాహములు గావింపుఁడు. ఒక సామాన్య కుటీరముతీసికొని పిచ్చిపిల్లలతో పరమానందమున ఆనందమయుఁడగు కృష్ణుని భజన గావింపుచు చిర దినములకైన ఆ క్రీడా ప్రియుఁడగు కృష్ణుని నిత్యఖేలను మా తల్లిదండ్రులు పొలుగొందురుగాక. బాబా, ఒక్కొక్క దినముగఁ గొన నేఁటికి బహుశా 60 సంవత్సరములు ప్రభువు సంసార సుఖభోగములు ప్రసాదించెను. ఈమూఱు నిజసంసారము మఱచి శేషజీవనమును ప్రభుని సంసారమున గడపఁ గలిగిన ఆనందితులు కాఁచనఁగలరు. బాబా, ఆజీవనమూ సకలభారము మన నెత్తికెత్తుకొనియుంటిమి. ఇప్పటికిని క్లాంతులు కాలేదు. ఈమూఱు ఒకసారి నిజభారమును ప్రభుని చరణములనిడుఁడు. నిశ్చితులయి విచిత్రము వీక్షింపుఁడు. ప్రభు పరివారభక్తులయినయెడల అన్నవస్త్రములభారము ప్రభునిమీఁద నేపడును. అప్పుడు పరమానందితులు కాఁగలరు. బాబా, తమరు మహా పురుషులు. ఈ సామాన్య సామాన్యపు విషయమువలన విచలితులు కాకుఁడు. ఇదే నా ఇచ్ఛయు ప్రార్థనము. నావంటి పిచ్చిపిల్లవాని పిచ్చితనము విశేషముగా జేసి అమ్మకు తెలుపుఁడు. మా 'రాయిమతిని' ఒకరికి ఇచ్చితిని.

కృష్ణదాసుని మఱియొకరికి ఇచ్చితిని. ఇక నిశ్చింత నెటు లుంటినో చూడుఁడు. కొడుకులయొక్క కూతుండ్రయొక్క సుఖచింతనము చేయుట తల్లిదండ్రుల కర్తవ్యము. వారెక్కడ నుండినను, సుఖముగా నుండిన తల్లిదండ్రులు ఆనందమందుట ఉచితము. స్నేహమయియగు మా జనని 'మాని' గుఱించి ఒక్కమాఱుకూడ చింతింపనక్కరలేదు. మా 'మాని' ఆనంద మునసే యుండును. ఎందులకయిననూ ఇందుఁగూర్చి ఏ విధమైన అన్యచింతలు చేయనక్కరలేదు. శరీరము అశక్తమగు చున్నది అని విన నితాంతము కష్టమగుచున్నది. బాబా, ఇప్పుడు ఒక్కొక్కదినము యౌవనమునందలి ఒక్కొక్క సంవత్సరముగను, బాల్యమునందలి ఒక్కొక్క యుగముగఁ దలంచుట ఉచితము. సాధనలకు మూలము శరీరమే. ఇటువంటి అమూల్య రత్నమును అశ్రద్ధగ విడువ నెంచునంత దుఃఖమగు వృత్తాంతము మఱి ఏమి యుండగలదు. పైగా, ఇప్పుడు శరీరమునకై విశేషయత్నములు గావించుట ఉచితము. వర్షజలముల ఏ ఏ స్థానములు శిథిలములయిపోయెనో వాటిని యత్నించి 'మరామత్తు' గావించి పూర్వమువలె నొనరింపుఁడు. సుఫలములు ఫలించును సందేహము లేదు. బాబా, యౌవన ఝంఝూ ప్రాబల్యముననూ, ఎడనెడ కలుగు శిలా వృష్టులవలన బంధనములు సకల శిథిలములయినవి మఱియు అంకురిత బీజములు నితాంతమూ నిస్తేజములయిపోయినవి.

ఇప్పుడు ఉభయ దిశలు దిలకింప ఉపయుక్తమగు సమయ మే తెంచినది-మఱి ఈ సమయమున సకలము గుఱించి వృథాగ చింతలు చేయకుడు. బాబా, ఇత్తఱి చింతలు సత్యముగా వృథా. అన్నవస్త్రములకయి కష్టమెవ్వరికిని లేనప్పుడు మఱి ఈ చింత లెందుకు? ఇప్పుడు సకలము విడనాడి, సంసారమం దుండియునూ జీతగానివలె కొంచెము కొంచెముగ అవకాశము చిక్కించుకొనుఁడు. వ్రజమండలమున కానిండు, మఱి శ్రీక్షేత్రముననే కానిండు, సామాన్య స్థానమునకై యత్నించి నిశ్చింతలగుఁడు. మన ఉపకారార్థమై గౌరాంగ ప్రభువు తల్లిని వీడ్చించి, ప్రాణములకు ప్రాణమగు విష్ణు ప్రియను వీడ్పించి, ప్రాణముకంటె ఇంకా ప్రియతములయిన భక్తబృందమును వీడ్పించి సన్యసింపలేదా? ప్రాణప్రియతముఁడగు కృష్ణుడు గోవర్ధన ధారణముఁగావింప, సాహాయ్యమొనరించు ఇచ్ఛకొల దిని, తమతమ కొంకిగఱ్ఱలు కొండమట్టున గ్రుచ్చు వ్రజబాల కులవలె, సామాన్య సామాన్యములు సన్యసించి, మనగౌరుని ఆనందితుని జేయుట, ఉచితముకాదా? బాబా, సూర్యుఁడు గ్రుంకుచు, గ్రుంకుచునుండెను. ఇప్పుడు మఱి వెనుతట్టు లాశించుటకు సమయముకాదు. ఊర్ధ్వశ్వాసల (ఎగఊపిరితో) పరువెత్తుటయే ఉచితము. ఏలనన, సమయమునకు విశ్రామ స్థలమును చేరజాలరు. లేదా పథమున నానా కష్టములు సంభవమగును. బాబా, పిచ్చివాని మాటలవలె పలికితిని.

క్షమింపుఁడు. తమరు మహాపురుషులు. తమ కేసంగతి చెప్పు టకు నాకు శక్తి చాలదు అని తెలిసియు ఉండలేకుంటిని. బాబా, నేఁటి కాలమున నా అవస్థ భావింపసాగిన రామచం ద్రుని నికటమున విభీషణుని ప్రతిజ్ఞ విషయము స్ఫురించును. బహు పరివారియగుట సత్యముగ పాపభోగఫలమే. ప్రభువు నా కట్టి సుఖాస్వాదన మొనరించెను. దినదినము నానా కార్య విషయములు, నానా స్థానములనుండియు విని, కాతరుఁడనగు చుంటిని. దయామయుఁడగు ప్రభువెన్ని దినములకు నన్ను నిశ్చింతుగావించునో తెలియదు. దానికేమిగాని బాబా, నామీఁద దయగొనుఁడు. శ్యామ బాబాకు నా మాట తెలు పుఁడు. వారు సత్వరము సుచారు సంపన్నమగు కర్మల గావించి నన్నానందితునిచేయుదురు. 'అను', 'గోకులులు' బాగుగా లిఖింపలేకున్నారు. కాని చదువుటకు ప్రయత్నించె దరు, అటుపైన కృష్ణుని హస్తాధీనము 'గోకులు' 'అను'కన్న బాగుగ లిఖించును. 'అను' గోకులు, కృష్ణదాసు, క్షేమముగ నుండిరి. సత్వరము తమ దర్శన సాంగత్యము బడయుట వారికి ఇచ్ఛ - గోష్ఠి బాబా క్షేమముననుండిరని విని ఆనందితుఁడ నయితిని. మా తమ్ములకు చెల్లెండ్రకు నా ప్రేమలందీయుఁడు. వారెటున్నదియు వ్రాయుఁడు. అభయసోదరునకు నా ప్రేమలిందు. అతడీసమయమున వచ్చిన చాల మంచిది. అటులయిన జమ్ము పర్యంతము తోడు రా అవసర

ముండదు. వారు చాల దుఃఖపడుచుండిరి. సమయమురా. కలియుట తటస్థించునని వారికిఁ జెప్పుఁడు. అందుకయిః చింతితులు కావలదు,

తమ స్నేహంపు
హర

స ప్త త్రింశ పత్ర

మహాశయ! (శ్రీయుక్త హరేంద్రనాథ సేన ఉకీల బర్ధమాన)

ఆపనార అనుగత పత్రపాఠే ఆనందిత హఇలామ. కింతు నిజేర అపదార్థతా భాబియా దుఃఖిత హఇలామ. ఆమార మత ఘృణిత బద్ధ జీబాధమ కోథా ఓ పాఇబేననా. ప్రతారణ కరా ఆమార స్బభాబ ఏబం తాతే ఆమిబధఇ దక్ష. నిజస్బార్థ సాధనేర జన్య నానా సమయే నానా రూపధరే లోక ఠకాఇయా బేడాఇ. ఆపనారా మహాబుద్ధిమాన ఓ బిద్బాన హఇయా ఓ కేన యే ఆమారమత మహామూర్ఖేర ఫాదేపడేన బలితే పారినా! మహాశయ ఆజకాల ధర్మజగత్ ఘోర అంధ కారే డుబేఛె, తాఇ సామాన్యమాత్ర కృత్రిమ ఆలో దేఖో ఓ మహామహారథీ ప్రకృత ఆలో మనే కరే శాంతిరలోభే యేఇ దౌడే, ఆసితేఛే ఆర ప్రతారిత హఇయా ద్బిగుణ దుఃఖే ఓ

అంధ కారే పడితేఛే. ప్రభుహే! ఏ భీషణ దినే థాకాబన్ధఇ కష్ట కరఛ భయా బశ. మహాశయ ఆమరా అంధకారేర జీబ బలే ఆమాదేర తత కష్టహయనా ఆలోతే బరం దుఃఖ పాఇ, కేననా తఖన ఆమార ప్రకృత గుణ ప్రకాశ పాయ ఓ సకలే బుఝితే పారే. బ్యాధ పరిష్కార క్షేత్రే ఆనంద పాయనా, యేఖానే జంజాల ప్రభృతి ఆబర్జనా మయ స్థాన తాహాఇ తాహార ఆనందేర స్థానకేననా తార పాతా జాలసే ఖానే లుబ్ధ పక్షీ దేఖితే పాయనా, ఏఇ కారణేఇ Shakespeare Macbeth లిఖే గేఛే "Foul is fair and fair is foul" ఏఇ కథా ఆమార సంబంధే ఠిక జానిబేన. బినీత ప్రార్థనా ప్రతారిత హబార జన్య ఆమారమత బ్యాధిర నికట ఆసితే ఇచ్ఛా కరిబేన నా. ఆపనారా మహా మాననీయ నిజమాన లాఘవ కరిబార జన్య ఏ నితాంత దరిద్ర ఓ ఘృణిత జీబేర నికట ఆసి బేన నా. ఆమి సామాన్య ఉదరాన్నేర తాడిత హఇయా ఏమార దేశే బాస కరితేఛి, కోన అంశేఇ ఆమి ఆపనార పరిచిత హఇబార పాత్ర నఇ, ఆపనాదేర సమ బ్యబసాయీ మాన్యబర శ్రీయుక్త అనుకూల చంద్ర చట్టోపాధ్యాయ మహాశయ ఆమార సంబంధే కిఛు కిఛు జానేన, తాకే జిజ్ఞాసాకరిలేఇ ఆపనార అనేక ఉపకార హఇబే, కేన నాసమయే ఫిరితే ఓ నిజపథే ఆసితే పారిబేన బృథా సమయ నష్టహబే నా, ఆర నిరాశ. హబార జన్య నిదారుణ కష్ట

పాఇతే హాబేనా. 'Hope deferred maketh the heart sick' ఆశా కరియా నిరాశ హాబార మత కష్ట ఆర కిఛుఇ నాఇ. తాఇ బలి మహాశయ మహా బుద్ధిమాన్ హాఇయా ఏరకమ సహజ లోభే భ్రమే పడిజేననా, సామాన్య cross examine కరిలే ఆమాకే ఆమార ప్రకృత రూపే దేఖితే పాఇబేన. మహాశయేర ఉకీల్ దయా కరే ఆమార most deplorable case టి ప్రఖర నికట conduct కరితే భులిబేన నా. ఏఇ మాత్ర ప్రార్థనా. ఆగేఇ నివేదన కరియాఛి ఆమి నితాంత దరిద్ర అతఏబ కోన ప్రతిదాన ఆశా నా కరియా ఆమార case take up కరున.

ఆపనార పుత్రటిర అబస్థా శునే మర్మాంతిక యాతనా పాఇలామ, కింతు కి కరి బాఛార ఏక మాత్ర దుఃఖ నిబారణేర కర్తా దుఃఖ బారణ హరి ఆమార కోన క్షమతా థాకిజే తాహాకార్యే ఆనిబార ఏమన సుయోగ ఆర కో థాయ పాఇతామ? నిజేర అపదార్థతా మనే కరే నిజేర ఉపర నిజేరఇ ఘృణా ఆసే, సమయే సమయే నరకయాతన భోగకరి. కింతు కి కరిబ ఏ జగతే యే ఆసియాఛే సేఇ ఆపన కర్మ లఇయా ఆసియాఛే కేహ కాహాకే ఓ కోన రకమే దోష దితే పారిబేనా, ఏ పృథి బీటి place of examination యే పాస్ హాఇ తేఛే ఆపనాదేర మత సమ్మాన పాఇయా జగతేర అలంకార హాఇతేఛే ఆర యా ఫేల్ హాఇతేఛే తాదేర దశా

ఆమారఇ మత అన్నేర జన్య లాలాయిత హాఇయా కుకురేర మత లోకేరద్వారే ద్వారే ఫిరితే హాయ, ఆపనారా అన్నదాతా ఆర ఆమరా ఆపనాదేర దయార భిఖారీ; ఇహాఇ ఆపనాతే ఆమాతే పార్థక్య; మహాశయ ఆమాకే త్యాగ కరున. తబే ఆపనార పుత్రేర జన్య ప్రకృతసాధు Babu Atal Behari Nandy, Head Booking Clerk, Hattras Junction, తార సంగే పత్ర ద్వారా ఆలాపకరున బోధ హాయ మనేర సాధ మిటితే పారే; సే ఏక జన కృష్ణేర పరమ ప్రియ పాత్ర తార ఇచ్ఛా హాఇలే ఆపనార అనేక ఆశా మిటితే పారిబే. ఆమాకే, అపిదార్థ జానియా మాప కరిబేన. మహాశయ యే ఖానే మానుష హారే nature సాహాయ్య కరితే ఓ కరితే పారే ఆర Where nature fails, Krihsna-jee can help. తాఇ నివేదన యతదుఃఖ ప్రభుర నికట జానాన కృతార్థ హాఇబేన కోన దుఃఖఇ థాకిబేనా. మహాశయ ప్రేమమయ నితాఇ యేర ప్రేమేర రాజ్య బాంగాలా; అత-ఏబ యఖన నిత్యానందేర రాజ్యే బాస కరేన తఖన అన్యేర సాహాయ్య లఇతే ఇచ్ఛాకరా ప్రతారణా మాత్ర. నిత్యానంద థాకితే దుఃఖ కరిబార కోన కారణ నాఇ; దయాల నితా ఇయేర శరణు లఉన కృతార్థ హాఇబేన ఓ సకల రకమే ఆనందే థాకి బేన, ఏ పృథి బీర ధనరత్న సకలఇ క్షణికేర జన్య చిరస్థాయీ సుఖేర పరిబర్తే చిర దుఃఖఇ ఆనియాదేయ. అత ఏబ యా రా దు దినేర సుఖేర జన్య చిరసుఖే జలాంజలి

చియే తాదేర మతభ్రాంత ఆరకే హాఇతేపారే? పుత్రటీర కథాని తాఇకే జానాన అబశ్యాఇ శునిబేన, సందేహ కరిబేననా.

మహాశయ పాగలేర మత కతగులి అసంగత ఓ అర శూన్య కథా బలిలామ, పాగల్ జ్ఞానే క్షమా కరిబేన. ఆపనార దయార నజర రాఖిబేన, ఏఇ మాత్ర ప్రార్థనా. కృష్ణ ఆపనాదేర దిన దిన ఉన్నతి కరున, ఇహాఇ ఇచ్ఛా. ఆమాకే క్షమాకరిబేన,

ఆపనాదేర ఆశ్రిత
హర

ముప్పది యేడవ పత్రము

మహాశయ! (శ్రీ యుక్త హరేంద్రనాథ సేన్, వకీలు, వర్ధమాన)

తమకు అనుగ్రహించిన పత్రమును పఠించుటవలన ఆనందితుఁడనయితిని. కాని స్వీయమయిన అపదార్థత భావించి దుఃఖితుఁడనయితిని. నావంటి ఘృణితబద్ధ జీవాధముఁడు ఎక్కడను లభింపఁడు. ప్రతారణ మొనరించుట నా స్వభావము. మఱియు అందులో నేను చాలా దక్షుఁడను. నిజస్వార్థ

సాధనార్థము నానా సమయముల నానా రూపములెత్తి లోకమును దగాచేయుచు సంచరింతును. తమరు మహా బుద్ధిమానులునూ విద్వాంసులూ అయియుండియు నావంటి మహా మూర్ఖుని ఉచ్చులలో ఏల పడితిరో పలుకఁజాలకున్నాను. మహాశయ, నేఁటికాలమున ధర్మజగత్తు ఘోరాంధకారమున నిమగ్నమైయున్నది. కనుక, సామాన్యమాత్రమగు కృత్రిమ దీపికనుగాంచియుఁ మహామహారథికులుకూడా ప్రకృత దీపిక గఁదలపోసి శాంతిలోభమున పరువులెత్తి గ్రుమ్మరుచున్నారు. ఇంకా ప్రతారితులయి ద్విగుణిత దుఃఖముననూ అంధకారమున పడుచున్నారు. హే ప్రభూ! ఈభీషణ దినములనుండుట కడు కష్టకరము, భయావహముగ నున్నది. మహాశయ, మేము అంధకార జీవులమగుటచే మాకంతకష్టము కాబోదు. పైగా, దీపమువలన దుఃఖము చెందుదుము. ఏలనన, నా ప్రకృతగుణ ప్రకాశము బడయగనిన సకలమునూ బోధకము కాఁగలదు. వ్యాధుడు పరిష్కార క్షేత్రమున ఆనందమందఁడు. చెత్త చెదారములతో మలవిష్టములతోనున్న స్థానము అతనికి ఆనంద స్థానము. ఏలనన, అతడు పన్నిన జాలము అక్కడనున్న లుబ్ధపతులకంటఁబడదు. ఈ కారణముననే, 'మేక్ ఙతేన 'షేక్స్పియర్' చెడుగు మంచి మంచి చెడుగు అగును అని లిఖించెను. ఈ మాట నా విషయమున సరిగా సరిపోవునని తెలియుడు. ప్రతారితులగు నిమిత్తము నావంటి వ్యాధుని

నికటమునకు వచ్చుటకై ఇచ్ఛ చేయకుఁడని వినీత ప్రార్థనము. తమరు మహామాననీయులు. నిజమానము లాఘవ మొనరించు కొనుటకయి ఈ నితాంతదరిద్ర ఘృణితజీవుని నికటమునకుఁ చనుదేరకుఁడు. సామాన్యపు కడుపు కూటికై తాడితుఁడ నగుచు ఈ దూరదేశమున వాసము చేయుచుంటిని. ఏ అంశ మున తమకు నేను పరిచితుడనగుటకు పాత్రుఁడనుకాను. తమతోడి 'సమదంతా వ్యవహార్త'లు మాన్యవరులు శ్రీయుక్త అనుకూల చంద్ర చట్టోపాధ్యాయ మహాశయులు నన్ను గుఱించి కొంచెములో కొంచెమెఱుఁగుదురు. అతనితో జిజ్ఞాస చేసినయెడల తమకు అనేకములగు ఉపకారములు జరుగును. ఏలనన, సమయము ఉండగనే దిరుగుడల బట్టిన, నిజపథమునకు రాఁగలుగుదురు. సమయము వృథాగ నష్టము కాదు. మఱియు నిరాశమూలకముగా, నిదారుణ కష్టములు బడయుటయూ తటస్థింపదు. "ఆశా వైపరీత్యము హృదయమును వికలన మొనరించును" ఆశించి, నిరాశ కనుటకన్న కష్టము మఱి యేదియు లేదు. కనుక, మహాశయా మహాబుద్ధిమానులయి యుండి, ఈ గతిని సహజ భ్రమలో పడకుఁడు. సామాన్యపు 'అడ్డుపరీక్ష' చేసినయెడల నన్ను నా ప్రకృత రూపమునఁ జూడగందురు. మహాశయులు, వకీళ్లు, దయగొని ప్రభు నికట మున అతిశోచనీయమైన నా అభియోగము (case) నడిపిం చుట మఱవకుఁడు అని ప్రస్తుతము ప్రార్థన. నేను నితాంత

దరిద్రుఁడనని ముందే నివేదన మొనరించుకొంటిని. అందుచే ఏ రూపమగు ప్రతిదానమునకును ఆశచేయక, నా అభియోగము గ్రహింపుడు.

తమ పుత్రుని అవస్థవిని మర్మాంతికమగు యాతన బడసితిని. కాని ఏమిచేయను. దుఃఖనివారణ కర్తయు దుఃఖవారణుడు అగు హరియొకడు మాత్రమే రక్షించువాఁడు. నాకేమాత్రము శక్తియుండిననూ, ఆ కార్యమున వినిమయ మొనరింప ఇంతటి సుయోగము మరెక్కడ లభించును? స్వీయమగు అపదార్థత తలఁచుకొనగా నాపై నాకే ఘృణపొడ జూపును. ఎడనెడ నరకయాతన భోగింతును. కాని, ఏమిచేయను. ఈ జగతి కేతెంచినవారు తమతమ కర్మల గొనివచ్చియుండిరి. ఎవరునూ - ఎవరిమీదనూ - ఏ విధముగనూ - దోషము మోపఁజాలరు. ఈ పృథివి పరీక్షా స్థలము. కృతార్థులగువారు తమవలె సన్మానము బడసి జగతికి అలంకారములగుదురు. మఱి తప్పిపోయినవారి దశ - నావలెనే అన్నార్థము లాలాయితులయి కుక్కవలె లోకుల ద్వారద్వారములకు తిరుగుట సంభవించును. తమరు అన్నదాతలు. మఱి మేము తమ దయాభిక్షువులము. తమకు నాకును తారతమ్యము ఇదే. మహాశయ నన్ను విడిచిపెట్టుఁడు. ఇక తమ పుత్రుని నిమిత్తము ప్రకృత సాధువు అగు బాబు, అటల్ బిహారిసందీ, హెడ్ బుక్కింగ్ క్లర్క్, హాతరాస్ జంక్షను. వారితో పత్రము

ద్వారా ప్రసంగింపుఁడు. మనోరథము ఫలించగలదని బుద్ధి వొడముచున్నది. వారు కృష్ణునకు పరమ ప్రియపాత్రులయిందొకరు. వారి ఇచ్ఛయయిన తమ ఆశలనేకములు ఫలింపఁగలవు. నన్ను అపదార్థముగ గ్రహించి క్షమింపుఁడు. మహాశయ, మానవుని దాటిపోయిన పరిస్థితులతో ప్రకృతి సాహాయ్యమొనరించును. మఱి ప్రకృతియు కృతకృత్యగాలేని తావుల యందు కృష్ణుఁడు సహాయమొనరింపఁగలఁడు. కనుక, దుఃఖమునంతయు ప్రభు నికటమున నెఱిఁగింపుఁడు. కృతార్థులగుదురు, ఏ దుఃఖమూ ఉండదు అని నివేదన. మహాశయ, బంగళా-ప్రేమమయుఁడగు నితాయియొక్క ప్రేమంపు రాజ్యము. అందుచే, నిత్యానందుని రాజ్యమున వాసముగావింపుచున్నప్పుడు అన్యుల సహాయము గొన ఇచ్ఛచేయుట ప్రతారణమునకు మాత్రమేయగును. నిత్యానందుఁడుండ దుఃఖింపవలసిన కారణమేమియులేదు. దయాళుఁడగు నితాయి శరణము గొనుఁడు. కృతార్థులు కాగలరు. సకల రకములగు ఆనందమున నుందురు. ఈ పృథివినిఁగల ధనరత్నములు సకలము క్షణికార్థములు. చిరస్థాయికమగు సుఖమునకు పరివర్తమొనరించిన, చిరదుఃఖమునేగొని తెచ్చియిచ్చును. అందుచే, రెండు దినముల సుఖమునకై చిరసుఖమునకు జలాంజలి సమర్పించువారివంటి భ్రాంతులు మఱి యెవ్వరూ ఉండఁజాలరు. పుత్రుని విషయము నితాయికి ఎఱిఁగింపుడు. తప్పక వినును. సందేహింపకుడు.

మహాశయ, పిచ్చివానివలె, అసంగతములూ, అర్థ శూన్యములూ అగు కొన్ని మాటలు పలికితిని. పిచ్చివాఁడనను జ్ఞానమున క్షమింపుఁడు. తమ దయాదృష్టి నుంచుఁడు, అని ప్రస్తుతము ప్రార్థన. కృష్ణుఁడు దినదినమునకు తమ్ము ఉన్న తుల చేయుగాక, అనునిదియే ఇచ్ఛ. నన్ను క్షమింపుఁడు.

తమ ఆశ్రితుఁడు
హర

అష్టత్రింశ పత్ర

మాన్య బరేషు (శ్రీ హరేంద్రబాబు)

ఆపనార పత్ర ఓ తారపర ఏక కార్డ పాఇలామ! దేశ హతేదుజన ప్రియజన శ్రీ అమరనాథ దర్శనే ఆసియా ఛేన, తాదిగకే లఇయా బడఇ ఆనందే ఛిలామ; ఏఇ కారణ సకల కార్యఇ ప్రాయ గోల మాల హయే పడేఛే, ఏబం సేఇ కారణేఇ పత్రేర ఉత్తర యథా సమయే దితే పారినాఇ, అపరాధ క్షమా కరిబేన.

ఏబార పోష్టే కార్డేయే ఏకటి నూతన కథా జిజ్ఞాసా కరియాఛేన సే సంబంధే ఆమాకే జిజ్ఞాసా కరా అపేక్షాని జేఇ బి చార కరిలే ప్రకృత ఉత్తర పాఇతేన. యది అధిక అర్థ

ఉపార్జనేర ఇచ్ఛా ఓ ప్రయోజన నా థాకే ఏబం సామాన్యతే తుష్ట థాకియా శాంతి పాఇబార ఏకాంత బాసనా థాకే, చాకరీ కరా ఖాల; నచేత యాహా కరితే ఛేన తాహాఇ ఖాల. ఏఖన ఓ యది కర్మ ఖాలిథాకే, ఏకబార చేష్టా కరే దేఖితే పాబేన, ఉచ్ఛాభిలాష బా ఉచ్చాశా నా థాకిలే చాకరీతే థాకఇ ఖాల. అనేక సమయ నిజేర అధీనే థాకే. తబే అర్థ పిపాసా బలబతీ థాకిలే అన్య కథా. సమస్త కథాఇ మనేర సంగే సంబంధే రాఖితేఛే, మనేర శక్తి అనుసారే బిషయ క్షేత్రే ఇంద్రియ గణేరగతి హయ. అర్థలాలసాద్వారా జీబ కరితేనా పరే ఏమనఇ కర్మఇ. నాఇ, యార యత అర్థ పిపాసా కమ సేతత ప్రఖుర నికట. ఏ సంసారే బంధియా రాఖి బార ఏకటి శక్తి శేకల "అర్థ" ఏబంధన ఛేడా బడఇ కష్టకర,- అసంభబ నయ.

మహాశయ దూర హఇతే కాశ్మీర యా మనే కరేన ఆమరా తార ఠిక బిపరీత మనే కరి. బాల్య కాలే భూగోలే 'కాశ్మీర భూస్వర్గ' శునియాఇ ఆమాదేర మస్తిష్క బిగడాఇయాఛే తాఇ ఆజకాల అనేకఇ లోభ పడే ఏఖానే ఆసితేఛే ఓ అర్థ ఓ శరీర నష్టకరే చలియా యాఇతేఛే. మహాశయ ఏజగతేర సుఖ ఏక అర్థేర ఉపర నిర్భర. యార అర్థ ఆఛేసే సహరేర భితర ఓ హిమాలయేర సుశీతల వాతస అనుభబ కరితేఛే. యార అర్థనాఇసే హిమాలయ గర్భే ఓ ఆగుణే పుడితేఛే. సేఇ జన్యఇ నిబేదన యదిన ఖుబ అర్థహబే, బాధితే

ఆరరాఖి బార స్థాన హాబే నా సేఇదిన కాశ్మీర ఆసిబార చేష్టాకరిబేన. ఆపనార కృష్ణేర నిజజన సేఇ జన్య ఖరసా కృష్ణ అపనాదేర ఇచ్ఛా అబశ్యాఇ పూర్ణ కరిబేన. మానుషయే అర్ధ ఖరచకరే కాశ్మీర ఆసే తాతే భారతేర సమస్త తీర్థ దర్శన హాతే పారే; ఏఖన బిచార కరిబేన కోనటి భాలఓ యుక్తి సంగత.

కృష్ణ ఆప నాదిగకే సుఖే రాఖియాఛేన ఏబంచిర దిన రాఖున ఇహాఇ ప్రార్థనా.

ఆపనాదేర ఆశ్రిత

హార

ముప్పది యెనిమిదవ పత్రము

మా ప్రియవరులకు (శ్రీ హరేంద్రబాబు)

తమ పత్రమూ, దానివెనుకనే ఒక కార్డు అందుకొంటిని. దేశమునుండి ప్రియజను లిరువురు శ్రీ అమరనాథ దర్శనమునకయి వచ్చిరి. వారిని గొని పరమానందమున నుంటిని. ఈ కారణమున ఇంచుమించు సకల కార్యములు అస్తవ్యస్తమై పడియున్నవి. ఆ కారణముననే పత్రములకు నుత్తరములను

మఱి యథా సమయమునకు ఈయలేక పోయితిని. అపరాధము క్షమింపుడు.

ఈసారి పోస్టుకార్డునందొక నూత్న విషయము గుఱించి జిజ్ఞాస గావించిరి. దానిగుఱించి నాతో జిజ్ఞాస చేయుటకంటె స్వయముగ విచారము చేసినయెడల ప్రకృతమూ ఉత్తరము బడయుదురు. అధికముగ అర్థోపార్జనమునకు ఇచ్ఛగాని ప్రయోజనముగాని లేకున్నయెడల సామాన్యపుదానితో తుష్టులగునెడల శాంతిలబ్ధికయి 'ఏకాంతవాసన' యున్నయెడల, ఉద్యోగము చేయుటయే మంచిది. కానిచో ఏమి చేసినను ఒకటే (మంచిదే). ఇప్పటికిని నిష్కర్ములయి యుండుటకు ఒకమాఱు యత్నించిచూడుడు. ఉచ్చాభిలాషగాని, ఉచ్చాశగాని లేకున్న ఉద్యోగమున నుండుటయే మంచిది. అనేక సమయములు నిజాధీనమైయుండును. అర్థ పిపాస బలవతియయిన ఆ మాట మఱి వేరు. సమస్త విషయములు మనస్సంగసంబద్ధములు మనశ్శక్త్యానుసారము విషయక్షేత్రమున ఇంద్రియగణముల గతియుండును. అర్థలాలస లేకుండ జీవనమొనరింపగలిగిన, ఈ కర్మయే లేదు. అర్థపిపాస ఎంత తక్కువయో ప్రభునకు వారంత నికటులు. ఈ సంసారమునకు బంధించి యుంచు దృఢమైన శృంఖలముల అర్థమొకటి. ఈ బంధము వీడుట కడుకష్టకరము-అసంభవము కాదు.

మహాశయ దూరముగానుండి కాశ్మీరము నెటులు దలపోయుదురో, దానికి సరిగా విపరీతముగ నేను దలపోయుదును.

భూగోళమునందు 'కాశ్మీరము భూతల స్వర్గము' అని బాల్య కాలమున వినినపుడు నా మస్తిష్కము పట్టుదప్పెడిది. అటు లనియే అనేకులు లోభమున పడి నేఁటికిని ఇక్కడకు వత్తురు. అర్థమునూ శరీరమును నష్ట మొనరించుకొని మరలిపోవుదురు. మహాశయ! ఈ జగతిని సుఖము లొక్క అర్థముపై నిర్భరములు. అర్థము గలవారు సహారా యెడారి మధ్యమమునందుననూ, హిమాలయ సుశీతల వాతాస మనుభవింతురు. అర్థము లేని వారు హిమాలయ గర్భమునందుననూ అగ్నిచే దగ్ధులగుదురు. అందుచే అర్థము పుష్కలముగ నున్ననూ ఇంట మఱియుండు టకు స్థానము లేకున్నను, కాశ్మీరమునకు ఏతెంచుట కపుడు ప్రయత్నింపుఁడు అని నివేదన. తమరు కృష్ణుని నిజ జనములు. అందుచే, కృష్ణుఁడు తమ ఇచ్ఛ అవశ్యము పూర్ణము గావించు నని భరోసా. కాశ్మీరము వచ్చుటకు వెచ్చించు నర్థమున భారతమునగల సమస్త తీర్థములు మనుష్యుఁడు దర్శనము గావించుకొనగలఁడు. ఏది మంచిదో, ఏది యుక్తిసంగతమో ఇఁక విచారింపుడు.

కృష్ణుఁడు తమ్ము సుఖస్థితి నుంచెను. ఇటుల చిరదిన ములు నుంచుగాక ఇదియే ప్రార్థన.

తమ ఆశ్రితుఁడు

హర

ఏకోన చత్వారింశ పత్ర

ప్రణామానంతర నివేదన—(శ్రీయుక్త పూర్ణచంద్ర బంద్యోపాధ్యాయ, అబసర ప్రాప్త సబజజ్ ద్వారభాంగా.)

బాబా, ఆపనార పత్ర ఖాని పడితే చక్షే జల ఆసిల. బాబా, ఆపనాదేర స్నేహ భాలబాసార కథా మనే హలే ఆరఏ దూరదేశే థాకితే ఇచ్ఛా కరే నా, సదాఇ మనే హాయ మాబాపేర నికట థాకియా సాధ్య మత తాదేర సేబాకరి ఆర జీబనేర శేష కటా దిన ఆనందే కాటాఇ.జానినా, సేఇ ఇచ్ఛామయేర కి ఇచ్ఛా కతదినే ఏకబార ఆమాకే ఆమార మాబాపేర నికట లఇయా యాఇబేన. బాబా ఆమి ఆపనాదేర నితాంత అభాజన సంతాన; ఆపనార కోన ఉప కారేఇ ఆసిబార క్షమతా నాఇ. సమయే సమయే ఏమనకష్ట హాయ యేఖాఇతే శుఇతే సుఖ పాఇనా జానినా ఆమి కేన ఏభబే ఆసియాఛిలామ? పృథిబీకే కేబల మాత్ర భార కరా బఇ అన్యకేన కార్య మనే హాఇతేఛేనా; మా బాబాకే కష్ట దేఓయా ఆర సకలకే దుఃఖ దిబార జన్యఇ ఆమార ఆసా.

ఏఇ ఝులనేర సమయ ఆపని ఏకబార బృందాబన దర్శన కరిబార ఇచ్ఛా కరియాఛేన, బడఇ భాల హాఇయాఛే, ఏఇ సమయే ప్రభుర ఫుల్ సాజ దేఖే పాషాణ గలేయాయ, ఏమన మధుర దృశ్య ఆర కఖన ఓ హాయనా; ఆపనార సంగే పంచానన బాబా ఓ సాజితేఛేన బడఇ ఆనందేర హబేయాబార

ఆగే అటలకే పత్ర లిఖితే ఆర కోనఇ అసుబిధా అనుభబ కరితే హలేనా, బృందాబన థాకి జార ఇత్యాదిర బందోబస్త సకల ఠికహబే, ఓ ఆనందేర దర్శన కరే ఆసితే పారిబేన, బాబా యఖన ప్రాణ కేదేఛే తఖన ఆర ఆపనాకే కిఛుతేఇ బాధా దితే పారిబేనా. ఏ సంసారేర కోన ఆనందఇ జీబకే చిరదిన ఏకభాబే బాంధియా రాఖితే పారేనా. ఇహాఇ పృథిబీర అస్థాయిత్వ ప్రమాణ కరితేఛే. ఏక బార స్థాయీ ఆనందేర ఉపర నజర పడిలే ఆరక్షణిక సుఖ కఖనఇ అకర్షణ కరిలే ఓ బాంధియా రాఖితే పారేనా. ఆపనారా భాగ్యబాన్ తాఇ కృష్ణ ఆపనాదేర సహాయ హఇయా హాతే ధరే టానితేఛేన. బాబా, ఆపనాదేర ఆనందే ఏ హతభాగ్యకే ఓ మాతాల కరేఛే; ఏఖన ప్రార్థనా ఆపనారా ఆర ఆమార హాత ఛాడియా దిబేననా, యఖన ధరే-చేనే నియే యాబేన. ఆమార స్నేహమయీ మాకే ఆమాదేర ప్రణామ యానాఇబేన; తార స్నేహ యేన జనమే జనమే పాఇ కఖన యేన హారాఇయా బిపదే నా పడి. మాకే బలిబేన ఏ హతభాగా ఛేలే తార ఉపకార ఆసిలనా.

బాబా, ఆపనాకే ఆర సకల కథా లిఖితే హబేనా, ఆపని మానుషేర ముఖ దేఖే మనేర భాబ అబగత హఇతే పారేన ఏఇ జన్య బార బార ఏక కథా లిఖియా ఆర త్యక్త బిరక్త కరితే ఇచ్ఛా నాఇ. ఆపనార జీబనేర ఉన్నతి దేఖియా

కృష్ణ బడఇ ఆనందిత హాఇయా ఛేన తిని ఆపనార ప్రత్యాశాతే ఆగాఇయా దాడాఇయా ఆఛేన; నిశ్చింత మనే యేమన చలితేఛేన చలున, ఆమాదేర బృథా భాబిబేన నా. ఆమాదిగకే ఆమాదేర కార్యకరితే ఓ ఉపయుక్త భోగ కరితే దిన. ఆపని కోన దికే నాచాహియా ఏబార మాకే లఇయా నిశ్చింత హాబార ఉపాయ కరున.

మా ఆమార ఆనందమయీ. తార సకల ఇచ్ఛాఇ పూర్ణ హాఇతేఛే హాఇయాఛే ఓ హాఇబే. మాయేన బృథా చింతా నా కరేన. తార ఏకటి మాత్ర ఛేలేనయ జగతేర మా తిని సకలేర ఉపర నజర రాఖా తార కర్తబ్య ఆమార ఖాఇటికే ఆమార ఖాలబాసా దిబేన. ఏఖన కార సమస్త మంగల చింతిత హాబేన నా. పంచానన బాబుకే ఆమార కథా బలిబేన ఓ దయా కరితే బలిబేన.

ఆపనాదేర స్నేహేర

హార

ముప్పది తొమ్మిదవ పత్రము

ప్రణామానంతర నివేదనములు (శ్రీయుక్త పూర్ణచంద్రవంద్యో పాధ్యాయులు, రిటైర్డు సబ్ జడ్జి, ద్వారభాంగా)

బాబా, తమ పత్రమును చదివినంత చక్షువుల జలములు గ్రమ్మినవి. బాబా, తమ స్నేహప్రేమల విషయముఁ దలపోయ మఱి ఈ దూరదేశమున నుండ ఇచ్ఛ గలుగుటలేదు. తల్లిదండ్రుల నికటముననుండి సాధ్యమతమున వారిని సేవించుచు జీవనశేషమునఁగల కొన్ని దినములు ఆనందమున గడప సదా మనసగుచున్నది. ఆ ఇచ్ఛామయుని ఇచ్ఛ ఏమో, నా తల్లిదండ్రుల నికటమునకు నన్నెన్నఁడు ఒక్కమాఱు గొని పోవునో తెలియకున్నది. బాబా, నేను తమ సంతానమున నితాంతము అభాజనుడను. తమ కే యుపకారము కల్పించుటకు శక్తిలేదు. ఎడనెడ ఇట్టి కష్టముల బడుదును. తినుచుండి ననూ, పరుండిననూ సుఖము లభింపదు. ఈ భవనమున కేల వచ్చియుంటినో తెలియదు. కేవలము పృథివికి భారము గావించుటకుతప్ప, మఱి అన్యకార్యములేవియు మనస్కరింపవు. తల్లిదండ్రులకు కష్టమొసఁగుటకు మఱి సకలురకు దుఃఖ మొసఁగుటకుగాను నేను వచ్చితిని.

ఈ 'డోలోత్సవ' సమయమున తమరొకమాఱు బృందావనము దర్శన మొనరింప ఇచ్ఛ చేయుఁడు. కడుమంచిదగును.

ఈ సమయమున పుష్పాలంకృతుడగు ప్రభుని గనిన పాషాణ ములు కరఁగిపోవును. ఇట్టి మధురదృశ్యము మఱి యెన్నటికి సమకూఱదు. "పంచానన" బాబాను తమతో సిద్ధము కమ్మనుఁడు. పరమానందము ఘటిల్లును. వెళ్లుటకుముందు 'అటలునకు' పత్రము లిఖించిన మఱెందున యిబ్బంది పడుట తటస్థింపదు. బృందావనముననుండుట, ఇత్యాదిగాగల సకలములగు బందోబస్తులు సరిగా జరుగును. ఆనందమున దర్శ నము గావించుకొని రాఁగలుగుదురు. బాబా, ప్రాణములా క్రందించునపుడు మఱి తమ కేదియు బాధ నొసఁగఁజాలదు. ఏ ఆనందమయిననూ ఏకభావమున జీవుని బంధించి ఈ సంసార మున చిరదినములు నిలుపజాలదు. పృథివియొక్క అస్థా యిత్వమునకు ఇదియే ప్రమాణము. 'స్థాయి'కమగు ఆనంద ముపై నొక్కమాఱు కన్నుపడిన, క్షణిక సుఖము ఆకర్షించి బంధించి మఱి నిలుపఁజాలదు. తమరు భాగ్యవానులు. కనుక, కృష్ణుఁడు తమకు సహాయమై చేతులఁగొని లాగుకొని పోవు చున్నాఁడు. బాబా, తమ ఆనందముతో ఈ హతభాగ్యుని నున్మత్తుని గావించిరి. మఱి తమరు నాచేయి విడిచిపెట్టకుఁడు. స్నేహమయి యగుతల్లికి నా ప్రణామములు ఎఱిఁగింపుఁడు. దానఁజేసి ఆమె స్నేహము జన్మజన్మలకుఁ బడయుదును, ఎప్పు డును తప్పిజాఱి విపత్తునపడను. ఈ హతభాగుఁడగు బిడ్డ ఆమె ఉపకారమునకయి రాలేదని అమ్మకు చెప్పుడు.

బాబా, సకల వృత్తాంతము తమకు మఱి లిఖింపగాదు. మనుష్యుని ముఖమునుచూచి మనోభావము స్వయముగ అవగతము చేసికొనఁగలరు. ఇందువలన సారెసారెకు ఒకే విష యము వ్రాసి మఱిత్యక్త విరక్తులఁ గావింప ఇచ్ఛలేదు. తమ జీవనోన్నతిగని కృష్ణుఁడు పరమానందితుఁడయ్యెను. అతడు తమ ఆశా పురస్సరుఁడయి నిలిచియున్నాఁడు. నిశ్చింత మనమున నెటు చనిన నట్టు చనుఁడు. నన్ను గుఱించి వృథా భావింపకుఁడు. నన్ను నాపని గావించుకొనుచు ఉపయుక్త భోగముల గొననిండు. ఈమాఱు అమ్మనుగొని మఱేవైపు కాంక్షింపక నిశ్చింతులగు ఉపాయము చేయుఁడు.

మా అమ్మ: ఆనందమయి. ఆమె సకల ఇచ్ఛలూ పూర్ణములయ్యెను, అగుచున్నవి, కాగలవు. అందులకు అమ్మ వృథా చింతచేయదగదు. ఆమెకు ఉన్నది ఒక బిడ్డమాత్రమే కాదు-ఆమె జగజ్జనని. సకలురపై కన్నుంచుట ఆమె కర్త వ్యము. నా సోదరు లిరువురకు నా ప్రేమనిండు. ఇక్కడ సమస్తమూ మంగళము. చింతితులు కావలదు. పంచానన బాబాకు నా మాట చెప్పుడు. దయగొనుఁడనియూ పలుకుఁడు.

తమ స్నేహంపు
హర.

చత్వారింశ పత్ర

ప్రణామానంతర నివేదన-(శ్రీయుక్త పూర్ణబాబు)

బాబా, ఏ బారేర పత్రఖాని ఆమాకే బడఇ కాతర కరిల. ఏకదికే ప్రాణ బంధుర మధుర డాక అన్యదిక మా బాపేర ఓ బంధు బాంధబేర స్నేహభాలబాస; ఆమి ఏఖన మధ్యస్థానే నిదారుణ యంత్రణ పాఇతేఛి. బాబా, అనేక దిన బంధుర నికట హఇతే ఆసియాఛి ఆరఛేడే థాకితే ఇచ్ఛా హఇతేఛేనా, తాఇ ఏత యాఇ యాఇ ధరేఛే, తా ఛాడా ఏఖానేర ఖేలాఓ బోధహయ శేష హఇయాఛే;మనప్రాణ ఆర కిఛుతేఇ లాగితే ఛేనా, సదాఇ సేఇ ఏక చింతాతే దిన రాత కాటితేఛే; ఆజ ప్రాయ ఏక హఇతే పథ ఖుజితే ఛిలామ, ఆపనార పత్ర పాఇయా ఆబార కిఛు దినేర జన్య ఫిరే ఆసతే ఇచ్ఛా హఇతేఛే, మనే కరితేఛి బాబార కథాగులి పత్రే ఏత మధురనా జాని సాక్షాత్ హలే కి అపార ఆనందఇ పాబ,తాఇ దర్శన లాలసా ప్రబల హఇయా ఆమాకే ఏదికే జోరే టానితేఛే. బాబా, తరంగేర తృణ యే దికే టాన బేశీ హబే సేఇ దికఇ యాఇబ; ఇహాతే ఆర దుఃఖఇ బా కేన కరిబ, ఆర సుఖఇ బా కి? ఇహాతే సుఖ తరంగేర యే నాచాఇతేఛి ఆర యే దేఖితేఛే తార ఓ సుఖ. యాహా హఉక బాబా యేన ఏఇ స్నేహ జనమే జనమే పాఇ. సత్యఇ బాబా, ఆమార భాఇటి ఆపనార ప్రకృత బంధుర కార్య కరియాఛే. నిజకర్తబ్య ఖుతే

ఛిలేన, పథ హారాహయే బిపథే చలితే ఛిలేన, బేలా ఓ
ప్రాయ అబసాన హాయ హాయ హాయేఛిల, ఏమన సమయ
యే ప్రకృత పథ దేఖాఇయా మహత్ ఉపకారేర కరేఛే
సేయది ప్రకృత బంధు నాహాయ, తబే బంధు ఆర బలిబ కాకే?
బాబా, ఖేలా శాల సృష్టిర ఆది హఇతేఇ పాతియాఛేన ఆర
భాంగితేఛేన, కై సాధత తఖన ఓ మిటే నాఇ! ఆజ యే ఖేలా
శాలటి సాజాఇయా బడ ఆనందేర సహిత దేఖితే ఛేన ఆర
ఆత్మహారా హఇతేఛేన ఏటి ఓ త ఆబార భాంగియా దిబేన
ఏబం పూర్బ్బేర గులిర మత ఏటి ఓ ఆబార భులియా యాఇబేన!
తాఇ బలి బాబా ఏ బారేర ఖేలా శాలేర ఖేలాతే ప్రకృత
గృహ కర్మ్మనే పడాఇయాఛే నిజ కర్త్తబ్య జానాఇయా
దియాఛే; ఏఖన ఓ అనేక సమయ ఓ ఆఛే ఏఇ జన్య నిబేదన
పూర్ణానందే సేఇ రసమయ ప్రాణబల్లభేర ప్రేమ పాఇబార
జన్య చేష్టాకరాఇ సర్వ్వతో భాబేఇ కర్త్తబ్య. తార సంగే
ఖేలితే ఆర ఏ సకల మిథ్య ఖేలాతే ఆకర్షణ కరితే పారిబే నా.
సకలకేఇ నిజనిజ ఖేలాఖేలాఇతే దేన, ఆపని ఆపనార ఖేలా
ఖేలున; ఏజగతే సకలఇ ఏక రకమ మిథ్యా; పాగలేర యే
దర నా పాగలేర ఓ సేఇ దర; బరం పాగల భాలర చేయే
బేశీ దరే బిక్రీ హాయ, కేననా తార అనేక కాజ కమ హాయే
పడే, దాయిత్వ ఓ థాకేనా. తాఇ బలి పాగల బోధ హాయ
భాలరచేయే బేశీ దామీ; ఏఇ జన్యఇ యాహారా ఏఇ పృథిబీ

ఖులియా స్వామీర దికే బేశీ అగ్రసర హాయ తాహాదేరఇ ఏకటి సోహాగేర నామ హాయ 'పాగల'. స్వామీ స్త్రీకే యతరకమ సోహాగేర నామ దితే పారే 'పాగలీ' నామఇ సర్బ ప్రధాన స్థాన అధికార కరే. కేన నా ఆనందే ఆత్మహారా హాఇలే పర ఏఇ ఆదరేర నామటి ఆపనా ఆపనిముఖ హాతే బాహిర హాయ. యాఇ హాక, బాఃబా, ఏ జగతేర కోన కార్యేర జన్యబేశీ చింతిత హాబేన నా; ఏఖాన కారా సకలఇ నియమేర అధీనసే నియమ పరిబర్తన కరిబారశక్తి ఏఖాన కార కాహార ఓ నాఇ. బాబా, యిని, జజ తిని హాఠాత్ కాహాకే ఓ ఏకటా మంద కథా బలిలే పరే హాయత తార జన్యబిషమ అనుతప్త హాన కింతు సేఇ జజ కాహాకే ఓ ఫాసిర హుకుమ దియా ఆబార ఖుసీ హాన కేన బలున దేఖి? ఫాసి ఆఇనేర భితర తాఇ దోషీకే ఫాసి నా దిలే జజ బరం దుఃఖితఇ హాన. తాఇ బలి బాబా, ఏ జగతేర యా దేఖిబేన సబఇ నియమే బాంధా, కిఛురఇ జన్య బేశీ దుఃఖిత హాబేన నా. యాహార ఓ ఆఇన కఖన ఓ దేఖే నాఇ తారా ఓ పాసిర కిన్బా జేలేర హుకుమ శునిలే కిన్బా ఫాసితే ఝులితేఛే లాస బా కయేదీ దేఖిలే తఖనఇ తాదేర మనేహాయ యేమన కరియా ఛిల తారఇ ఫల పాఇతేఛే అతఏబ తార జన్య బేశీ దుఃఖ కేహ కరేనా. కాహార ఓ ఫాసి హాఇతేఛే లోకే దుఃఖకరా దూరే థాకే, ఖేలా ఓ మజా దేఖితే యాయ. తాఇ బలిబాబా ఏ

పృథిబీర సకలేఇ ఆపన ఆపన కర్మకరితే ఆసియాఛే; సకల. కయేదీరఇ ఏకఇ కర్మ హాయనా. పృథక పృథక కర్మే పృథక పృథకలోక నియుక్త హాయ ఏకజన కయేదీ అన్యేర కష్టకర కర్మదేఖే యది ఖులే సాహాయ్యకరితే యాయ. తాహో హఇలే తార నిజ కర్మఓ హాయనా, ఆర అన్యేర కర్మ కరిబార తార శక్తిఇ నాఇ బరం తార జన్య తిరస్కృత హఇతే హాయ. నిజ కర్మ పాఇయాఃఛేన కరున దేఖి బేన సకలఇ . మంగలమయ ఓ. ఆనంద పూర్ణ. బాబా, ఛోట మూర్ఖే బడ కథా శునే దుఃఖ కరిబేననా, పాగల మనే కరే హాసిబేన. మాకే తార ఏఇ. మహో పాగల ఛేలేర ప్రణామ జానాఇయా బలిబేన యార మాబాప పాగల ఛేలే నిశ్చయఇ పాగల హాబే, ఆర ఏత చింతా. కేన ? కృష్ణనామ కరున కృష్ణ ఇచ్ఛార ఉపర సకలఇ ఛాడి యా రాఖున. బాబా కఖన కి దర్శన దిబేన ? ఆజ. మన. బడ పాగల్ హాయాఛే తాఇ ఏమన అయథాస్థానే శ్రీచరణే. దితాయ లఇ లామ.

ఆపనార పాగల ఛేలే

హర

నలుబదవ పత్రము

ప్రణామానంతర నివేదనములు.

బాబా, ఈసారి పత్రము నన్నుఁ గడుకాతురుఁ గావించెను. ఒకవైపు, ప్రాణబంధుని మధురమగు పిలుపు-మఱియొక వైపు జననీజనకుల యొక్క, బంధుబాంధవుల యొక్క స్నేహాను రాగములు-ఈమధ్యస్థమున నేనిప్పుడు నిదారుణయాతన బడసితిని. బాబా, అనేక దినములు బంధు నికటముననుండి వచ్చియుంటిని. మఱి విడిచియుండు ఇచ్ఛ యగుటలేదు. కనుక వెడుతూవెడుతూఇంత పట్టుకొని ప్రాకులాడుచుంటిని. దానికేమి గాని ఇక్కడ ఖేల సమాప్తము గానున్నట్లు బోధపడుచున్నది. మనః ప్రాణములను మఱేదియు ఆకర్షించుటలేదు. సదా దినరాత్రములు ఆచింతను గడపుచుంటిని. నేటికి, బహుశా ఒక మాసమునుండి పథమునకై అన్వేషించుచుంటిని. తమ పత్రము గనుటతో, మరల కొన్ని దినములు తిరిగి రావలయునని ఇచ్ఛ యగుచుండెను. బాబా పత్రమునందలి వాక్యావళి ఇంత మధురముగనుండ వారిని సాక్షాత్తు గనిన ఎంత అపారమగు ఆనందమును బడయుదునో తెలియకున్నది. కనుక దర్శనలాలసత ప్రబలమగుచు,నన్నివైపునకు బలముకొలది ఆకర్షించుచుండెను. బాబా, ఏదిశగా ఆకర్షణ ఎక్కువగ నుండునో తరంగముమీది తృణమూ ఆవైపునకే పోవును. అందులో దుఃఖించుటకుగాని సుఖించుటకుగాని ఏమున్నది? ఇందు సుఖతరంగముల తేలాడు

వారు, మఱి చూచువారు-సుఖులు. అది అటుంచుఁడు-బాబా, ఈ స్నేహము జన్మజన్మలకుఁ బడయుదునుగాక. బాబా, సత్యముగ మా సోదరులిరువురు తమ ప్రకృతబంధుల గార్యముఁ గావించుచుండిరి. నిజకర్తవ్యము విస్మరించిరి. పథము కోలుపోయి విపథమునఁ జనుచుండిరి. కాలముకూడా ఇంచుమించు అవసానము కానుండెను. ఇట్టి సమయమున ప్రకృత పథమును చూపించి, మహదుపకారము గావించినవారు ప్రకృత బంధువులు కాకున్నయెడల ఇంక మఱి బంధువులని ఎవరిని పిలుతురు? బాబా, సృష్టి ఆదినుండియు బొమ్మరిల్లు గట్టుచుండిరి. పడగొట్టుచుండిరి. కాని మనోరథములుమాత్రము తీరుటలేదు. నేఁడు ఒక బొమ్మరిల్లు దిద్దిదీర్చి పరమానందమునఁ దిలకించుచు, అపహృతాత్ములగుచుండిరి. ఈ బొమ్మరిల్లుకూడా తిరిగి భగ్నమొనరించివేతురు. పూర్వమువలె దీనినికూడ మరల తిరిగి మఱచిపోయెదరు! కనుక, ఈసారి బొమ్మరింటి ఆటలలో ప్రకృతకర్మ గుర్తునకుఁదెచ్చి నిజకర్తవ్యము నెఱుకపఱచెనందును. ఇప్పటికీ కాలము దాటిపోలేదు- కనుక, పూర్ణానందమున ఆ రసమయుఁడగు ప్రాణవల్లభుని ప్రేమ బడయు నిమిత్తము యత్నించుట సర్వతోభావముల కర్తవ్యము అని నివేదన. అతనితో నాడిన ఈ సకల మిథ్యాఖేలయు ఆకర్షింపఁ జాలదు. సకలురను నిజనిజ ఖేలలు నాడుకొననిండు. తమఖేల తమరు ఆడుకొనుఁడు. ఈ జగత్తున సకలమూ ఒక విధముగ

మిధ్య. పిచ్చివానికెంత విలువయో పిచ్చివాఁడు కానివానికిని అంతేవిలువ. పైగా, మంచివారికన్న పిచ్చివాడు ఎక్కువధరకు విక్రయమగును. ఏలనన, పనులనేకములు తగ్గిపోవును. జవాబుదారీయు ఉండదు. కనుక మంచివారికన్న పిచ్చివానికెక్కువ లాభము అని బోధపడును. కనుక ఈ పృథివిని మఱచి ఎక్కువగ స్వామిపై పునకు అగ్రసరులగువారికి ముద్దునకు పెట్టినపేరే పిచ్చివాఁడు. స్వామి స్త్రీకి ఒసఁగు రకరకములగు ముద్దుపేరులలో 'పిచ్చిదానా' అను పేరు సర్వ ప్రధానస్థానముగ పలుకుబడిని నిలుచును. ఏలనన, ఆనందమున అపహృతాత్ముడయినపుడే, ఈ ఆదరమగుపేరు దానంతట అది నోట వెలువడును. దానికేమిగాని, బాబా, ఈ జగతిని ఏ కార్యముగురించియు విశేషించి చింతితులు కావలదు. ఈ కార్యక్షేత్రమున సకలమూ నియమాధీనము. ఆ నియమము పరివర్తనమొనరింపగల శక్తి ఈ కార్యక్షేత్రమున ఎవరికిని లేదు. బాబా, ఒక 'జడ్జి' ఎవరినైన ఒకరిని తప్పుడుమాట యొకటి అనినచో, వెంబడి అందులకై విషమానుతప్తుఁడగును. కాని ఆ జడ్జియే మరల ఎవరికయినా ఉరికి ఉత్తరవు నొసగిన హృష్టుఁడగును. ఏలనో, పరిశీలించి చెప్పుఁడు. 'ఉరి' న్యాయాంతర్గతము. కనుక దోషికి 'ఉరి'కుత్తర వొసఁగక పోయినయెడల అదనముగా జడ్జి దుఃఖితుఁడగును. కనుక, బాబా ఈ జగతిని చూచునది సర్వమూ నియమబద్ధము. దేనిగుఱించి విశేషించి దుఃఖితులు కాకుఁడు. 'ఉరి'కిగాని, 'చెఱసాలకు'గాని ఉత్తరువు వినినయెడల

లేదా 'ఉరి' నూగులాడు శవమునుగాని చెఱసాలనున్న ఖైదీని గాని చూచినప్పుడు చేసినదానికి తగిన ఫలము లభించెను. న్యాయశాస్త్రమెఱుఁగనివారి మనసునకయిన తట్టును. అందుచే వారిగుఱించి విశేషించి దుఃఖమెవరుగొనరు. ఎవరికయినను 'ఉరి' యగుననిన దుఃఖపడుమాట దూరముగానుంచి, క్రీడగను వినోదముగను లోకులు చూడఁబోదురు. కనుక బాబా, ఈ పృథివిని సకలురు తమతమ కర్మలు గావించుకొనవచ్చిరందును. ఖైదీలందఱికి ఒకేమాదిరి కర్మ కాబోదు. భిన్నభిన్నములగు లోకులు భిన్నభిన్నములగు కర్మల నియుక్తులగుదురు. ఖైదీయగు ఒక జనుఁడు, ఇతరునియొక్క కష్టకరమగు కర్మనుఁ జూచి, పొరబాటున సాహాయము గావింపఁబోయినందువలన, అతని నిజకర్మ కానేరదు, మఱి అన్యులకర్మ నొనరించుటకుగల శక్తియూ చాలదు. పైగా తన్నిమిత్తము తిరస్కృతులగుటయు జరుగును. ప్రాప్తించిన నిజకర్మ గావింపుఁడు. సకలము మంగళమయమూ ఆనందపూర్ణముగ లభింతురు. బాబా, పిన్ననోట పెద్దపలుకులు విని వ్యసనపడకుఁడు. పిచ్చివానిగఁ దలఁచి హాసింపుఁడు. మహోన్మత్త శిశువు ప్రణామములు అమ్మకు జెప్పుఁడు. పిచ్చివారగు తల్లిదండ్రుల బిడ్డయు నిశ్చయముగ పిచ్చివాఁడగును. దానికి మఱి ఇంత ఏల? కృష్ణనామమొనరింపుఁడు. కృష్ణుని ఇచ్ఛపయి సకలము విడిచిపెట్టుడు. బాబా, ఎన్నటికి దర్శనమొసగుదురు? నేఁడు

మనస్సు కడు పిచ్చిగనున్నది. కనుక అయథాస్థానమున శ్రీచరణముల సెలవు గొనుచుంటిని.

తమ పిచ్చిబిడ్డ
హర

ఏకచత్వారింశ పత్ర

పరమ స్నేహమయ బాబా! (శ్రీయుక్త పూర్ణబాబు)

ఆపనార పత్ర పాఠే బడఇ కాతర హఇలామ. అనర్థక ఆపనాకే భాబాఇయా నాజాని అపరాధ కరియాఛి; బాబా. చింతిత హబేన నా. యే ఖానేఇ యార ఆబార సకలే ఏక హబ, క్షణకరే బిచ్ఛేద మాత్ర, తార జన్య ఏత చింతాకరా. కాహార ఓ ఉచిత నయి. కాదిబే తారా యారా హారాఇయా ఆరఖుజే పాబేనా; ఆమాదేర సేభయ నాఇ సకలేఇ ఆబార ఏక హబ. ఆమాదేర మధ్యే బిచ్ఛేద హబార ఆర ఉపాయ. నాఇ; కృష్ణ బలిలే ఏఇ లాభహాయ.

బాబా భాఇ టిర జన్య బడ కాతర హఇయాఛేన. సత్యఇ హబార కథాఇ బటే! ఆమార అంతర ఓ సదాఇ కాదితేఛే కింతు కి కరి హఠాత్ కోన కర్మ హబార నయ: తా

ఛాడా "all prayers are not always heard", తాఇ
ఆమార దయాల నితాఇ ఏఖన పర్యంత హకి నాబలేన నాఇ;
జానాఇతేఛే, ఆశా ఓ కరితేఛి దేఖి ప్రభు కత దినే శునేన ఓ కి
హుకుమ దేన! బాబా, ఏఖన ప్రార్థనా ఆపని కిన్నా ఆమార
స్నేహమయీ మా యేన పర జన్య అధిక కాతర నాహన
భబిష్యత్ చింతా కరితే బర్తమాన సమయటుకు యేన బృథా
నష్ట నాహయ భబిష్యత్ కే భబిష్యత్ మధ్యే రాఖున బర్తమాన కే
నిజేరమనే కరే తార సద్ బ్యబహార కరియా కృతార్థ
హఓయాఇ యుక్తి యుక్త. భబిష్యత్ ప్రభుర ఉపర రాఖియా
యతటుకు సమయ పాన మధుర హరినామ లఇతే థాకున.
కృష్ణ బలియా పలకేర జీబన కృష్ణ నాబలే లక్ష బత్సర
బాచియా థాకా అపేక్షా ఓ బేశీ; తాఇ నిబేదన ఆర చుపకరే
థాకిలే హయ తపథేర మాఝు ఖానే రాత్రి పడిబే, తిఖన
ఆర బిశ్రామ స్థాన ఓ మిలిబేనా, బిపదే ఓ పడితే హఇబే
ప్రాయ సమస్త దినఇ అబహేలాతే కాటాఇయాఛి, ఏఖన
సంధ్యా హయ హయ హఇయాచే, ఏఖన ఆర హేలా కరా
ఉచిత నయ ప్రాణపణే దౌడే ఆశ్రయ స్థల పర్యంత పహుచి
బార చేష్టాకరితే హఇబే తాఇ నిబేదన ఆర పాచేర దికే
చాహిబేననా. ఏఖన ప్రభుర నామ లఇతె లఇతే చలున పథే
భయ థాకిలే ఓ నామ శునే భయ భయ పాఇయా దూరే
పలాఇ బే. ఏఖన యాహారా ఆగే గేఛే తాహాదేర సంగ పాఇ
బార జన్య ద్రుతపదే చలాఇ ఉచిత; చారిదికేర గోలమాలే

మిశాబార ఆర సమయ నాఇ; ప్రభు ఆపనార జన్యకాతర ప్రాణే అపేక్షా కరితేఛేన ఏటియేన భులిబేననా.

ఆమాదేర పరమ స్నేహ రూపిణీ మాతా ఠాకురాణీకే ఆమాదేర ప్రణామ జానాఇబేన తిని జగజ్జననీ సబ ఛేలేఇ ఏక రకమ హతే పారేనా. నానాక్షేలే నానా రకమేర అతఏబ తార కోన ఏకటి నిర్దిష్ట పుత్రేర జన్య కాతర హయే అపర ఛేలేర ప్రతిపాలనే అబహేలాకరా సాజేనా; ఆమార ఓ హాహా కరితేఛి అతఏబ ఆమాదేర ఉపర దృష్టి కరా ఓ తార కర్తబ్య. మాకే బలిబేన ఆమాదేం పాగలేర గోష్ఠి కేహ కోన రకమ పాగల అత ఏబ పర జన్య యేన బిశేష చింతిత నాహన కృష్ణ కరుణానుయ అబశ్య కృపా కరిబేన ఏఇ బిశ్బాస యేన చిరదిన అంతరే థాకే. అత్యంత స్నేహాకరే యేన ఆమా దిగకే ఆర ఓ భులాఇయా నాదేన. ఏమన మా బాపేర చరణ దర్శన కరిబార ఇచ్ఛా దినదిన బేశీ ప్రబల హఇతేఛే; జానినా, సేఇ ఇచ్ఛామయేర కి ఇచ్ఛా, ఆమాదేర ఇచ్ఛా పూరణ కరిబేన కి నా? జాని తిని కామద సకలేరఇ కామనాకే పూరణ కరేన; భరసా ఆఛే ఆమాదేర ఓ ఆశా పూర్ణ—హఇబే, సందేహనాఇ. మా బాపేర చరణ దర్శన పాఇ ఆరనా పాఇ, తాదేర చరణే నిబేదన, యేన తారా దయాకరే ఏ అభాగ ఛేలేర ఉపర స్నేహేర నజర రాఖేన. బాబా, ధనబృద్ధిర సంగే సంగే యేమన ధన పిపాసార ఓ బృద్ధి హయ తేమనఇ. ఆమాతే

మా బాపేర సంఖ్యా బృద్ధిర సంగే సంగే ఆశా ఓ క్రమే బాడియా యాఇతేఛే, కిఛు తేఇ ఆశా మిటితేఛేనా. సమస్త జగతేర జీబ బృంద యఖన ఆమార మా హబేన, తఖన బోధ హయ ఆశాసామాన్య మిటిలే ఓ మిటితే పారిబే; జాని నా సేదినే ఆసిబే.

బాబా ఆమార శరీర బేశ స్బచ్ఛందే ఆఛే; కోన చింతా కరిబేననా. ఆపనారా నిర్బికార దేహ నిశ్చింత మనే కృష్ణ నామటి కరితే థాకేన, దేఖే ఆమార ఆనంద బాడుక. బఢ లోకేర ఛేలేర హాతే ఏక పయసా ఓ థాకే నా, కింతు బఢ లోక మా బాపమనే కరే తార అహంకార ఆసే ఆమార ఓ తాఇ అబస్థా నిజేర భజన సాధన నాఇ ఆపనార ఉన్నతి దేఖియా అహంకార కరితే సదాఇ ఇచ్ఛా, కృష్ణసే ఇచ్ఛా పూర్ణకరున. ఆపనార శుభ ఇచ్ఛా సకలే కృష్ణనామే మాతుక, దయామయ కృష్ణయేన పూర్ణ కరేన ఏఇ మాత్ర తార చరణే ప్రార్థనా. అబశ్యఇ ఆపనార ఇచ్ఛా పూర్ణ హఇబే. ఆపనార ఓ స్నేహీ మయీ మాయేర శరీర కేమన ఆఛే లిఖిబేన. ఆమరా కృష్ణకృపాయ బేశ ఆనందేఇ ఆఛి కోన చింతా కరిబేన నా నిబేదన ఇతి.

ఆపనాదేర స్నేహేర
హార

నలుబది యొకటవ పత్రము

పరమ స్నేహమయీ, బాబా (శ్రీయుక్తపూర్ణబాబు)

బాబా, తమ పత్రపఠనమునఁ గడు కాతరుఁడనయితిని. తమకు అనర్థకము దోపింపఁజేసి ఎంత అపరాధము కావించితినో దెలియజాలను. బాబా, ఇంతగ చింతితులు కావలదు. ఇక్కడనుండి వెడలిపోయిన తిరిగి సకలురము ఏకమగుదుము. విచ్ఛేదము క్షణికమాత్రమే-తన్నిమిత్తమై యింత చింతించుట ఎవరికిని ఉచితముకాదు. తప్పిపోయినవారూ, వెదకినను బడయఁజాలనివారూ ఆక్రందింతురు, మనకా భయములేదు. తిరిగి సకలురము ఏకమగుదుము, మన మధ్య విచ్ఛేదము కలుగుటకు మఱి ఉపాయములేదు. కృష్ణయనిన కలుగు లాభమిదే.

బాబా, తమ్ముని కోలుకయి కడుకాతరులయితిరి. సత్యమునకా మాటయే నా అంతరమునన్నూ సదా, ఆక్రోశింతును. కాని ఏమిచేయను, హఠాత్తుగా అయ్యే పని ఏదియూలేదు. అదీకాక, ప్రార్థనలన్నియు సర్వదా ఆలింపబడవు. దయాళుఁడగు మననితాయి ఇప్పటివఱకును ఔను కాదు అని యనలేదు. ఆశలు పన్నుచుంటిమని ఎఱుఁగును. ప్రభు వెన్ని దినములకు వినునో ఏమి యుత్తరువొసగునో చూతము. బాబా, తమరుగాని, స్నేహమయియగు మా తల్లి

గాని ఈ నిమిత్తమై అధికముగ కాతరులు కావలదు అని ప్రస్తుతము ప్రార్థన. భవిష్యత్ చింతలు చేయుటతో, ఉన్న వర్తమాన సమయము కొంచెమూ, వృధా నష్టము కారాదు. భవిష్యత్‌ను భవిష్యత్తు మధ్యకు నెట్టుఁడు. వర్తమానమును స్వంతముగ దలఁచి, అందు సద్వ్యవహారము గావించి కృతార్థులగుటయే యుక్తియుక్తము. భవిష్యత్తును ప్రభునిపైనుంచి, సమయము లభించినంతలో మధుర హరినామమును గొనుచుందుఁడు. 'కృష్ణా'యనిన క్షణికజీవనము, కష్టాయనక లక్ష వత్సరములు జీవించియుండుటకన్న మిన్నయగును. కనుక, మఱి మాటాడకుండ యూరకుండిన యెడల పథ మధ్యస్థమున రాత్రిపడును. అప్పుడు మఱి విశ్రామస్థానము దొరకదు. కష్టపడుటయు తటస్థించును అని నివేదన. ఇంచుమించు దినము సమస్తమును అవహేలగ గడిపిరి. ఇప్పుడు సంధ్య కాఁబోవుచున్నది ఇఁక మరి అశ్రద్ధ చేయుట ఉచితముకాదు. ప్రాణపణమిడి ఆశ్రయస్థల పర్యంతము పరువున చేరుటకయి యత్నింపనగును. కనుక మఱి వెనువైపు కాంక్షింపకుడని నివేదనము. ఇప్పుడు ప్రభునామముగొనుచు సాగిపొండు. పథమున భయమయిన నామము వినగనే భయము భయమంది దూరమునకు పలాయనమగును. ముందు చనినవారితో గూడుటకయి ఇక ద్రుతపదముల చనుట ఉచితము, నలుగడల గందరగోళముకూడ గట్టుకొనుటకు ప్రస్తుతము సమయము

కాదు. ప్రభువు తమ నిమిత్తము కాతర ప్రాణముల అపేక్ష చేయుచున్నాఁడు ఎందులకయినను ఇది మఱువకుఁడు.

పరమస్నేహ రూపిణియగు మా మాతా ఠాకురాణికి నా ప్రణామము తెలిఁగింపుఁడు. ఆమె జగజ్జనని, బిడ్డలందఱు ఒక రకముగ నుండజాలరు. నానామంది నానారకములు. అందుచే, ఏ ఒక్క నిర్దిష్ట పుత్రునికోసమో కాతరులయి, తక్కిన బిడ్డల ప్రతిపాలనమున, అశ్రద్ధ గావించుట సరికాదు. నేనునూ హాహాకారములు చేయుచున్నాను. కనుక నామీఁద దృష్టియుంచుటయూ ఆమె కర్తవ్యము. నాది ఉన్మత్తగోష్ఠి. ఒకరికి ఒకానొకపిచ్చి. కనుక వీరి నిమిత్తమింత విశేషించి చింతలు వలదు అని అమ్మకుఁ జెప్పుడు, కృష్ణుడు కరుణామయుఁడు. స్నేహమునజేసి నన్నెందులకును మఱువకుందురుగాక.

ఇట్టి తల్లిదండ్రుల చరణదర్శనము గావించు ఇచ్ఛ దిన దినమునకు ఎక్కువగ ప్రబలమగుచున్నది. ఆ ఇచ్ఛామయుని ఇచ్ఛఏమో, నా ఇచ్ఛ పూరణ మొనరించునో లేదో తెలియదు. అతడు కామదుఁడు సకలుర కామనలు పూరణ మొనరించును అని తెలియును. నా ఆశయు పూర్ణము కాగలదు. సందేహ ముండదు అను భరోసా నుంటిని. తల్లిదండ్రుల చరణదర్శనము సిద్ధించినను సిద్ధింపకుండినను, దయగొని, అభాగుడగు ఈ బిడ్డపై స్నేహదృష్టి నుంపుఁడు అని వారి చరణములకు నివే

దింతును. బాబా, ధనవృద్ధితో బాటు ధనపిపాసయు వృద్ధి యగును. అటులనే తల్లిదండ్రుల సంఖ్యావృద్ధితోఁబాటు ఆశలు క్రమముగా వృద్ధి యగుచున్నవి. ఆశ ఏమాత్రమూ తీరుట లేదు. సమస్త జగతి గల జీవబృందము నా 'తల్లి' కాగలిగినప్పుడు ఆశా సామాన్యము ఫలించిన ఫలింపఁగలదు అని అనుకొందును. ఆ దిన మెన్న డే తెంచునో తెలియదు.

బాబా, విశేషించి నా శరీరము స్వచ్ఛందముగ నుండెను. ఏమియు చింత చేయకుఁడు. తమరు నిర్వికార దేహమున నిశ్చింతమనమున కృష్ణనామము చేయుచుండుఁడు. నా ఆనందము వర్ధిల్ల గందును. గొప్పవారి బిడ్డచేత నొక 'పైసా'యూ ఉండదు. కాని, తల్లిదండ్రుఁలు గొప్పవారుగదా అని వారికి అహంకారము సంక్రమించును. నా యవస్థయు అదే. నిజ భజన సాధనలు లేవు. తమ ఉన్నతిని గని, అహంకారము గొన సదా ఇచ్ఛ కలదు. కృష్ణుఁడా ఇచ్ఛను పూర్ణ మొనరించుగాక - సకలురు కృష్ణనామమున మత్తులగుఁడు. తమ శుభేచ్ఛ దయామయుఁడగు కృష్ణుఁడు పూర్ణము గావించునుగాక," అని అతని చరణముల ప్రస్తుతపు ప్రార్థన. తప్పక తమ ఇచ్ఛ పూర్ణమగును. తమయొక్కయు, స్నేహమయియగు తల్లియొక్క, శరీర మెట్లున్నది లిఖింపుఁడు. మేము కృష్ణుని దయవలన కడు ఆనందమున నుంటిమి. ఏమియు చింతింపకుఁడు. ఇంతియే నివేదన.

తమ స్నేహంపు పుత్రుఁడు-
హర

ద్వా చత్వారింశ పత్ర

బాబా ! (పూర్ణబాబు)

మా బాపేర స్నేహ సదాఇ తా దిగకే ఖీరు కరియా థాకే, సదాఇ చింతా పాఛే తాదేర కిఛు మంద హాయ; సేఇ నియమ అనుసారేఇ ఆపనార చింతా యాఇతేఛే నా సత్యఇ నిబేదన కరితేఛి ఆమిబేశ భాల హాఇయాఛి ఓపూర్వస్వాస్థ్య ప్రాప్త హాఇయాఛి, చింతార కోన కారణ నాఇ-నానా కారణే హఠాత్ శరీర ఐభాబ పాఇయాఛిల, ఆబార సేఇ దయామయేర దయాతేఇ సబకోథాయ చలేగేఛే కిఛుఇ ఖుజే పాఓయా యాయనా - బాబా పరేర జన్య ప్రభు ఆమార ఏశరీర దియాఛేన సేఇ కారణే సమయే సమయే నానా రకమ భోగ కరితే హాయ సంప్రతి రాయబాహాదూర శ్రీయుక్త చారు కృష్ణ మజుమదార నామక ప్రభుర కోన ప్రియ పాత్ర రక్తబమన ఇత్యాది రోగే నితాంత కాతర హాఇ యాయ ప్రభుర ఏఖేలహా ఇల - పత్ర పాయ ఇయాఛి బేశ బాల ఆఛేన,ఆమి ఓభాల హాఇయాఛి,కోన చింతా కరిబేన నా - బాబూ, దేఖున ఏ సకల కార్య ఆమాద నయ ఆమి ఉక్త చారు బాబుకే జాని ఓనా తిని ఓ ఆమాకే జానేననా - హఠాత్ శిశిరకుమారఘోష్ దాదామహాశయ ఏకసుపారిశ పత్రదేన యేదిన పత్ర కలికాతాతే లేఖా హాయ సేఇదినే ఆమార రక్త ఉడా ఆరంభ హాయ తారపర యేదిన పత్ర

పేలామ సేఇ దిన హతేఇ ఆరామ హఇలామ తబే కిఛుదిన ఏకటూ దుర్బల థాకితే హఇయా ఛిల ఏఇ మాత్ర ఏరకమ శరీరేర కష్టేర జన్య దుఃఖ ఓ హయనా బరం మహా ఆనంద ఇ పాఇయా థాకి - బాబా, యారా ప్రభుర ప్రియపాత్ర ప్రభుతో దేర జన్య ఏఇ భాబే కార్యసిద్ధి కరేన - ఆమిలే ఉ నఇ ఆమార బలితే సామాన్య మాత్ర ఓ ఆమార క్షమతా నాఇ, సకలఇ సేఇ ఇచ్ఛా మయేర ఇచ్ఛాతేహా ఇతేఛే, యాఇ తే ఛే-ఆమార బలితే యది సామాన్య ఓ ఆమార కిఛు దాకిత తా హతే ఆపనాకే ఏత దిన పూర్ణ మాత్రాయ నిశ్చింత కరియా నిజేకే కృతార్థ మనే కరితామ - దుర్భాగ్య - బశతః ఆమార కోన క్షమతాఇ నాఇ - యాఇ హఉక బాబా చరణే ఏకటి నివేదన కరి దేఖున ఏఖానకార కర్మేర జన్య సకలే ఆపని ఆపని దాయీ; నా కేఉ కార జన్య ఆసియాఛే, నా కేఉ కార జన్య యాబే-తాఇ నివేదన నిశ్చింత మనే ఆమా దిగకే ఆమాదేర నిజేర భోగ భుగితే దియా ఆపని పరమా నందే ఆపన కాజ కరున-కేన ఏత చింతా కరితే ఛేన ? ఆమాదేర జన్య ఆపనార యత దూర సంసార నియమే కర్తబ్యతా కరియా ఛేన ఓ కరితే ఛేన తార బేశీకిఛు కరిబార నా ఆపనార క్షమతా ఆఛే, నా ఆమాదేర పాఇబార అధికార ఆఛే-ఏఖన కృష్ణ బలితే ప్రాణ లాగియా ఛే ఆర తాకే ఛాడా ఇయ లఇబేననా - సత్యఇ సంధ్యా ప్రాయ ఆఛే ఆఛే హఇ యాఛే పథేర మాఝు-ఖానే రాత్రి హతే కష్ట హబే-బాబా,

ఆపని ఆమాదేర చింతా ఛాడున ఆమాదిగకే కృష్ణేర హాతే సమర్పణ కరే ఆపన పథే ద్రుతపద చలున, యేన సంధ్యార ఆగేఇ బిశ్రామస్థలే పహుంచితే పారేన-బాబా, కృష్ణ బలియా ఛేన అబార బలున ఆబార బలున; చాకర బాకరేర హాతే ఆమార భాఇటికే కిఛుదినేర జన్య రాజయా ఏఇరుఖలన యాత్రా దర్శన జన్య ఏకబార శ్రీధామ బృంధాబనే ఆసున, సేఖానే అనేక సుదృశ్య ఓ సాధు దర్శన చిత్త రంజన హాబే సందేహ నాఇ, ఏఇ ప్రకారే కిచు దిన దర్శనాది కరియా పరే ఆబార బాడీ యా ఇ బేన. క్రమే క్రమే ఏఇ బాబే అనేక శాంతి ఆసియా ఆపనాకే ఆశ్రయ కరిబే తఖన పూర్ణానంద పాఇబేన-యది కష్ట నాహాయ మాకే ఓ సంగే ఆనిబేన తార ఓ అంతరటి కతక శాంతి హాబే మాయేర అంతరే పూర్ణ శాంతి ఆమార భాఇటి భాల హాలేఓ ఆసి బేననా, కేననా మాయేర మన, మాయేర మనేర మత; తులనార అన్యస్థాన నాఇ-ఆపనార కథా స్బతంత్ర - ఏకబార బృందాబనే ఆసున దేఖిబేన ప్రాణకత సబలఓ సుస్థిర హాబే-ఆరఖులే దాకిబేననా_

ఆమార భాయి టీరకథా సకల సమయేఇమనే ఆఛే: సేదరబారే యఖనఇ సుబిధామసే హాబే తఖనఇ పేశ కరిబ - తారపర హాకుమేర ఉపర ఆమారహాతనాఇ, ఆమార యాహా అధికార తతటుకు కరితేఛిఓ కరిబ, ఆరజన్య ఆపని కోనరకమ చింతా కరిబేననా నిత్యానంద పరమ దయాలు

కింతు సమయే సమయే హటాట్ కరియా థాకేనసే కేబల బిశేష పరీక్షాఓ పరిశుద్ధిరజన్య - బాబా ఏ అపదార్థ పుత్రటి యే ఆపనాదేర కోనకార్యేలాగిల నాపరజన్య బథయి అను-తాపపాఇ - సత్యఇ ఆమి ఆపనార పుత్రేర ఉపయుక్తనఇ, కోథాయ ఆపని ప్రభుర పరమ పబిత్ర ప్రియపాత్ర ఆరకోథాయ ఆమినరకేర కీటజీబాధమ! బాబా ఆమి ఉపయుక్త హయి ఆరనాఇ హయి ఆపనికింతు దయార నజర రాఖిబేన-

బాబా, ఖాఇకే ఆమార ప్రత్యహ సకలఓ సంధ్యాదు బేలా ఏకతోలా బేలాపాతా. ఏకతోల ఖాలమిఛరిఓ తినటి కాల మరిచ ఏకత్రభాలకరే పిషే సరబతకరాఇఛేన. ఏబం నేకడాయ ఛాక కరే ఖాఇతేదిబేన, పూర్బేఓ నిబేతన కరియా ఛిలామ కింతు కార్యేపరిణత కరాహబే నాఇ - ఏఖాఓ యాయితే అన్య ఔషధ ఖాఓయఇబార కోనబ్యాఘాత యాహబేనా, నిబేదనకరిలామ-యఖనజ్బర హఇయాచే తఖన ప్రభుర దృష్టిక్రమే పడిలేఓ పడితేపారే తబే ఆశాబేశీ అంతరే రాఖిబేనసా - కేననా "Hope deferred maketh the heart sick" సేఇ జన్యఇ నిబేదన కరిలామ - బాబా ఆశా దిఓయా ఆర కిఛుఇ నయ యేమన ఛేలేఖేతే నా చాహిలే అన్యకాహార ఓ నామ ధరే మాయే డాకే, తాకి ఛేలే తార నామే శీఘ్ర శీఘ్ర ఖాఇయా పేలిబే - చేలే ఓపాచే అపరే ఏసేఖేయే యాయసేఇ భయేతుధా నా థాకిలేఓ ఖాఇయా-

ఫేలే ఏబంతార ఫలేహృష్ట పుష్టహాయ ఏఖన ఏకటు నిశ్చింత మనే కృష్ణ కృష్ణ బలున ఆరనయన జలే భాసున: ఏమన ఆనంద ఆర కిఛుతేఇ నాఇ. బాబా ప్రభు-సంకీర్తన కరితే ఆసితే, శ్రీబాస మృత పుత్రటికే ఢాకా దియా,ప్రభు-సంకీర్తనే యోగ దాన కరిలేన . ప్రభు, పుత్రటిర బిషయ బారబార జిజ్ఞాసా కరతేఓ మిథ్యా కథాయ భులాయితే చేష్టా కరిలేన, పాఛే ప్రభుర సంకీర్తన సమయే రసాభాబ హాయపఇఛయే - శ్రీబాసేర దృఢతాఓ సరలతా దేఖియా ప్రభు గౌరాంగ తారా మృత పుత్రటికే పునర్జీబన దానకరేన-తాఇ బలిబాబా నామ లఓయాఛాడా అన్యసకల అభిలాష ఓ లాభకే గౌణ ఉద్దేశ్య మనే కరిబేన: ఏ సకలేర జన్యకృష్ణనామ లఇయా నిష్ఫల నామ కరిబేన నా.

స్నేహమయి మాకే ఆమార ప్రణామ జానఇబేన తిని యేన ఏహేతభాగ చేలేర ఉపర అసంతుష్టి నాహాన - మా బాపసాక్షాత్ ఈశ్వర .

ఆపనాదేర

హర

నలుబది రెండవ పత్రము

బాబా, (పూర్ణబాబు)

తల్లి దండ్రులకు గల స్నేహామే వారిని సదా భీరువుల గావించుచుండును. వారి బిడ్డల కేమి చెట్టయగునో అని సదా చింత నందుదురు. ఆ నియమము ననుసరించి, తమ చింతయూ పోవునది కాదు. నేను చాల బాగుగ నుంటిని. పూర్వ స్వాస్థ్యము ప్రాప్తించినది. సత్యమునే, నివేద మొనరించి యుంటిని. చింతాకారణ మేమియు లేదు. నానా కారణ ములవలన హఠాత్తుగ శరీరమునకు ఈ భావము ప్రాప్తించెను.. ఆ దయామయుని దయవలన అదంతయు తిరిగి ఎక్కడికో తరలిపోయెను. మఱి వెదకిన ఏమియూ గనరాదు. బాబా, పరులనిమిత్తమై ప్రభువు నా శరీరము నొసఁగియుండెను. ఆ కారణమున ఎడనెడ నానారకముల భోగించును. రాయ బహదూర్ శ్రీ యుక్తచారు కృష్ణ మజుందార్ నామకులు ప్రభుని ప్రియపాత్రులలో ఒకరు. 'రక్తవమనము' ఇత్యాది రోగముల నితాంతమూ నేఁడు కాతరులయియుండిరి. అందు కనియే ఈ ప్రభుని ఖేల జరిగెను. చాలా బాగా స్వస్థత గొని రని పత్రము నందుకొంటిని నేనునూ స్వస్థుడ నయితిని. ఏమియు చింత చేయకుఁడు. బాబా, చూడుఁడు. ఈ సకల కార్యము నాది కాదు. పూర్వోక్తుఁడయిన చారుబాబును నే నెఱుఁగను. వారునూ, నన్నెరుగరు. శిశిరకుమార ఘోష్ దాదా మహాశయులు హఠాత్తుగ 'సిఫార్సు' పత్ర మొకటి

ఇచ్చిరి. కలకత్తాలో పత్రము లిఖింపబడిన దినమునందే నాకు రక్తము గ్రక్కు ఆరంభమయ్యెను. పదంపడి పత్రమందిన దినమునుండియు శాంతియయినది. అయితే కొన్ని దినములు కొంచెము దుర్బలముగ నుండియుంటిని. ఇంతియే - ఈ రకమయిన శరీరకష్టముల నిమిత్తమై దుఃఖపడను. పైపెచ్చు మహానందము బడయుచుందును. బాబా, ప్రభువు ప్రియపాత్రులగు వారి కొఱకై ఈ భావమున కార్యసిద్ధి కావించుకొనును. నే నేవరును కాను. 'నాది' అనుకొనగల శక్తి సామాన్య మాత్రము నాకు లేదు. సకలము ఆ ఇచ్ఛామయుని ఇచ్ఛవలన యగుచున్నది. పోవుచున్నది. ఎంతటి సామాన్యమైనదియైనను 'నాది' అనునది యున్న ఈనాటికే పూర్ణమాత్రముగ తమరిని నిశ్చింతుల నొనరించి స్వయంకృతార్థుఁడనయితి ననుకొని యుందును. దౌర్భాగ్యవశమున నాకేమియు శక్తి లేదు. అది అటుంచుఁడు. బాబా, చరణముల కొక నివేదన చేయుదును. చూడుఁడు. ఈ కర్మక్షేత్రమున సకలురును ఎవరి కర్మకు వారే బాధ్యులు. ఎవ్వరును ఎవరి కొరకును పోబోరు. కనుక నిశ్చింత మనమున నన్ను, నా నిజ భోగముల ననుభవింపనిండు. తమరు పరమానందమున తమ పనులు గావించుకొనుఁడు. ఇంతగ చింతింప నేల సంసార నియమమున కర్తవ్యత కలిగినంతవరకును తమర్థు నాకయి కావించియుండిరి, కావించుచున్నారు. మించి కొంచెమైనచేయు

టకు తమరు శక్తులు గారు.పొందుటకు నాకు అధికారమూ లేదు. ఇప్పుడు 'కృష్ణ' యన ప్రాణము లగ్నమగుచున్నది. మరి దానిని విడువకుండు. ఇంచుమించుగ సంధ్య సత్యముగ ఆసన్న మగుచూ నున్నది. పథమధ్యస్థమున రాత్రియయిన కష్ట మగును. బాబా, తమరు నా చింతలు విడువుండు. నన్ను కృష్ణుని హస్తములకు సమర్పణ గావించి ద్రుతపదముల తమ పథమున చనుండు. అటులయిన సంధ్యకు ముందుగనె విశ్రామ స్థలము చేరుకొనంగలరు. బాబా, కృష్ణాయనుండు. తిరిగి అనుండు. మరల అనుండు. కొన్ని దినములపాటు నౌకరు చాకరుల చేతులకు మా తమ్ముని అప్పగించి, ఈ డోల యాత్ర దర్శనార్థ మొకమారు శ్రీధామమగు బృందా వనమునకు చనుదెండు. అనేకములగు సుదృశ్యములవలననూ సాధు దర్శనముననూ అక్కడ చిత్తరంజనము కలుగును. సందేహము లేదు. ఈ ప్రకారము కొన్ని దినములు దర్శనా దికములు గావించుకొనినపిమ్మట, మరల ఇంటికి వెడలనగును. క్రమక్రమముగ ఈ భావమున అనేక తాశాంతి యరుదెంచి తమ్మాశ్రయించును. అప్పుడు పూర్ణానందముఁ బడయుదురు. కష్టము కాకున్న అమ్మను తోడుకొని రండు. ఆమెకును కొంతగ అంతశ్శాంతి లభించును. మా తమ్ముడు స్వస్థత మున్నను, అంతరమున పూర్ణశాంతి అమ్మకు సంక్రమింపదు. చలనన, తల్లి మనస్సు తల్లి మనస్సే-తులదూప అన్యస్థానము

లేదు. తమ సంగతి - తమరు స్వతంత్రులు - ఒక్కసారి బృందావనమునకు రండు. ప్రాణ మెంత సబలముగను సుస్థిరముగను అగునో చూతురు. మఱి మఱువరు.

మా తమ్ముని మాట సకల సమయములందుననూ మనస్సున నున్నది. అవకాశము దొరకగనె ఆ దర్బారున విన్నవించెదను. అటుపై ఉత్తరువులమీద నా ప్రమేయము లేదు. నాకు ఎంత అధికారమున్నదో అంతవఱకును చేసితిని, చేసెదను. అందుగురించి తమ రే విధమున చింతింపకుఁడు. నిత్యానందుఁడు పరమ దయాళుఁడు. కాని, ఎడనెడ కర్కశముగా నుండును. అది కేవలము విశేష పరీక్షార్థము, పరిశుద్ధి నిమిత్తమూ. బాబా, ఈ అపదార్థ పుత్రుఁడు తమ కే కార్యమునకు కూడఁ గట్టుకొనిరాఁడు. ఇందుకయి, కడు అనుతాపమందుదును. సత్యముగా, నేను తమ పుత్రుఁడ నగుటకు ఉపయుక్తుఁడ కాను. పరమ పవిత్రులు, ప్రభు ప్రియపాత్రులు అగు తమరెక్కడ, జీవాధముఁడను నరక కీటమునగు నేనెక్కడ, బాబా, నేను ఉపయుక్తుఁడ నయినను కాకున్నను, తమరు దయాదృష్టి నుంపుఁడు.

బాబా, ఒక తులము మారేడు పత్రి, ఒక తులము మంచి పటిక బెల్లము. మూడు నల్ల మిరియములు ఏకముచేసి భాగుగ గుండగొట్టి కషాయము చేయుడు. అటుపై ఒక గుడ్డపాతను వడియకట్టి, దానిని ప్రత్యహము ఉభయ సంధ్యల

యందున సకాలమున మా తమ్మునకు త్రావనిండు, అని పూర్వమే నివేదన గావించియుంటిని. కాని, కార్యమున పరిణతము కాలేదు. దీనిని గొని, అన్యౌషధములు సేవించి నను వ్యాఘాత మేమియు కలుగదు అని నివేదన మొనరించు చుంటిని. జబ్బుపడినవుడు ప్రభుని దృష్టి క్రమమున తప్పక పడుదురు. అయితే అంతరమున విశేషించి ఆశ నిలుపకుఁడు. ఏలనన, "ఆశ విఘటించిన హృదయము వికలమగును" అందుకని నివేదన చేయుచుంటిని. బాబా. ఆశ, త్యాగ మొనరించిన మఱి ఏమియు లేదు. ఎట్లన, పిల్లవాఁడు భుజిం చుట కిష్టపడనప్పుడు వేఱెవ్వరి పేరో పెట్టి ఆ పేరిఁట పిల్ల వాడు వచ్చి గబగబా తినివేయునని తల్లి పిలుచును. ఇంకొక పిల్లవాఁడు వెనుకనుండి వచ్చి తినివేయును, అను ఆ భయ మున ఆకలి లేకున్నను పిల్లవాడు తినివేయును దాని ఫలముగ హృష్ట పుష్టుఁడగును. ఇప్పుడొకట నిశ్చింత మనమున 'కృష్ణ కృష్ణా' యనుఁడు. మఱి నయనముల జలములు భాసిల్లును. ఇట్టి ఆనందము మఱెందునను లేదు. బాబా, ప్రభువు సంకీర్త నము గావింప వచ్చినప్పుడు శ్రీ వాసుడు మృత పుత్రుని దాఛివైచెను. ప్రభు సంకీర్తనమున పాలు గొనెను. ప్రభువు పుత్రుని విషయమై సారెసారెకు జిజ్ఞాస గావించినను ప్రభు సంకీర్తన సమయమున అటుపై రసాభావమగునను భయము కొలఁది, మిథ్యాకథల మఱపింప యత్నించెను. శ్రీ వాసుని

దృఢత్వమును సరళత్వము గని గౌరాంగప్రభువు ఆ మృత పుత్రునకు పునర్జీవనదాన మొనరించెను. కనుక బాబా, నామము గొనుట తప్ప విడిచి, అన్యములగు సకలాభిలాషలు, లాభములు, గౌణోద్దేశముగ దలపోయుడు. ఈ సకలము నిమిత్తము కృష్ణ నామము గొని నామము నిష్ఫలము గావింపకుఁడు.

స్నేహమయి యగు మా అమ్మకు ప్రణామము తెలియఁగింపుఁడు. ఈ హతభాగుఁడగు బిడ్డపయి అసంతుష్టి నందకుండును గాక. తల్లిదండ్రులు సాక్షాదీశ్వరులు.

తమ - హర.

——:——

త్రి చత్వారింశపత్రి

బాబా ! (పూర్ణబాబు)

ఆపనార పత్రఖానిపాఁతే పరమ ఆనందిత హాఇలామ - బాబా, ఏమన ముక్త హస్తా నాహాతే కి ఆర మా బలితే ఇచ్ఛాహాయ ? ఏ పృథిబీర ధనరత్న పృథిబీతేఇ ఫేలే యేతే హాబే తబే ఆరయత్నకరే రాఖారకి ఆబశ్యకతా బుఝే ఉఠా యాయినా - మాకే బలిదేన పుత్ర పౌత్రేర శుభబిబాహ

ఉపనయన అన్నప్రాశనే ఆజ్రసటాకా - ఖరచక రేఛేన కింతు ఏఖనగరీబ దుఃఖీరపేట పానే చాహియా మారేఝు కిఛు కిఛు ఖరచ కరే దేఖున కిసే జేశీ ఆనంద ఏకటిగరీబ క్షుధాతుర సామాన్య శాక అన్న ఖాఇయాయే ఆనంద ప్రకాశ కరిబే ఏక జనబడ లోకాకే కాళియాం పోలా ఓఖా ఓయాఇయాసే సుఖేర శతాంశేర ఏకఅంశ ఓ దేఖితే పాఇబేన నాబడలోకేర అనుగ్రహా కరితేఛి ఖాఖియా ఖానకేన నా సామాన్య పాన థేకే చుణమాత్ర ఖసిలే అమని తాహారా అపమానిత మనే కరిబేన తాఇ బలి బాబా ఏఖన హాతే యా ఖరచ కరిబేన గరిబేర అన్న బస్త్రేర జన్య కరిబేన బాబా, ఆపనాకే ప్రభు కుబేర కరియాఛేన సామాన్య 2, 5 శత టాకా దేనేర జన్య ఆర ఏత కష్టకేన ? ఆర దేనా ఓత ప్రాయ శేష హాయే ఏల ఏత చింతకేన ? ఏకథా బేజే ఆర ఆమాకే హాసాఇబేననా - బాబా, లక్షపతిర 24 ఘంటాయ దిన రాత దరిద్రేర ఓ తాఇ; ఏక సెకండేర ఫరక నాఇ; తాఇ నిబేదన, బాబా ఆనందే దిన కటా కాటాఇబార చేష్టా కరున - ఆమార భాఇరా నా కే ఉ ఆపనార నికట ప్రార్థీ, నా ఆపనారా తా దేర ముఖాపేక్షా కరేఆఛేన - ఏ శరీరే ఏఖన ఓ అనేక బల ఓ ఉత్సాహ రాహి యాఛే ఏ ఓ క్రమే క్రమే హీన హాఇతేఛే, యఖన నితాంత నిస్తేజ ఓ నిష్ప్రభ హాబే తఖన ఆర కిఛు హాబే నా హాతాశ హాఇయా అనుతాప మాత్ర ఆసిబే - ఏఖన రాజా జనకేర

మత నిశ్చింతే బసే రాజ్యభోగ కరున ఆర నిశ్చింత మనే. కృష్ణనామ లఇతే థాకున - ప్రభు ఆపనాకే బడ ఇ ఖాల బాసేన ఏకథా ప్రమాణ కరిబార జన్య ఆపనార చక్షే జల దియాఛేన ఆర అంతరే బ్యాకులతా దియాఛేన, ఆర కి బేశీ చాన? ఏ ఇ బ్యాకులతాఇ క్రమే క్రమే ప్రేమే పరిణత హఇయా నూతన రూపధారణ కరిబే, సేదిన ఆరబేశీ దూరే నయ - ఆమార స్నేహమయ మాకే ఆమాదేర ప్రణామ జానాఇయా నిబేదన కరిబేన తార ఛేలే అనంత అపరాధే డుబే రాహియా ఛే, తార ఉపర ఆర ఏకటా అపరాధ తత భయేర కథా నయ - యే పాపీ దశటా పాపేర జన్యదండిత హయ, తార కాఛే॥ టా హలేకి ఆర తాకే బిచలిత కరే - ఆమి జన్మాబధిఇ మాయేర శ్రీ చరణే అపరాధీ, అపరాధకరే కరే ఏఖన అభ్యస్త హయే పడేఛి ఆరతత భయ హయ నా - మాకే ఏత చింతాకరితే నిషేధ కరిబేన - కృష్ణ ఇచ్ఛార ఉపర సమస్త ఛాడియా దియా నిశ్చింత మనే అపన కాజ కరితే బలి బేన, ఆర ఆమాదేర ఉపరయతటా ఏఖన కర్తబ్య ఏఖన తతటాఇ నజర కరిబేన; బేశీ చింతాకరిలే॥ తత ఆనంద పాఇబేన నా - మాకే బలిబేన యేన దయా కరే ఏ హాత భాగా ఛేలేటికే ఏక బార చరణ దర్శన కరాన బడఇ అభిలాష బృద్ధి హఇయాఛి -

బాబా, ఏఇ ఝులన ఉపలక్షే మాబాబా శ్రీ ధామ బృందాబన దర్శనే యా బేన శునే బఢ ఇ ఆనందిత హాఇ లామ-కింతు ఆమి మాయర సంగే నా యాఇతే పారియాయే తేమన ఇ కాతర హాఇలామ; ఆమార మత హతభాగా బృందా బన దర్శనేర ఉపయుక్త నయ; ఆమార స్పర్శ పబిత్ర తీర్థ స్థాన ఓ నితాంత అపబిత్ర హయే పడే, తాఇ ఆమాకే ఏఇ జేలే ఆబద్ధ రాఖియా ఛేన - తార ఇచ్ఛా జానియా ఆమార ఏత ఆనంద శ్రీ ధామ బృందాబన దర్శన కరే 'యేకి ఆనంద పాఇబేనతా చింతాకరే ఓ ఆమి ఆనందే అధీర హాయితేఛి - బృందాబనే యాబార ఆగేఇ అటలేర సంగే దేఖా హాబే, ఆర బృందాబనే యాఇయా ఆమార బాబా శ్రీ బ్రజ కిశో రేర నికట థాకిబేన - యది అటలకే ప్రథమే లేఖేనతా హాతే బ్రజకిశోరజీ హోతరాస పర్యంత ఏసే ఆపనాదిగకే లఇయా యాబేన, తఖన శ్రీ ధామేర పూర్ణ ఆనంద అనుభబ కరితే పారిబేన - బేశి ఘటాకరే తీర్థ దర్శనేగేలే తీర్థ దర్శనేర ఆనంద పాఓయా యాయనా, కేబల సామలాఇతే సామ లాయితే సమయటుకు యాయ - తాఇ నిబేదన, బేశీ ఘటా కరే యాబేననా, మా, ఆ పని ఆర 2, 1 జన నిజజన ఓచాకర ఏకటి నితాంత గరిబేర భాబలఇయా తీర్థదర్శనే గేలే ఆనందేర సీమథాకే నా — బాబా, నిర్జనే ఆపన మనే గుణగుణ స్బరే గాన యేరకమ మధుర బోధహాయ, తాన లయయుక్త తాన

సేనేర గాన ఓ తేమన మిష్ట బలే మనే హాయ నా ఓ హాతే పాబేనా - నిర్జన బాసేర ఆనంద బలే బుఝాన యాయ నా నిర్జన బాసేర ఆనంద నిర్జన బాసేర ఆనందేర మత బృందాబనే ఆసితే అటల ఆపనాదేర చరణ దర్శన కరే నా జాని కతఇ ఆనందిత హాబే, అర ఆపనారా ఓతాకే దేఖే అపార సుఖ పాబేన సందేహా నాఇ - అటల ఆపనార దర్శన పాఇలే ఆమార ఓ దర్శన కరహాబే అటలేర స్త్రీటి దేఖే మాయేకి ఆనందిత హాబేన, తా ఆమి బలితే పారినా సేటి ఏకటి అమూల్యరత్న సందేహా నాఇ - మిలన హాయేఛే భాల, సంసారేర సమస్త కార్య నిజహాతే కరియా ప్రత్యహా లక్షేర ఉపర నామగ్రహాణ కరేన, తా రాఇ జగతేర అలంకార, సందేహా నాఇ-తాదేర సహాబాసే అచైతన్యేర ఓ పూర్ణ చైతన్యేర ఉదయ హాఇతే పారే సందేహా నాఇ - ప్రేమిక యుగల కృష్ణేర బడఇ ప్రియపాత్ర నచేత్ కృష్ణ తాదేర జన్యకి ఖాటేన బాబా కృష్ణ సకలకేఇ భాలబాసేన తబే భాలబాసాటి పరస్పరే హాఇలే బేశీ మధుర హాయ.

ఆపనేదేర స్నేహేర
హార

———:———

నలుబది మూడవ పత్రము

బాబా, (పూర్ణబాబు)

తమ పత్ర పఠనమున పరమానందితుఁడ నయితిని. చేవిదుపు గుణమింత లేకున్నయెడల 'అమ్మా' అనుటకు ఇచ్ఛ కలుగునా? ఈ పృథివిని గల ధన రత్నములు పృథివియందు ననే విరజిమ్మఁబడి యుండును. అయితే మరి ప్రయత్నించి నిల్వ చేయవలసిన ఆవశ్యకత యేమి, అది బుద్ధినిఁ దెలిసియు ఎత్తుకొనఁ జనుటలేదా - పుత్రపౌత్రుల, శుభ వివాహము, ఉపనయనము, అన్నప్రాశనలకు అజస్రము రూకలు వెచ్చించు చుండిరి, మరి దరిద్ర దుఃఖుల కడుపువైపు చూచి మధ్యమధ్య కొంచెము వెచ్చించి, ఏది ఎక్కువ ఆనందమో చూడుఁడు. ఒక క్షుధాతురుఁడగు దరిద్రుడు సామాన్య శాకాన్నము భుజించి ఎంతయు ఆనందము ప్రకాశమొనరించును. ఒక గొప్పవానికి ఘనమైన శాకములలో 'పులావు' తినిపించిననూ ఆ సుఖమున శతాంశమున కొక అంశమయిన చూచుట తట స్థింపదు. గొప్పవారి అనుగ్రహము భావించిన చెక్కలు ముక్కలు కావలెను. ఏలనన, మామూలు పంథాకు కొంచె మిటునటయిన తక్షణము వారు అవమానితులయినట్లు తల తురు. కనుక, ఇప్పటినుండి వెచ్చించదలచుకొన్నది దరిద్రుల అన్న వస్త్రముల నిమిత్త మొనరింపుడు' అని అందును

బాబా, ప్రభువు తమరిని కుబేరుల గావించియుండెను. సామాన్యపు 2, 5 వందల రూకలు ఇచ్చుటకయి మరి ఇంత కష్ట మేల? ఇంకను ఇచ్చినను బహుశా తరుగదు. ఇంత చింత ఏల? ఈ మాట అనినందుకు నన్ను అపహాసింపకుడు. బాబా, లక్షాధికారికయినను దినరాత్రములకు ఇరువదినాలుగు గంటలే దరిద్రునకును అంతే. ఒక్క సెకండు కూడా తేడా లేదు. కనుక, బాబా ఆనందమున దినములు గడుపుట ఎట్లులో యత్నింపుఁడు అని నివేదన - నా సోదరులం దెవరును తమ నికటమున అర్థితులు కారు. తమరును వారిపయి ఆధారపడి యుండలేదు: ఈ శరీరమునం దిప్పటికిని బలమూ, ఉత్సాహము ఆనేక తారహించి యుండెను. ఇదికూడా క్రమక్రమముగ క్షీణించుచున్నది. నితాంతము నిస్తేజమూ నిష్ప్రభయు నగునప్పుడు మఱేమియు కానేరదు. హతాశ అనుతాపమూ మాత్రము సంక్రమించును. ఇప్పుడు జనకరాజువలె నిశ్చింత నుపవిష్టులయి రాజ్యభోగములు గావింపుడు, నిశ్చింత మనమున మరి కృష్ణనామము గొనుచుండుడు, ప్రభువు తమరిని కడు ప్రేమించును. ఈ మాట ప్రమాణ మొనరించుటకు గాను తమ చక్షువుల జలము ప్రసాదించియుండెను, మఱి అంతరమున వ్యాకులతయు ప్రసాదించెను, విశేషించి ఇంక ఏమి కావలయును? ఈ వ్యాకులతయే క్రమక్రమముగా ప్రేమగా పరిణతమయి నూతన రూపధారణ మొనరించును,

ఆ దినము మరి విశేష దూరమున లేదు, స్నేహామయి యగు నా తల్లికి నా ప్రణామము లెరిగించి ఇట్లు నివేదన కావింపుడు. ఆమె బిడ్డ అనంతములయిన అపరాధముల మునిగి యున్నాడు. వానిపైన మరియొక అపరాధమంత భయమైన విషయము కాదు, పది పాపములకు దండితుడయిన పాపి పదునొకండవదానికి మరి విచలితుడగునా? జన్మావధిగ నేను మాతృశ్రీ చరణముల అపరాధినే. అపరాధములు చేసి చేసి ఇప్పటికి అభ్యస్తుడ నయితిని, మరి అంత భయము కలుగదు. అమ్మ ఇంత చింతించుట గూర్చి నిషేధము గావింపుడు. కృష్ణుని ఇచ్ఛమీద సమస్తము విడిచి, నిశ్చింత మనమున స్వకార్యములు గావింపుడని తెలుపుడు, ఎంతవరకు కర్తవ్యమో ప్రస్తుత మంతమాత్రమే నన్ను లక్షింపుఁడు. విశేషించి చింత చేసిన అంత ఆనందమందరు. దయగొని హాతభాగుడయిన ఈ బిడ్డ కొకమారు చరణదర్శనముచేయింపుడు. అభిలాష కడు వృద్ధి యగుచున్నది' అని అమ్మకు జెప్పుఁడు.

బాబా, ఈ డోలోత్సవము నుపలక్షింప, శ్రీ ధామమగు బృందావన దర్శనమునకు మాతాపితరులు వెడల నుండిరని విని పరమానందితుడనయితిని. కాని నేను అమ్మతో గూడా వెడలలేకపోతినే అని అంతగ కాతరుడనూ అయితిని. నావంటి హాతభాగుడు బృందావన దర్శనమునకు ఉపయుక్తుడు కాడు. నా స్పర్శను పవిత్ర తీర్థస్థానములు కూడా నితాం

తమూ అపవిత్రము లయిపోవును. కనుక, నే నీ జైలున ఆబద్ధుడనై పడియుంటిని. తదిచ్ఛ తెలియుటలోనే నా ఆనంద మున్నది. శ్రీ ధామ బృందావనము దర్శనము గావించిన ఎట్టి ఆనంద మందుదురు, అనునది చింత చేయ నేనును ఆనంద మున అధీరుఁడనగుదును. బృందావనము పోవుటకు, ముందు అటలునితో కలియుడు. బృందావనము చేరిన మరి మా బాబా శ్రీ వ్రజ కిశోరులయొద్ద నుండుడు. ప్రప్రథమున అట లునకు లిఖించిన వ్రజకిశోరులు 'హాతరస్' పర్యంతము వచ్చి తమ్ము గొనిపోవుదురు. అప్పుడు శ్రీ ధామమున పూర్ణా నందము అనుభవింప గలుగుదురు. ఎక్కువ మంద గట్టుకొని తీర్థదర్శనమున కేగిన తీర్థ దర్శనానందము కలుగబోదు. వారి సంప్రతింపులు వీరి సంప్రతింపులతో ఉన్న సమయము కొంచెము వెళ్ళబారును, కనుక ఎక్కువ మందకట్టుకొని చన కుడు అని నివేదన, అమ్మా, తమరూ - మరి యిద్దరు లేక ఒకరె, నిజజనము. నౌఖరు ఒకడు - కాని నితాంత దరిద్ర భావమున, తీర్థదర్శనమున కేగిన ఆనందమునకు సీమ లుండవు. బాబా, నిర్జనమున గుణగుణ స్వరమున గాన మొనరింపుడు. తాన లయ యుక్తమగు 'తానసేన్' గానముకూడ ఇంత మధురముగ నుండు ననిపించదు - ఉండనూజాలదు. అంత మధురముగ నుండునని బోధపడును. నిర్జనవాసమున కలుగు ఆనందము నిర్జనవాసమున గల ఆనందమునకే సాటి. నిర్జనవాస

మున గల ఆనందము మాటలతో బోధపరప జనదు, బృందా వనమున కేగిన అటలు తమ చరణ దర్శనము చేసికొని ఎంత ఆనందితుడగునో తెలియదు. తమరునూ అతనిని చూచి అపారమగు సుఖమును బడయుదురు. సందేహము లేదు. అటలు తమ దర్శనము బడసిన నేనుకూడా దర్శనము గావించి నటులగును. అటలుని పత్నిని గని అమ్మ ఎంత ఆనందిత యగునో నేను పలుకజాలను. ఆమె ఒక అమూల్యరత్నము. సందేహము లేదు. కలిసినయెడల మంచిది. సంసారమున సకల కార్యములు స్వహస్తముల చేసికొనుచు, ప్రత్యహము లక్షకు పైబడి, నామము గ్రహణ మొనరించును. ఆమె జగత్తునకు అలంకారము, సందేహము లేదు. వారి సహవాసమున అచైతన్యముల కూడ పూర్ణ చైతన్య ముదయించును, సందేహము లేదు. ప్రేమిక యుగలము కృష్ణునకు కడు ప్రియ పాత్రము, లేనియెడల కృష్ణుడు వారికయి పల శ్రమించును. బాబా, కృష్ణుఁడు సకలుర ప్రేమించును. అయితే పరస్పరమూ వెలయు ప్రేమ విశేషించి మధురమగును.

తమ స్నేహమునకగు,

హర

చతుశ్చత్వారింశ పత్ర

పరమ స్నేహమయ బాబా ! (పూర్ణబాబు)

ఆపనార పత్రే ఆపనార సర్వాంగీణ కుశల శునియా బడఇ ఆనందిత హఇలామ. బాబా, కృష్ణ నామ కరిబార కోన ఖాస తరఫా నాఇ, యేన తేన ప్రకారేణ నామ కరి లేఇ హఇల. నామ కరితే కరితే సకల ఉపాయ ఓ సకల పథ నజరే ఆసిబే, ఇహాతే సందేహ నాఇ. బాబా నామ కరితే కరితే కృష్ణ రూప ఆపనార హృదయే ఆసితేఛే నా భాబియా కాతర హఇబేన నా. తిని నిజేర బాస స్థాన నిజేఇ ప్రస్తుత కరే లఇబేన. ఏత బధ బిరాటకే అతి సామాన్య సంకీర్ణ హృదయే పూరితే ఇచ్ఛా కరా భాల నయ, తాతే తార కష్ట హబార సంభబ. హృదయ యఖన ఖుబ ప్రశాంత హబే తఖన తిని ఆపనా ఆపని నిజేర బాస స్థాన కరే లఇబేన. ఆమరా పురుష అభిమానే భ్రాంత హయే, హృదయకే నితాంత అమార్జిత కరియా రాఖియాఛి, తాఇ సదాఇ మన భ్రమితేఛే స్థిర హబార స్థాన పాయనా. యాహాదిగకే ఆమరా పరస్త్రీ బలి ఓ స్త్రీ లోక మనే కరే భ్రాంతి బశతః నగణ్య మనే కరి తాహారాఇ సామాన్య గృహ మధ్యే బద్ధ థాకియా హృదయ బిస్తార పూర్బక అధరకే ధరియా రాఖితే పారితేఛేన; తాదేర శుభ బిశ్వాసఇ తాదేర ఏ ఉన్నతిర కారణ. పంచ పాండబ కృష్ణేర ప్రియతమ ఛేలేన కింతు ద్రౌపదీ ప్రాణ ప్రియ

తమా. తిని నిజే బలేఛేన ''బ్రజబాసీ యత జన మాతా పితా బంధు గణ సబే మోర హాయ ప్రాణ సమ, తార మధ్యే గోపీ గణ సాక్షాత్ మోర జీబన తుమి మోర జీబనేర జీబన. శ్రీమతికే ఏ కథా బలిబార అభిప్రాయఇ తాఇ. నారీ జణ అధరకే ధరిబార ప్రకృత ఉపాయ జానేన, తాదిగకే తుచ్ఛ తాచ్ఛిల్య కరా కోన రకమే కర్తబ్య నయ. ఆమార స్నేహ మయీ మా ''సదా ఉపబాస కరే ఛాల ఆఛేన'' ఏఇ కథా శునియాఇ ఏఇ దుఇ ఏక కథా నిబేదన కరిలామ అపరాధ మాప కరిబేన ఆర ఆమార స్నేహమయీ మాకే ఆమార ప్రణామ జానాఇబేన. తార గుణేఇ ఆపనార ఉన్నతి ఉభయతః ఏటి మనే రాఖిబేన.

బాబా కృష్ణ నామ ప్రణబేర ఓ ఉపర:- ఆగే ఆఛే ప్రణబ దిబార కోన ఆబశ్యక నాఇ. ప్రణబ బేదేర బీజ కృష్ణ నామ బేదేర పర పారే. ఏ సంబంధే బేశీ కిఛు లిఖితే పారిలామ నా. తబే ఏఇ మాత్ర నిబేదన కరి, యది ప్రణబేర ఆబశ్యక హాఇత, తబే తిని యఖన గౌర హాయే నామ బిలాఇతే ఆసియా ఛిలేన, తఖన ప్రణబ దియా నామ బినాఇతేన. ప్రబల శూద్ర స్పర్శే హీన తేజ హాయ, కృష్ణ నామ ఆమార చండాలకే ఓ పబిత్ర కరే. ఏర అపేక్షా Simple Comparision ఆర కి నిబేదన కరిబ? ఆమార బాతులతా మాప కరిబేన. ఖేపార

కథాయ క్షేపిబేన నా. స్నేహ కరేన బలేఇ ఏ మర్యాదా లంఘన కరితే సాహస కరిలామ.

ఆపనార స్నేహేర,
హర

—:—

నలుబది నాల్గవ పత్రము

పరమ స్నేహమయి బాబా (పూర్ణబాబు)

తమ పత్రమున తమ సర్వాంగీణ కుశలము విని కడు ఆనందితుఁడ నయితిని. బాబా, కృష్ణనామ మొనరించుటకు విశిష్ట పాత్రికత్వము లెవ్వియు లేవు. ఏ ఏ ప్రకారణాంతరములనైనను, నామ మొనరించుటయే యగును. నామము చేయఁ జేయ సకల ఉపాయములూ సకల పథములూ గోచరములగును. ఇందులో సందేహము లేదు. బాబా, నామము ఎంత చేయుచున్ననూ, కృష్ణరూపము తమ హృదయమున సంక్రమించలేదని భావించి కాతరులు కావలదు. అతఁడు నిజ వాసస్థానమును తనకుఁ దానై సంసిద్ధపఱుచుకొనును. ఇంతటి మహా విరాట్టును అతి సామాన్య సంకీర్ణ హృదయమున పూరిత మొనరించుకొన ఇచ్ఛ చేయుట మంచిదికాదు.

అందుచే అతనికి కష్టములు సంభవమగును. హృదయము సర్వ ప్రశస్త మగునప్పుడు తనకు తానై అతఁడు నిజవాస స్థానముగాఁ జేసికొనును. మనము పురుషాభిమానమున భ్రాంతుల మయి హృదయము నితాంతము మార్జిత మొనరించుకొనకుండా యుంతుము. కనుక, మనస్సు సదా భ్రమించుచుండును. స్థిరమైన స్థానము చిక్కకుండును. మనము 'పరస్త్రీ' లని స్త్రీలోకమును దలపోసి భ్రాంతి వశమున నెవరిని గణ్యులగఁ దలంపమో వారు సామాన్య గృహమధ్యమున బద్ధలయి యుండియూ హృదయవిస్తారపూర్వకముగా 'అధరు'ని అందుకొని నిలుపుకొనఁగలరు. వారియొక్క ఈ ఉన్నతికి కారణము వారి శుభవిశ్వాసమే. కృష్ణునకు పంచపాండవులు ప్రియతమ సంతతియే కాని ద్రౌపది ప్రాణప్రియతమ. అతడు స్వయముగా నిట్లు సెలవిచ్చెను. "మాతా పితరులు బంధుగణములు కాఁగల వ్రజవాసులగు సర్వజనములు నాకు ప్రాణసములు. వారిలో గోపీగణము సాక్షాత్తూ నా జీవనమే. నీవు నా జీవనమునకు జీవనమవు" ఈ మాట శ్రీమతికి తెలుపుటలో అదే అభిప్రాయము. 'అధరుని' అందుకొనుటకు ప్రకృత ఉపాయము ను నారీగణ మెఱుఁగును. వారిని తుచ్ఛముగ నశ్రద్ధ చేయుట ఏవిధముగనూ కర్తవ్యము కాదు. స్నేహమయి యగు నా జనని "సదా ఉపవాసము లొనరించి బాగుగ నుండెను" అను ఈ మాట విని ఈ రెండు - ఒందు సంగతులు

నివేదన మొనరించితిని. అపరాధమును క్షమింపుఁడు. మఱియు స్నేహమయి యగు మా జననికి నా ప్రణామము తెలిగింపుఁడు. ఉభయత్రా ఉన్నతి తద్దీయ గుణముల నున్నది. ఇది మనన్సున నిలుపుఁడు.

బాబా, కృష్ణనామము ప్రణవమునకుకూడా పై మెట్టు. ముందూ వెనుక ప్రణవము నొసఁగవలసిన ఆవశ్యకత ఏమియు లేదు. ప్రణవము వేదములకు బీజము; మఱి కృష్ణనామము వేదములకు పరమైన పారము. ఈ సంబంధమై విశేషించి మఱేమియు లిఖింపజాలకున్నాను. మఱియు ప్రణవము ఆవశ్యకమై యున్నయెడల 'గౌరుఁ'డయి నామవితరణ మొనరింప అతఁడు వచ్చినప్పుడు ప్రణవమును జేర్చియే నామ వితరణ మొనరించి యుండును.అని ప్రస్తుతము నివేదన చేయుదును. ప్రణపము శూద్రస్పర్శను హీనతేజమగును.కృష్ణనామం నావంటి చండాలునైనను పవిత్ర మొనరించును. ఇంతకన్న సులభోపమానమున నెట్లు నివేదన మొనరింతును? నా పిచ్చి క్షమింపుఁడు. పిచ్చివాని మాటలకు ఉద్రిక్తులు కాకుఁడు. స్నేహ కృతి నిటు మర్యాద నుల్లంఘింప సాహసించితిని.

తమ స్నేహమునకగు,

హర

——:——

పంచ చత్వారింశ పత్ర

హే భగబత్ కృపా పాత్ర ! (శ్రీయుక్త యజ్ఞేశ్బర ముఖోపాధ్యాయ, గోందలపాఢా, చందన నగర)

ఆపనార పత్ర యతఇ ఆత్మగ్లానిర కథా లేఖా థాక, ఆమి కింతు ఆపనాకే ప్రభుర పరమ ప్రియ పాత్ర మనే కరియా ఆపనార సంగే సబఆలాపే నిజేకే కృతార్థ మనే కరితేఛి. ఆపనార హృదయ పరమ పబిత్ర ఏబం కృష్ణేర వాసోప యోగీ,తార సందేహ నాఇ. ఆత్మ గరిమ అపేక్షా ఆత్మ నిందా ఆత్మ సంశోధన పక్షే అధిక సహకారీ. తాఇ బుఝి ఆపనార ఏ భాబ. ఆమార మత భ్రాంతకే ఆర భులా ఇబార చేష్టా కరిబేన నా. జంబు హఇతే కాశ్మీర ఆసాతే పథే 10, 15 దిన యాయ. సేఇ కారణ పత్రేర ఉత్తర దితే బిలంబ హఇల, అపరాధ హఇయాఛే సత్య, కింతు ఆపని మహత్ ఏఇ మాత్ర భరసాతే క్షమా చాహితేఛి.

మహాశయ, బిఖారీ బైష్ణబ, యాహాదిగకే ఏకటు సామాన్య చక్షే దేఖేన, ఏక బార తాదేర సంగే ఆలాప కర్తే ఏబం తాదేర సంగే మధుర కృష్ణ కథా ఓ కృష్ణ నామ గాన కరే దేఖున మన శాంతిర ఏమన పూర్ణ శక్తి మాన ఓషధ ఆర ఏ జగతే నాఇ. సంధ్యా బంధనాది యది నామ సంకీర్తన బిరహిత హయ, తాహా హఇలే పరమా సుందరీ నబ యుబతీ

సర్వాంగ భూషిత అథచ కుష్ట రోగ-గ్రస్తార మత ఘృణిత ఓ అస్పృశ్య హొఇయా థాకే. యది ప్రాణే ఆనంద చాన, యది శాంతి దేబీర సుశీతల ఛాయాతే జుడాఇతే చాన,ఏఇ కాంగాల బైరాగీదేర సంగే ఆలాప కరున, తాదిగకే భాలబాసితే, శిఖున, ఆర తాదేర సంగే కృష్ణ నామ కీర్తన కరున, అచిరఇ మనేర సాధ మిటిబే. కలితే నామ బఇ అన్య తపస్య తత ఫల దాయీ నయ. మధుర కృష్ణ నామ అపేక్షా మహా మంత్ర జగతే ద్వితీయ నాఇ ఇహార శుద్ధి పురశ్చరణ నాఇ ఇహా స్వతః శుద్ధ ఓ నిత్య ఫలదాయీ. ఏకబార దేఖున,తఖన నిజేఇ బుఝి బేన. అభిమాన శూన్య హొఇయా నిత్యానందేర చరణ తలే ఆశ్రయ లఉన జుడా ఇబేన సందేహ నాఇ. మహాశయ యే కలితే నామ మహా మంత్ర ప్రభార హొఇయాఛే, త్రేతా హొఇతే బేశీ ఆదరేర తార ఆర సందేహ నాఇ. బిషయే మన ప్రాణ-నాశక తేమని మృత సంజీబన సందేహ నాఇ; కలి కాల తేమనఇ నానాదోషే పరిపూర్ణ కింతు హరి నామ ప్రధాన ఏఇ మహాగుణే సకల దోష కష్ట హొఇయాఛే జాని బేన. ఏమన నామ థాకితే ఆచార పాపీ తాపీర భయ కేన ? ఏమన అక్షయ భాండార థాకితే జీబకష్టే మరే కేన ? ఆర నితాఇ పర మత దయాల భాండారీ తబే భయ కేన ? యార ఏకబార "హానితాఇ" బలే దాడాఇలేఇ పాత్రపాత్ర బిచార రహిత హొఇయా నితాఇ భాండార బిలాఇయే దిబేన. ఏమన

చారిదికే సుఖిథా థాకితే కేన జీబ హోహో కరే బలితే పారినా. మహోశయ పాగలేర ఏ సమయ బేశీ బాయు బృద్ధిహాఇ యాఛే, తఇ యా తా లిఖే ఆపనాకే బిరక్త కరిల నిజ గుణే క్షమా కరిబేన పాగల్ సదాఇ క్షమార పాత్ర. ఆపనారా మహోపురుష ఆపనాదిగకే కోన కథా బలా ధృష్టతా మాత్ర దయారాఖిబేన.

మహోశయ, ఏకటి సంధాన జాని బలేఇ నిబేదన కరితేఛి. గుప్తభాండార ఐ అటలేర నికటేఇ ఆఛే. తార నికటే ఇయా చాహిబేన తాఇ పాఇబేన; ఆమార మత లక్షలక్షదుఃఖి దరిద్ర తార ద్వారే ప్రతిపాలిత హాఇతేఛే; అటల ప్రకృత మహోజన ఓ మాలదార. తార నికటే యాహా చాహిబేన తాఇ పాబేన సందేహా పారిబేన నా. సే నానా కాదా కాటి కరిత్రే ఓ ఛాడిబేన నా. అటల్ సత్యఇ నితాఇయేర కృపాపాత్ర. సే యేమన తేమనఇ తార స్త్రీ-రత్నటి. యేమన ప్రకాండ్ సముద్ర తేమనఇ సుసజ్జిత బిస్తృత తరణీ ఖాని-యార ఇచ్ఛా చడే పార హాఇతే పారే. తారా దుటితే యే కి నా దేఖిలే బుఝితే పారా యాయ నా. యా చాహితే హాయ తాదేర నికట చాన.ఏక ఘాటి బిశ్వాస కరున ఆర నా కరున కింతు సత్య.

యఖన దయాకరియాఛేన తఖన ఆర దయార నజర ఉడాఇయా లఇబేన నా. చుచుడార శ్రీయుక్త నందలాల

పాల ఏఇ ప్రభమే పడే అనేక అర్థ బ్యాయ కరే అమార నికట పర్యాంత ఆసియా నిజ ప్రభమ పరిశోధన కరే గేఛేన తాకే పత్ర లిఖిలే సకల కథా జానితే పారిబేన.

ఆపనాదేర కృపాప్రార్థీ

హర

—:—

నలువది యైదవ పత్రము

హే, భగవత్ కృపాపాత్ర! (శ్రీ యుక్త యజ్ఞేశ్వర ముఖోపాధ్యాయులు)

తమపత్రమున నెంతయు ఆత్మగ్లాని కగు వృత్తాంతము లిఖించి యుండిరి. కాని నేను తమరిని ప్రభుని పరమ ప్రియ పాత్రులుగఁ దలఁచి, తమతోడి నూత్న భాషణముల స్వయం కృతార్థునిగఁ దలపోయుచుంటిని. తమహృదయము పరమ పవిత్రము.మఱియు కృష్ణవాసోప యోగ్యము. అందుకు సందేహము లేదు. ఆత్మ సంశోధన పక్షమున ఆత్మగరిమకన్న ఆత్మ నింద అధికసహకారి. అంధుకన్నే తమ కీభావమని బోధపడినది.

నావంటి భ్రాంతుని మఱి మరపించుటకు యత్నింపకుఁడు. జమ్మునుండి కాశ్మీరమునకు వచ్చుచో పథమున 10, 15 దినము లయిపోయెను. ఆకారణమున పత్రమునకు ఉత్తర మొసగుటకు విలంబమయినది. సత్యముగ, అపరాధము జరిగినది. కాని ప్రస్తుతము తమ మహాత్ముపై గల 'శరోసాతో క్షమ'యాచించు చుంటిని.

మహాశయా, భిక్షుక వైష్ణవులగు వారిని ఒక్కటి సామాన్య చక్షువులచూడుడు. ఒక్కసారి వారితో సంభాషణము చేసి వారితోగూడి మధుర కృష్ణ ప్రసంగము, కృష్ణ నామము గావించి చూడుఁడు. మనశ్శాంతి కింతటిపూర్ణ శక్తిమంతమగు ఔషధము మఱి జగత్తునలేదు. సంధ్యావందనాదికములు నామ సంకీర్తన విరహితములయిన యెడల, పరమసుందరి-నవయువతి సర్వాంగ భూషితయయ్యు కుష్ఠరోగ గ్రస్తయయినటుల, అవియును ఘృణితములు-అస్పృశ్యము లగును. ప్రాణమునకు ఆనందముపలసిన, శాంతి దేవీ సుశీతల ఛాయలఁ చల్లగానుండదల చిన ఈ దరిద్ర విరాగులతో సంభాషణ మొనరింపుఁడు. వారిని ప్రేమించుట నేర్వుఁడు. మఱియు వారితో కృష్ణ నామకీర్తన మొనరింపుడు. అచిరమున మనోరథములు ఫలించును. కలి యుగమున నామముతప్ప అన్యతపస్యలంత ఫలదాయకములు కావు. మధుర కృష్ణ నామము మించిన మహామంత్రము జగతిని మఱిరెండవది లేదు. ఇందు శుద్ధి పురశ్చరణములు లేవు. ఇది

'స్వతహా' శుద్ధమూ నిత్యఫలదాయకము. ఒకమాఱు చూడుఁడు. అప్పుడు తమకే బోధపడును. అభిమాన శూన్యులయి నిత్యానందుని చరణతలముల ఆశ్రయము గొన్నఁడు, చల్లగనుందురు. సందేహములేదు. మహాశయ, ఏనామ మహామంత్రము కలియుగమున ప్రచారమయి యున్నదో అది ఆసత్యత్రేతల నుండియూ, విశేషాదరణీయమైనది. అందుకు సందేహములేదు. విషము ఏవిధముగ ప్రాణనాశకమో ఆవిధముగనె మృతసంజీవనయు. సందేహములేదు. ఆవిధముగనే కలికాలము నానా దోషపరిపూర్ణము. కాని, హరినామ ప్రధానము. ఈమహాగుణమున సకలదోషములు నష్టమగును - అని తెలియుఁడు. ఇటువంటి నామము ఉండగా మరల పాపులకు, తాపులకు భయమేల? ఇటువంటి అక్షయ భాండారముండగ, జీవులు కష్టములు బడి చావనేల ? మఱి అందుకు తగిన భాండారి, నితాయి అయినప్పుడు భయమేల ? ఇచ్ఛయయిన వారు, ఒక్క మాఱు 'హానితాయీ' అని నిలిచిన పాత్రాపాత్ర విచారరహితుడయి భాండారమును నితాయి వితరణ మొనరించును. నలుగడల నిటువంటి సావకాశము ఉండగ జీవులేల 'హాహా' కారములు చేయుదురో పలుకఁజాలను. మహాశయ, పిచ్చివానికి ఇప్పుడు పిచ్చి వృద్ధినందినది. ఉబ్బర మెక్కువైనది. కనుక ఏదో అది లిఖించి తమరిని విరక్తులఁ గావించితిని. నిజగుణమున క్షమించుఁడు. పిచ్చివాడు సదా క్షమకు పాత్రుడు. తమరు

మహాపురుషులు, తమతో ఏమి మాటాడినను ధృష్టతామాత్ర కమే యగును. దయ యుంచుడు.

మహాశయ, తెలిసిన మర్మ మొకటి బహిరంగముగ నివేదన మొనరించు చుంటిని. గుప్తభాండారము ఆ 'అటలు'ని నికటమున నుండెను.అతనికడ ఏదికోరిన దానిని బడయుదురు. నాబోటి దుఃఖితులు దరిద్రులు లక్షలు లక్షలు అతని ద్వారా ప్రతిపాలితులగు చున్నారు అటల్ ప్రకృత వ్యాపారి ధనవంతుడును. అతని కడ ఏదికోరిన దానిని బడయుదురు. వారు విలపించుచు నానా రకముల చేసినను విడువకుడు. అటలు సత్యముగ సితాయి కృపా పాత్రుడు. వారెట్టివారో అతని పత్నియు నట్టిదే. సముద్ర మెంత గంభీర మో, నౌకయు అంతసుసజ్జితము, విస్తృతమైనది ఇచ్ఛమై ఎవ్వరధి రోహింతురో వారు పారము నధిగమింతురు. వా రిరువురలో ఎవరు ఏదో చూడకున్న బోధపడజాలదు ఏదికావలయుననినను వారి సన్నిధిని గోరుడు. ఈమాట విశ్వాసము చేయుడు, చేయకుడు కాని,సత్యము

దయ గొనినప్పుడుమఱి దయాదృష్టి మరలింపకుడు. శ్రీయుక్తనందలాల్ పాల్ , చిన్సూరా. ఇట్టి భ్రమను బడి అనేక తా అర్థవ్యయ మొనరించుకొని నా నికటపర్యంతము అరుదెంచి, నిజభ్రమ సంశోధన మొనరించుకొని, చనెను. వారికి పత్రము లిఖించిన సకల విషయములు తెలియ గలుగుదురు.

తమ కృపాప్రార్థి - హర.

షష్ఠ చత్వారింశ పత్ర

విహిత సమ్మాన పుఃరసర నివేదన మిదం (యజ్ఞేశ్వర బాబు)

బాబా! కి బలుబ, ఆపనార పత్ర కి ఛిల, ప్రత్యేక కథాటి కాదాఇయాఛే. బాబా, సత్యఇ ఆమార అపరాధ హాఇయాఛే ఆపని నిత్యానందేర పరమ ప్రియ పాత్ర ఓ నితాంత నిజ జన. ఆమార ఏకటి ప్రార్థనా, బాబా ఆమాకే నిజేర ఛేలే మనే కరే సేఇ రకమ సంభాషణ కరిలే ఆమి కృతార్థ హాఇబ. మా బాప ఛేలేర దోష గుణ బిచార కరేన నా సేఇ సాహసేఇ ఏ ఉపరోధటి కరిలామ నచేత్ ఆమి ఆపనార న్యాయ మహాపురుషేర పత్ర హాఇబార అధికారీ నఇ. ఆమి మంద భాగ్య, తాఇ నితాఇ బిముఖ-జన, ఆమార మత పతిత సత్యఇ ఆర కేహ ఆఛే బలే మనే హయ నా. బాబా, దుఃఖ ఓ సుఖ యఖన చరమ అబస్థాకే పాయ తఖన చక్షే జల థాకే నా, మధ్య అబస్థార నియమజల తాఇ బలి బాబా చక్షేర జలేర జన్య కాతర హాబేన నాఏర పర సామలఇతే పారిబేన నా. ఉచ్చగాన నిర్జనే కరిలేఇ బుక బేయే ధారా పడబే సే దిన దూరే నయ, పుకురేర పంథ ఉద్ధార హాఇతేఛిల తాఇ కిఛు దిన జల కమ ఛిల, ఏబార నూతన జల పాథ ఛాడియే బహిబే. పాథ చాపాన జల చిరదిన థాకే నా, ఠిక పూర్ణ జల థాకిలే ఆర ఛాపాయ వా తఖన పుకురేర

బాహిరే యాయ నా. ప్రబల హాతే యాఇ యాఇ కరే కింతు యాయనా. సేఇ ఖాబటి గౌర అమార శేష అబస్థాతే జీబకే దేఖాఇయా గేఛేన నితాఇ నిత్య పరిపూర్ణ సేఇ జన్య కఖనఇ తార చక్షే జల నాఇ, తాఇ బలి బాబా, జతేర జన్య భాబిబేన నా.ఆమార బాబా చార దికేర మోహానా ఖేలా దయాకరే జల దిలే ఓ, ఏక బిందు థాకే నా. తాఇ బలిలామ, ఆమార మత హతభాగ అర కేహ నాఇ. పూర్ణ బర్షార సమయ నిజే సుఖకరే చతుర్దికే మోహానా కేట్ ఛి ఏఖన బసే కాదఛి—కాహార ఓ దోష సబఇ నిజకృత. ఏఖన రామ ప్రసాదేర మత బలి ''స్బఖాత సలివే డుబే మరి శ్యామా''

*

బాబా, ఆపనార అభిమాన శూన్యతా ఏబం నితాఇ చాదేర జన్య ఆకులతా దేఖి, సత్యఇ ఆశ్చర్యాన్బిత హాఇలామ అభిమాన శూన్యతా ఏబం ఆకులతా ఆమాతే కిన్బా అటల నాఇ అటల్ థాకితే ఓ థాకితే పారే కింతు ఆమాతేయే ఏక బారే నాఇ, తా ఆమి ముక్త కంఠే స్బీకార కరితేఛి ఏ రకమ జేనే ఓ ఆపనాకే అటలకే దేఖాఇయా అపరాధీ హాఇయాఛి, ఏర జన్యఅటలకే దయా కరిబేన ఆర ఆమాకే క్షమా కరిబేన. అటలకే నిజ సఖీ కరే తాకే ఓ కృతార్థ కరిబేన ఆర ఆపని ఓ ఆనంద పాఇబేన, ఏఇ జన్యఇ ఓ రకమ నిబేదన కరియాఛి. ఆపని మహాజన ఆర సత్యఇ ఆమరా ఆదౌర

బ్యాబసాయీా నితాంత మూలధన బిహీన, యఖన యాంకిర ధా౽ర కరే; దయాకరే మాఝే ధార దిబేన కింతు ప్రతిదాన పాఇబార భరసా రాఖిబేన నా. మాలికేర దేఓయా మూల ధన నష్ట కరితే యఖన కోన రకమ భయ పాఇ నాఇ, తఖన అన్యేర కథా బిచార కరేఇ నితే పారేన. తాఇ నివేదన కరిలామ, ఫిరే పాబార ఆశా ఏకే బారే త్యాగ కరే మాఝే మాఝే కిఛు కిఛు దిబేన తాతే ఆపనాదేర మత మహాజనేర సామాన్య కిఛు గేలే బిశేష క్షతి హబార సంభబ నాఇ.సత్యఇ బాబా భాంగా ఘర్ ఖాని నూతన మేరామత కరే రాఖున ఏద్వారా అనేక కార్య కరితే పారబేన. నితాఇ బసబేన తాఇ ఏకటు ఝుక ఝుకే కరే రాఖిబేన తాఛాడా ఏ హాత భాగార ఓ ఆపనాకే దర్శనేచ్ఛా ఏతఇ ప్రబల హఇయాఛే యా నా దేఖితే పేలే నితాంతఇ కష్ట హబే. బలున బాబా కఖన దర్శన పాబ. దేఖే నా గేలే దర్శన పాబార ఆశా నాఇ, తా ఛాడా కే బలితే పారే డాక కఖన పడబే, కఖన చలే యేతే హబే. యాహా హఉక బాబా, దయార ఓ స్నేహేర నజర రాఖిబేన ఏ దీన హీనేర మా బాప హయే ఆమాదిగకే ఆనంద దిన. హే బాబా, చుచుడార నందబాబాకే సత్యఇ భాల సంగీ పాబేన తిని బాడితేఇ ఆఛేన ఓ. ఏఖన థాకిబేన, యఖనఇ మన యాబే మిలిబేన తార మిలవే బహు ఆనంద పాఇబేన.

తిని నిజేఇ ఆపనార మత ఆనంద మయ పురుష మిలనటా హబే ఖాల. ఉభయే మహాసుఖ పాఇబేన. అపనాదిగకే పాఇయా ఆమార గరబ బాడియాఛే కేనఇ బా నా బాడిబే. బాబా ఏమనఇ దయా యేన జనమే జనమే పాఇ ఏఇ సేఇ ప్రభుర ఓ ఆపనాదేర నికట ప్రార్థనా అర కిఛు ఛాఇ నా. బాబా, ఏ దరిద్ర సంతాన ద్వారా మా బాపేర కోన ఉపకారేర సంభబ నాఇ బలే యేన స్నేహ పాఇతే బంచిత నా హఇ. ఛేలేర ముఖ దేఖిఇ ఛేలేకే బుఝిబేన ఏఇ నిమిత్త పారాఇ దయా కరే చరణే స్థాన దిబేన.

ఆపనాదేర స్నేహేర

హార

నలుభదియార్వ పత్రము

ఇది, విహిత సమ్మాన పురస్సరమగు నివేదనము.

(యజ్ఞేశ్వర బాబు)

బాబా, తమ పత్రమున ఏమున్నది అనిన ఏమి చెప్పుదును. ప్రతి ఒక్క మాటకు కంటనీరిడితిని. బాబా, సత్యమే. నావలన అపరాధమయినది. తమరు నిత్యానందునకు పరమ

ప్రియపాత్రులు. నితాంతము స్వజనులు; నాది ఒక ప్రార్థన. బాబా, నన్ను తమ బిడ్డగఁ దలచి, ఆవిధముగ సంభాషించిన, నేను కృతార్థుఁడ నగుదును. తల్లిదండ్రులు బిడ్డల దోసము గుణము విచారణగావింపరు. ఆసాహసముననే ఇట్లు మనవి చేసికొంటిని. లేనిచో తమవంటి మహాపురుషుల పత్రము నగుటకును నేను అధికారినికాను. నేను మందభాగ్యుడను. కావుననే నితాయి విముఖ జనుఁడ నయితిని. నావంటి పతితుఁడు సత్యముగ మఱి ఎవరైన నుందురనుటకు మనసురాదు. బాబా, దుఃఖము సుఖము చరమ అవస్థనందినప్పుడు చక్షువుల జలముండదు జలనియమము మధ్యమావస్థది. కనుక బాబా, చక్షుపుల జలముగుఱించి కాతరులు కావలదందును. ఇటు పైనీక నణచి పెట్టజాలరు. నిర్జనమున ఉచ్చగాన మొనరించిన హృదయము నుండి ధారాపాతముగవచ్చును. ఆదినములు దూరమునలేవు. పుష్కరపంకము ఉద్ధారము జరుగ నుండెను. (చెఱువులో నడుసుతీయ నుండిరి.) కనుక కొన్ని దినములు నీరు తగ్గియుండెను. ఈసారి క్రొత్త నీరు గట్లు పొరలి ప్రవహించును. గట్లుపొరలిన నీరు చిరకాలముండదు. సరిగా నిండి యున్న జలము మఱి గట్లు పొర్లి పాఱదు. అప్పుడు పుష్కరిణీ తరంగములు పుష్కరము చాటి వెలికి పోవు. ప్రబలము లయినపుడు పోబోవ సాగును. కాని పోవు. ఈస్థితిని మన 'గారుడు' శేష అవస్థను జీవులకు జూపించి చనెను.

నిత్యాయి నిత్యపరిపూర్ణుడు. అందుచే అతని చక్షువుల నెన్నడు జలములేదు. కనుక, బాబా, జలముల గురించి భావింప కుడదును. నాతంద్రీ, నాలుగువైపుల గండ్లు తెరచియుంచిన దయదలచి, ఎవ్వరయినను, జలము లోసగినను, యేఒక్క బిందువు కూడ ఉండదు. కనుక , నావంటి హతభాగులు మరి యెవ్వరుండరని యందును. పూర్ణవర్ష కాలమున స్వీయ భోగవిలాసములకు నాలుగు వైపులా గండిని దెగగొట్టితిని. ఇప్పుడు కూర్చుండి కుయ్యిడుచుంటిని. ఎవరి దోషము కాదు. అంతా నిజకృతమే ఇప్పుడు రామప్రసాదువలె "శ్యామా, (కాళీ) స్వయముగ త్రవ్వుకొనిన గుంటనీట బడి మడసితిని" అని యనుచుంటిని.

బాబా, తమ అభిమాన శూన్యతయూ, నిత్యాయి చంద్రుని గురించిన ఆకులతయూ చూచి సత్యముగా ఆశ్చర్యాన్వితుడనగు చుంటిని. ఈఅభిమాన శూన్యత్వముమరి ఈఆకులత్వము నాలో గాని అటలలో గాని లేవు. అటులునకు ఉండిన ఉండవచ్చు నేమో కాని నాలో ఏకమొత్తమున సున్న అని ముక్తకంఠమున నేనుస్వీకరింతును. ఈ విధము నెరిగియు తమరిని అటలుని చూడుడని, అపరాధినయితిని. ఇందు గురించి అటలుని దయగనుడు, మరి నన్ను క్షమింపుడు. అటలుని నిజసఖిగా నొనరించుకొని అతనిని కృతార్థునిగాచిం

పుడు. మఱి తమరును ఆనందము బడయుదురు. ఇందుకోసమే ఆవిధముగ నివేదన మొనరించితిని. తమరు కోఠీదారులు. నేను లెక్కకు రాని నాదారు వర్తకుఁడను. మూలధనము సుతరామూ, లేనివాడఁను. ఎప్పుడు దేనిని చేసిన నుధార గొనెదను. పయగొని మధ్య మధ్య ధారవిడుఁడు. కాని ప్రతి-దాన ప్రాప్తికై 'భరోసా' యుంచుకొనకుఁడు. యజమాని యొసగినప్పుడు, మూలధనము నష్టమొనరించినమూ. ఏవిధమైన భయమునందఁడు. అప్పుడు అన్యవిషయములు విచారణ గావించు కొనఁగలుగును. కనుక, తిరిగి బడయు ఆశ ఏకమొత్తమున త్యాగము గావించి మధ్య మధ్య కొంచెము కొంచెము ప్రసాదింపుఁడని నివేదన చేసికొనుచుంటిని. అందువలన తమవంటి కోఠీదార్లకు సామాన్యమయిన స్వల్పములు పోయినను, విశేషమైన నష్టిఘటిల్లుట సంభవింపదు. సత్యముగా, బాబా, శిథిల గృహము క్రొత్త 'మరమత్తు'లు చేసియుంచుఁడు. ఇందుమూలమున అనేక కార్యములు చేయగలుగుదురు. నితాయి వసించును, కనుక కొంచెము చక్ చక్ మెఱయు నట్లు చేసియుంచుడు. అది విడువుడు; ఈహతభాగునకు తమదర్శనేచ్ఛ ఎంతయు ప్రబలమగుచున్నది. చూడలేక పోయిన నితాంత కష్టము కాగలదు. బాబా, ఎన్నడు దర్శన మబ్బునో చెప్పుడు. దేశమునకేగకున్న దర్శనప్రాప్తికై ఆశయులేదు. అది విడువుఁడు. పిలుపు

ఎప్పుడు వచ్చిపడునో, ఎప్పుడు వెడలిపోవుట తటస్థించునో ఎవరు పలుకఁగలరు. దానికేమిగాని బాబా, దయాస్నేహ దృష్టి నుంపుఁడు. ఈదీనహీనుని జననీజనకులయి నాకు ఆనందము ప్రసాదింపుడు. హే బాబాసత్యముగా చిన్నాసరానందబాబాబు సత్సంగి యగును. అతఁడు గృహమున నే యుండును. ఇప్పుడును ఉండును. మనస్సుకలిగినప్పుడు పోయి కలియుఁడు. వారిసమ్మేళమున చాలా ఆనందమందుదురు. అతడు స్వయముగ తమవంటి ఆనందమయుడగు పురుషుఁడు. సమ్మేళనమున మంచియగును. ఉభయులకు మహాసుఖమబ్బును. తమ్ముబడసి, నాగర్వము వృద్ధియయినది. అవశ్యము ఫలవృద్ధి కాదు. బాబా ఇటువంటి దయ నేను జన్మజన్మలకు బడయుదునుగాక. ఇది యే ఆప్రభుని యొక్క, తమ యొక్క, నికటమున చేయు ప్రార్థన మఱేమియు వాంఛించను. బాబా ఈదరిద్ర సంతానము వలన తల్లిదండ్రులకే యుపకారము సంభవము కాదని స్నేహప్రాప్తిలో వంచితుని చేయకుఁడు. బిడ్డముఖముచూడగనే బిడ్డబోధపడును. ఇందునిమిత్తమై పంపితిని. దయగాని చరణముల స్థాన మొసఁగుఁడు.

తమ స్నేహమునకగు
హర

———:———

స ప్త చత్వారింశ పత్ర

స్నేహామయ బాబా! (శ్రీ యుక్తయజ్ఞేశ్వరబా ..)

ఆపనార ఏఇ ఆజకార పత్ర ఖానిర ప్రతీక్షా కరితేఛిల్లామ, ఏఇ జన్యఇ ఆగేర పత్రేర ఉత్తర దిఇ నాఇ, ఏర జన్య అపరాధ హాఇలే క్షమా కరిబేన. బాబా సత్య బలితే ఆపనార నితాఇయేర ఏక ఏకటి బాహు ఆపనాదేర ద్వారాఇ తిని నిజ కార్య కరేన ఓ కరితేఛేన ఆపనాదేర సఖేర దల నిత్య పుష్ట హాఉక ఓ నిత్యానందేర నామ జయ యుక్త హాఉక. నితాఇ బడ దయామయ నందబాబా ఓ అటల ఆపనార దర్శనే పాగల్ హాఇయాఛేన, ఆపనార గుణ తారా కేహ స్పష్ట ప్రకాశ కరితే పారే నాఇ. బాబా సకలేఇ దర్శన స్పర్శనే కృతార్థ హాఇల బాకి రహిల కేబల ఏ హతభాగా. బాబా ఆఖ శశా కుమడా ప్రభృతి ఛోట ఖాట బలి దాన కరే మహిషటా సకలేర శేషఇ హాఇయా థాకే తాతే మజా. తాఇ సకలేర ఛేయే బద్ధటార ఉద్ధార సకలేర శేషఇ హాఇబార సంభబ. దేఖిబేన దయ ఛాడిబేన నా.

స్నేహేర టాన బడ శక్త ఏ బంధన అపేక్షా ఓ దుర్భేద్య ఏ టానే పడే ప్రచురా ఓ హాబు డుబు ఖాయ ఇహారఇ నామ దైబీ మాయా. ఏ టాన ప్రఖర దికే ఉన్మత్త హాలే జీబకే అర కఖన ఏ భబే థాకితే పారే. యే ఖాన హాఇతే టాన

పడే సేఇ ఖానే చలే యేయే నిశ్చింత హాయ. ఇహాఇ ముక్తి పథే ప్రధాన యుక్తి ఏ టాన టానార మూల కారణ జాని యా యాహార ఖాసే, తారాఇ కారణ బుఝియా నికటే యేయే సాబధాన హాయా తాకి పరస్పర సంఘర్షణ నా హాయ; ఇహారాఇ రసిక భక్త టానేర కేంద్రేర నికటే యాఇ యా ఆపనాదేర పృథక అస్తిత్బ రాఖితే పారే ఓ పృథక థాకియా సేఇ లీలామయేర ఖేలాతే యోగదాన కరే, సకల దుఃఖ కష్ట భులే యాయ ఆర యారా తాకే నిరాకార బ్రహ్మ జానియా ఖాసే తారతార ప్రకృతస్థాననా జానియా సంఘర్షణే చూర్ణ విచూర్ణ హాఇయా మిశియా యాయ ఇహారఇ నామ ముక్తి బా నిర్బాణ, ఆమాదేర యేన కఖన ఏ అబస్థా నా హాయ, ఏఇ మాత్ర సేఇ దయామయేర నికట ప్రార్థనా.చిర దిన యేన లలిత మధుర మూరతి హృదయే జాగరూక థాకే యేన పృథక థాకియా తార లీలా పుష్టి కరితే పారి. కేమన, బాబా ఏ కథాటి ఖేపార మత హాయేఛే కి నా యే కారణ మాథా ముండ నాఇ-తాఇ పాగలేర కథా. పాగలేర కథా పాగలేఇ బుఝే ఆనంద పాయ, జ్ఞానేర దంభే తాహాకే ఉప హాస కరే. ప్రభుర ప్రథమ దర్శనే సార్బభౌమ ప్రకాశానంద తాఇ కరియాఛిలేన తారపర యఖన సంస్పర్శ దోషే తార ఓ పాగల హాఇల తఖన నిజ నిజ భుల బుఝే, ప్రభుర పదే ఆత్మ సమర్పణ కరే ఏకాకార హాయే గేల. బాబా పాగలేర సంగే

ధాకితే ధాకితే ఖాల లోక ఓ పాగల్ హయే యాయ. అప నార సకలేఇ పాగలేర దల, తాఇ కోన బాధా నా మానియా ముఖే యా ఆసే తాఇ బలే ఫేలి; జాని పాగలేర కథా పాగలకే మధుర లాగిబే. బాబా బ్రజేర ఖేలాయ పాగలేర ఖేలాయ యది కేహ యోగదాన కరితే చాన పాగల్ హబార చేష్టాకరా తార ఉచిత సేయానా హలే సేఖానే యేతే పాయ నా. ఏఇటి దేఖాబార జన్య నితాఇ అద్వైత శ్రేష్ఠ పాగలకే సహాయ కరే ప్రేమేర హరి గౌర హయే పృథివీకే పాగలామీ శిఖాఇయా గేలేన.

బాబా, ఏకటి కథా యే ప్రాణబల్లభ సర్వత్ర ప్రకాశ, తాకే ఛోట కరే హృదయ పశే రాఖాతే తత ఆనంద ఆఛే బలే మనే హయ నా—బధకే ఛోట కరిలే తార కష్ట హయ, తాఇ బలి, బాబా, తార రూప హృదయే ఆసితే ఛే నా బలే దుఃఖిత హబేన నా—ఏ బ్రహ్మాండేర సకల స్థానేఇ తార అబస్థాన దేఖే కృతార్థ హఉన. పతి-ప్రాణా సతీ యేమన నిజస్వామీర పరిత్యక్త క్షుద్రా దపి క్షుద్ర పదార్థే దేఖే శిహరియా ఉఠే తేమనఇ బ్రహ్మాండేర ప్రత్యేక అణు పరమాణు దేఖే ఆనందిత హఉన, సకలఇ ఆమార సేఇ ప్రాణబల్లభేర—ఏఇ కథార పోషకతా చైతన్య చరితామృత కరితేఛే—శ్రీమతి కృష్ణకే బలితేఛేన "నహేగోపీ యోగీశ్వర, తోమార పద కమల ధ్యాన కరి పాఇబే సంతోష—తోమార బాక్య పరిపాటి

తార మధ్యే కుటినాటి శుని గోపీర బాడే ఆర రోష" బాబా ఏఇ జన్యఇ బలిలామ. బ్రజేర ఖేలా పాగలేర. సేఖానే ధ్యాన ధారణ నాఇ థాకితే ఓ పారే నా. ఏమన కి కేవా ఆఛే యే స్వామీకే కోలే లఇయా చఖు బుజే స్వామిర రూప ధ్యాన కరితే ఇచ్ఛా కరే?యత ఊణ స్వామి కోలే నా థాకే తత ఊణ తార చింతా స్త్రీ కరితే పారే, నికటే పేలే చింతాకరేఓ చింతార భోజ ఖబరపాయ నాతాఇ నిబేదన బాబాహృదయే కృష్ణ రూప ఆనిబార జన్య ఏత కాతర హబేన నా,సదాఇ సేఇ ప్రాణబల్లభేర కోలే బసే థాకున కోన చింతాఇ థాకిబే నా,పరమానందే థాకిబేన-బాబా ఏకటి కథా శునే హసిలామ లిఖియాఛేన బ్రాహ్మణేర అపేఊ బ్రాహ్మణీదేర ఉపర ప్రభుర దయా బేశీ ఏ కథా బేద బాక్యేర మత సత్య పరమ సత్య. బాబా ఏర కారణ ఆపనార అజానిత నాఇ.స్నేహ భాలబాసా పరస్పరే నా హరే మధుర హయ నా. యజ్ఞ-పత్నీదేర కథా కి భులే గేఛేన?తార ఓ యేమన ప్రభుకే సకల భులే భాలబాసే ప్రభు ఓ తేమనఇ ఆత్మ హారా హయేతాదిగకే భాలబాసేన-బ్రాహ్మణదేర బిచార బుద్ధి ఆర బ్రాహ్మణీదేర అహేతుకీ భాలబాసా,తాఇ కృష్ణ తాదేర బశ-ఆర బ్రాహ్మణీదేర జన్యఇ బ్రాహ్మణదేర ఉపర ఓ ప్రభుర దయా హఇయాఛిల-నాగ పత్నీర జన్యఇ కాలియా కృష్ణేర కృపా పాయ ఏఇ జన్యఇ గోప రమణీర సర్బ ప్రధానా; తాదేర ప్రేమే బశ హయే

గోలోకేర ధన బ్రహ్మాండేర కర్తా గోకులే గోచారణ కరియా
నిజేకే కృతార్థ మనే కరేఛేన. కేమన బాబా ఏ ఓ ఏకటి
పాగలేర కథా కి నా? ఆమార మాకే ఆమాదేర ప్రణామ
జానాఇబేన ఆర బలిబేన యేన కుడియేపాఓయా ఛేలేర ఉపర
స్నేహేర నజర రాఖేన......బాబా ఆపనార శుభ ఇచ్ఛా
నితాఇ పూరణ కరిబేన-ఘరే హరి నామ ప్రచారిత హఇఛే
ఆపనిఇ ఏర మూల హఇబేన-నితాఇ ఆపనారా ద్బారాఇ ఏ
కార్యటి సారిబేన ఇచ్ఛా కరియాఛేన. ఆపనార శుభ ఇచ్ఛా
అచిరేఇ పూర్ణ హఉక,ఏఇ మాత్ర సేఇ దయామయేర నికట
ప్రార్థనా-బాబా,ఆపనాదేర ఓ ఖానే కుకుర శేయాల కామ
డాన,పాగల హయేయాయ,తాఇ ఓ ఖానే పాగలామి యేతే
చాయ నా. బాబా తిని శేయార హయే కామడాలే ఆర
ఆపనాదేర ఓషధ కిఛు కరితే పారిబే నా. బాబా ఆమార
భాఇ భగినీ గులికే ఆమాదేర భాలబాసా జానాఇబేన తాదిగకే
బలిబేన యేన తాదేర ఏఇ పాగల భాఇటికే మాఝే మాఝే
మనేకరే ఆమి తాదేర ఖేపా దాదా-

బాబా, ఆపనాదేర ఖేపా ఛేలే-

హర

—:o(o)o:—

నలుబది యేడవ పత్రము.

స్నేహమయ బాబా (శ్రీ యుక్తయజ్ఞేశ్వర బాబు)

నేఁటివఱకును తమ పత్రమునకయి ప్రతీక్షించుచుంటిని. ఇందుచే ముందు పత్రమునకు ఉత్తరము మొసఁగలేదు, ఇందు వలన అపరాధమయినది. క్షమింపుఁడు. బాబా, సత్యము చెప్ప వలసిన తమరు నితాయికి ఒకానొక బాహువు. అతఁడు తమ ద్వారా నిజకార్యములను కావించుకొనును కావించుకొనుచు న్నాఁడు. తమ సఖ-దళము నిత్యపుష్టమగుగాక, నిత్యానందుని నామము జయయుక్తమగుగాక, నితాయి కడు దయామ యుఁడు. 'నందబాబా'యూ ఆటలు తమ దర్శనమున నున్మత్తు లయిరి. తమ గుణములు వారెవ్వరు స్పష్టముగ ప్రకాశము గావింపలేకపోయిరి. బాబా, దర్శన స్పర్శనముల సకలురు కృతార్థులయిరి. 'బాకీ'గ నుండిపోయినది కేవలము ఈ హాత భాగుఁడే. బాబా, చెఱకు, దోస, గుమ్మడి మొదలగు చిన్నా చిదరములు బలిదానము గావింపబడును. సకలమునకు శోషిత మరియు మహిషము ఉండును. అందులోనే ఉన్నది చిత్రము - కనుక సకలోత్తర సముద్ధరణము సకల శేషసమాప్తితో సంభవించును. దయను విడక కనిపెట్టుఁడు.

స్నేహప్రవాహము కడు బలీయము. ఈ బంధనము లోహబంధనములకన్న దుశ్ఛేద్యము. ఈ ప్రవాహవేగమునబడి,

పశువులును 'మునగానాం తేలానాం' యగుచున్నవి. దీనిపేరే
ద్వైవీమాయ. ఈప్రవాహము ప్రభునిదిక్కునకు న్ముఖముగావిం
చినయెడల, జీవుడు మఱి ఈభవమున ఏనాటికైనను నెట్లుండ
గలుగును—ప్రవాహము బయల్వెడలు స్థలమునకు చేరఁజనిన
వారు నిశ్చింతలగుదురు. ఇదియే ముక్తిపథమున ప్రధానయుక్తి
ఆ ఆకర్షణపు వడికి మూలకారణము గ్రహించి నడయాడు
వారు తత్కారణమును బోధపఱచుకొని తన్నికటమునకుఁ
జని సావధానతనుందురు. వారికి పరస్పర సంఘర్షణముండడు.
వీరే రసిక భక్తులు. ఆకర్షణ కేంద్ర నికటమునకుచని, తమ
పృథగస్తిత్వము నిలుపుకొనఁగలుగుదురు. పృథక్ స్థితినుండి
యా ఆలీలామయుని ఖేలల పాలుగొందురు. సకల దుఃఖ
ములు కష్టములు మఱచి పోవుదురు. మఱి అతనిని 'నిరాకా
రబ్రహ్మముగ' గ్రహించి నడయాడువారు అతని ప్రకృత
స్థానము గ్రహింపక, సంఘర్షణమున చూర్ణ విచూర్ణులయి లీన
మయి పోవుదురు. దీని పేరే ముక్తిలేక నిర్వాణము. ఎందుల
కయినను, ఎన్నటి కయినను, నాకిట్టి అవస్థ కలుగ కుండు
నటుల ఆ దయామయుని నికటమున ప్రస్తుతము ప్రార్థన ఆల
లిత మధురమూర్తి చిరకాలమున హృదయమున జాగృతి
నుండును. పృథక్స్థితి నుండి అతని లీలకు పుష్టి గావింపగలు
గుదును. బాబా, ఈ ప్రసంగము పిచ్చిగాలేదా? ఈ మాట
లకు 'తలా,తోకా' లేదు: కనుకనే పిచ్చివాని మాటలు. పిచ్చి

వాని పలుకులు పిచ్చివారే బోధపఱుచు కొందుఱు. ఆనందము గందురు. జ్ఞాన దంభులువానిని ఉపహాస మొనరింతురు. ప్రభుని ప్రథమ దర్శనమున 'సార్వభౌములు,' 'ప్రకాశానందులు' అటులనే గావించియుండిరి. పదంపడి, సంస్పర్శదోషమున వారునూ పిచ్చివారయిరి. అప్పుడెవరి పొరబాటు వారు బుద్ధి గ్రహించిరి. ప్రభుని పదముల ఆత్మ సమర్పణము గావించిరి. ఏకాకారమయ్యెను. బాబా, పిచ్చివానితో ఉండగా ఉండగా, మంచివారుకూడా పిచ్చివారయిపోదురు. తమరు సకలురు ఉన్మత్త దశమే, కనుక ఏమియు బాధఉండదను నమ్మకమున నోటికి వచ్చినది వెలికి జాఱవిడిచితిని. పిచ్చివాని మాటలు పిచ్చివానికి మధురిమ ఘటించునని ఎఱుఁగుదును. బాబా, వ్రజఖేలలో, పాగల్ ఖేలలో ఎవరయినను, జేరఁదలచుకొనినయెడల, వారు పిచ్చివారగుటకయి యత్నించుట ఉచితము. యుక్తి ప్రవృద్ధులయిన యెడల అక్కడకు పోవుట పొసఁగదు. ఇది ప్రదర్శించు నిమిత్తమై, నితాయి, అద్వైతులు శ్రేష్ఠోన్మత్తునకుఁ దోడుపడిరి ప్రేమ 'హరి' గారుఁడయ్యెను. పృథివికి ఉన్మత్తతయందు శిక్షణ నొసఁగిచనెను.

బాబా, ఒక్కమాట-సర్వత్రా ప్రకాశకుఁడగు ప్రాణవల్లభుని, కొంచెపఱచి హృదయ పటమున నిలవరించుటవలన అంత ఆనందము సంక్రమించునని యనుకొనను. వలఁతుల

నలంతుల గావించిన వారికి కష్టమగును. కనుక బాబా, అతని రూపమున హృదయమున సంక్రమించుట లేదని దుఃఖితులు కావలదందును. ఈ బ్రహ్మాండమునకగు సకల స్థానములును అతని అవస్థానముగ దర్శించి కృతార్థులగుదు. నిజస్వామి పరిత్యక్తమయిన క్షుద్రాతిక్షుద్రమయిన పదార్థమును దిల కించి పతిప్రాణయగు సతి రోమాంచ యగును. అదేవిధమున, బ్రహ్మాండమునకగు. ఒక్కొక్క అణువును, పరమాణువును గని, సకలము ఆ-నా-ప్రాణవల్లభునిదే యని ఆనందితులగుదు చైతన్య చరితామృతము తద్విషయమునే ఘోషించెను "నీ పదకమలములు ధ్యానించి సంతసించుటకు గోపికలు యోగీశ్వరులు కారు. నీ వాక్య పరిపాటిమధ్య గతములగు కుటిలోక్తుల మటీ వారికి రోషము విస్తరిల్లెను. బాబా, ఈ కారణమునవే, వ్రజ ఖేల, 'పాగల్' ఖేలఅని అందును. అక్కడ ధ్యానధారణములు లేవు, ఉండనూ జాలవు. స్వామిని యెుడి యందుంచుకొని, చక్షువులు మోడ్చి ఎవరయిననూ స్వామి రూపము ఏ విధముగ ధ్యానము గావింపనిచ్ఛ చేతురు? స్వామి యెుడినుండని క్షణములందు, స్త్రీ అతని చింత చేయగలుగును. నికటమున వెలయునెడల చింతలూ చేయరు. చింతా చిహ్న ప్రసంగమూ ఉండదు. కనుక, బాబా, హృదయమున, కృష్ణ రూపము తెచ్చుకొనుటకు ఇంతగ కాతరులు కాకుదు. సదా, ఆ ప్రాణవల్లభుని యెుడి నుపవిష్టులయి యుండుదు. ఏ చిం

తయూ ఉండదు. పరమా నందమున నుందురు. బాబా, ఒక విషయమువినినవ్వుకొంటిని. బ్రాహ్మణులపైకంటె బ్రాహ్మణ పత్నులపయి ప్రభునకు విశేషమగు దయఅని వ్రాసిరి. ఈ మాట వేద వాక్యములవలె సత్యము, పరమ సత్యమూ బాబా, ఇందుకుఁ గారణము తమకు తెలియనిది కాదు. స్నేహ ప్రేమలు పరస్పరము గాకున్న మధురము కావు. యజ్ఞ పత్ని విషయము మఱచి పోతిరా? వారెట్లు సకలమూ, మఱచి ప్రభుని ప్రేమించిరో, ప్రభువుకూడా అపహృతాత్ముడయి వారినిఅటులే ప్రేమించెను. విచారబుద్ధి బ్రాహ్మణులది-అహేతుక ప్రేమ బ్రాహ్మణీలది. కనుక కృష్ణుఁడు వారి వశుఁడు. మఱియు బ్రాహ్మణీ కారణమున బ్రాహ్మణులపైఁ గూడ ప్రభునిదయ బర్వెను. నాగపత్ని కారణమున కాళియుఁడు కృష్ణుని కృప బడసెను. ఈ కార్యణముననే గోపరమణులు. సర్వ ప్రధానల యిరి. బ్రహ్మాండకర్త. గోలోకధనము వారి ప్రేమకు వశుఁ డయి, గోకులమున గోవులను మేపుచు తన్ను కృతార్థునిగఁ దలఁచెను. ఎటులున్నది, బాబా, ఇవికూడా ఒక పిచ్చివాని మాటలు కావా? మా తల్లికి నా ప్రణామము లెఱిఁగింపుఁడు, మఱియు తమ శుభేచ్ఛ నితాయి పూరణ మొనరించును. ఇం టింటికి హరినామము ప్రచారిత మగును. ఇందుకు తమరే మూలమగుదురు. ఈ కార్యము తమ ద్వారా సవరించుటకు నితాయి ఇచ్ఛచేసెను. అచిరముననే తమ శుభేచ్ఛ పూర్ణమగు.

గాక అని ప్రస్తుతమా దయామయుని నికటమున ప్రార్థన. బాబా, తమ కడనున్న కుక్కను నక్క గఱచెను. పిచ్చి ఎత్తి పోయెను. కనుక, అక్కడతో పిచ్చి పోవలయునన కోరుట లేదు. బాబా, అతఁడే నక్కయయి కఱచిన మఱి తమ యౌషధ మేమియుఁచేయఁజాలదు. బాబా, మా తమ్ములకు చెల్లెండ్ర కందఱకు నా ప్రేమ లెఱిఁగింపుఁడు వారియొక్క ఈ పిచ్చి తమ్ముని మధ్యమధ్య దలఁచుకొను చుండుడని వారికిఁ జెప్పుడు. వారి పిచ్చిఅన్న.

బాబా, తమ పిచ్చిబిడ్డ
హర

అష్ట చత్వారింశ పత్ర

బాబా! (యజ్ఞేశ్వరబాబు)

ఏ బార పత్ర్ ఖాని సత్సెఇ బాబార లిఖియాఛేన తాహాతే ఆమార ఆనంద రాఖిబార స్థాన హాఇతేఛే నా,బుఝిలామ బాబా ఏత దినే ఆమాకే నిజేర మనే కఁరేఛేన. బాబా, నితాఇ తాడాదియా దియాచేన,తాఇ ఏ నిర్మమ కాళ్మిరే. రాహియాఛి ఏఖన ఆమార మియార శేష హాయ నాఇ కఖన హాబే తా ఓ జాని నా,ప సకల జానేన నితాఇ చా...

బాబా, ఆపనార బౌమా ఓ నాతి దుఇటి ఓ ఆమార సంగే కర్మ ఫల భోగ కరితేఛే.—

బాబా, ఆమార శరీర కాతర హాఓయార జన్యే బడఇ ఆపనారా కాతర హాఇయాఛిలేన,కింతు బాబా ఆమార ఏ రకమ మాఝే మాఝే హాఇయా థాకే అతఏబ బిశేష కాతర హాబేన నా, పరేర జన్యే ప్రభు ఏ శరీరటా రేఖేఛేన;ఏటి ప్రభుర ఖాస మహల్,తాఇ సకల ప్రజాతే బ్యాబహార కరితే పారే—ఏఖన శరీర పూర్బేర మత హాఇయాఛే,కోన గ్లాని నాఇ బేశ ఆనందే ఆఛే చింతా కరిబేన నా—బాబా,యఖనఇ మనే హాయఆమి ఆపనాదేర ఛేలే తఖనఇ సకల భయ దూరే యాయ ఆర మహానంద పాఇ. కృష్ణ బడ దయామయ యే ఏ హాత భాగార సాహాయ్యేర జన్యే ఆపనాదేర మత దయామయ ఓ స్నేహమయ మా బాప్ దియాఛేన,ఆమి ధన్య హాఇయాఛి. బాబా ఆమార నికట ఆర ఆత్మగోపన కరిబార చేష్టా కరిచేన నా.

బాబా,మన దౌడితేఛే ఛాడియా దిబేన.జానేన సంకల్పేర పర అశౌచ స్పర్శ కరితే పారే నా. తఖన మృతాశౌచఇ కి ఆర జాతా శౌచఇ బా కి కిఛుఇ స్పర్శ నా-తాఇ బలి బాబా:యఖన నామ కరితే సంకల్పటి కరిబేన, తఖన మనకే నికటే రాఖియా తారపర ఆర మనేర జన్యే చింతా

కరిబేన నా. యాక్.సే యే ఖానే యారే,అర తార పాఛే పాఛే నా దౌడే,ఆపనార నామ కరితే థాకిబేన ఘురే ఫిరే క్లాంత హయే ఆపనా ఆపనిఆసిబే మన బాలకేర మత యత "ఆయ, ఆయ" బలే డాకిబేన తతఇ దూరే హతే దూరే పలాఇబే—తాఇ బలి తార యాఓయా ఆసార దికే దృష్టి శూన్య థాకున, ఆపని ఫిరియా, ఆపనే స్థానే బసిబే.ఆపని కింతు లక్ష్యటి ఠిక రాఖిబేన నామ లఇతే కోన రకమే ఛాడి బేన నా మనేర దికేఇ మన దిబేన నా-సకల అబస్థాతే ఓ సకల సమయే కృష్ణ నామటి జీబన సంబల కరునకృతార్థ హబేన ×—×—మాకే బలిబేన యే కార్య గులి నిజే కరిలే నయ,సే గులి ఛాడా యేన అన్య కార్యే నియుక్త నా హన. అర కేన అనేక కాజ కరిఛేన, ఏఖన బిశ్రామకరాఇ భాల—పూర్బే కాజ కరిబార సమయ హరి నామ కరా హయ నాఇ,సేఇ కాజటి బాకీ ఆఛే—తాఇ నిబేదన ఏఖన అన్య కార్య ఛేడే బాకీ ఆఛే యే కార్యటి సేఇటి నియే థాకాఇ భాల.

ఏత దినే బోధ హయ ఆమార నందబాబార సంగే సాక్షాత్ హఇయా థాకిబే, ఏత దినే మిలనటా హాల భాల. ఆపనాదేర దలటి నిత్యానందేర సఖేర దల జానిబేన తిని సదాఇ ఆపనాదేర నికటేఇ ఆఛేన,ఇహాతే సందేహ కరిబేన. నా బాబా,దయా కరే ఆమాకే ఓ ఆపనాదేర దలే తల్లీ

బహిాబార జన్య లఇబేనఆమి అన్య కార్యేర ఉపయుక్త నాఇ మోట బహితే పారిబ మాత్ర. బామున ఘరే గయలార జన్మ హయేఛే. స్వభాబటి కోథాయా యబే? ఆమార కార్య ఏఖన ఆర నాఇ ఆమార బాకీ కార్య ఆపనాదేర ఉపర దియా ఆమి, నిశ్చింత హఇయాఛి—యే కదిన ఆర ఏ భబే ఆఛి కార్యేర మధ్యే ఖాఓయా ఆర శోయా; ప్రభు యత దిన అన్య కోథాఓ పాఠాఇతేఛేన.తత దిన కేబల బసే బసే బేతన పాఇతేఛి ఆమార **Pension** ఓ నయ, చాకరీ ఓ నయ బేశ ఏక మజా. కాజా నాఇ కింతు బేతన పురా అపేక్షా ఓ బేశీ పాఇతేఛి.

ఆపనాదేర స్నేహేర ఛేలే
హర

———:———

48వ పత్రము.

బాబా (యజ్ఞేశ్వరబాబు)

ఈ సారి పత్రము సత్యముగఁ తండ్రి వలెనే లిఖించిరి. అందుచే నా ఆనందమునకు నెలకొను స్థానమే లేకుండెను. బాబా! ఇన్ని దినములకు నన్ను స్వీయముగ నొనరించు కొంటి రని బోధ పడినది. బాబా, నితాయి వెడల నడిపించెను. కావు

ననేఈ నిర్మవు కాశ్మీరమున నుంటిని. ఇప్పటికి నాగడువు ముగియలేదు. ఎప్పటికగునో అదియును తెలియదు. ఇదంతయు నితాయి చంద్రునకే ఎఱుక. బాబా, తమ కోడలు, తమ యిద్దరు మనుమలుకూడా నాతో కర్మఫలము భోగించు చుండిరి.

బాబా, నా శారీరికా స్వస్థత గుఱించి తమరు కడు కాతరులయితిరి. కాని, బాబా, మధ్యమధ్య ఈ రకముగా నగుచుండును. అందుచే విశేషించి కాతరులు కాకుఁడు. ఈ శరీరమును పరార్థమై ప్రభువు నిలిపియుంచెను. ఇది ప్రభుని 'ఖాసామహల్' (సొంతయిల్లు) కనుక సకల ప్రజా వ్యవహారము లొనరించు కొనగలుగును. శరీరమిప్పుడు పూర్వమువలె నయినది. గ్లాని ఏమియులేదు. విశేషించి ఆనందమున నుంటిని చింత చేయకుఁడు. బాబా, నేను తమ బిడ్డననియను కొని నప్పుడెల్ల భయము దూరముగా జనును మహానందమును బడయుదును. కృష్ణుఁడు కడు దయామయుండు. ఈ హతభాగుని సాహాయ్యార్థమై తమవంటిదయామయులును స్నేహమయులును అగు తల్లిదండ్రులను ప్రసాదించెను. నేను ధన్యుఁడ నయితిని. బాబా, నాకడ మఱి ఆత్మగోపన మొనరింప యత్నింపకుఁడు.

బాబా, మనస్సు వదలిపెట్టి, పలువులిడనిండు. సంకల్ప పరమున మఱి అశౌచము స్పృశింప జాలదని యెఱు

గుడు. అప్పుడు మృతా శౌచమైననేమి, మఱి జాతాశౌచ మైననేమి, కొంచెమైనను స్పృశింపలేదు. నామ మొనరింప సంకల్ప మొనరించునపుడు. మనస్సు నికటమున నిలుపుఁడు. అటుపిమ్మట మనస్సును గుఱించి చింతచేయకుఁడు. అదిఎక్కడకు పోవునో పోనిండు. మఱి దాని వెను వెనుకల పరువెత్తకుఁడు. తమరు నామ మొనరించు చుండుఁడు. తిరిగి తిరిగి శ్రాంతమయి దానంతట యదియే మరలివచ్చును. మనస్సు బాలకుని వంటిది. 'దాయి' 'దాయి'అని పిలిచిన కొలఁదిని అంత దూర దూరముగా పలాయన మగును. కనుక దాని పోకడ రాకడలవైపు దృష్టి శూన్యులుకండు. తిరిగి దానికదే తన స్థానమున తిష్ఠవేయును: కాని తమరు లక్ష్యమును సరిగా నిలుపుఁడు. నామ మేవిధముగను విడువకుఁడు మనస్సుదిక్కు మనస్సుంచకుఁడు. సకలావస్థలందునను, సకల సమయము లందునను, కృష్ణనామము జీవననిధి గావింపుఁడు. కృతార్థు లగుదురు. ....ఏకార్యావళి స్వయముగ చేయకున్న మఱి కాదో అవి తప్పించి, అన్య కార్యముల నియుక్తకా. వల్లదని అమ్మకుఁ జెప్పుడు...

అనేక కార్యము లొనరించియుండిరి. మరిఏల.? ఇప్పుడు విశ్రామము గొనుట మంచిది. పూర్వము పనులు జేయు సమయమున హరినామ మొనరించుట తటస్థింపలేదు. ఆ పని 'బాకీ' యున్నది. కనుక, ఇప్పుడు అన్యకార్యములు విడిచి

పెట్టి, 'బాకీ' పడియున్న కార్యములు గొని మెలగుట మంచిది అని నివేదన.

మానందబాబును కలిసి యుందురని ఈ దినము బోధపడినది. ఇన్ని. దినములకు కలియుటయు మంచిదే కాగలదు. తమ దళము నిత్యానందుని 'సఖదళమని' గ్రహింపుడు. అతఁడు సదా తమ నికటమున నుండెను. ఇందుకు సందేహము గొనకుఁడు. బాబా, దయగొని. నన్నునూ, తమ దళమున 'మూటలు' మోయుటకై గొనుఁడు. నేనన్య కార్యములకు ఉపయుక్తుఁడను కాను. మూటలు మాత్రము మోయఁగలను బ్రాహ్మణ గృహమున గోపకుని జన్మమయ్యెను స్వభావము ఎక్కడికి పోవును? నా కార్యమిప్పుడు మఱిలేదు. నా మిగిలిన కార్యము తమపైనిడి, నేను నిశ్చింతుఁడ నయితిని. మఱి ఈ భవమున మిగిలిన ఆ కొన్ని దినములు తినుట, పరుండుటయే కార్యములలోనివి. ప్రభువు మఱొక చోటునకు పంప నంతవఱకును కేవలము కూర్చుండి వేతనము బడయు చుంటిని. నాకు 'పింఛను' లేదు. పనిలేదు. వేషము ఒక వినోదము. పని లేదుకాని జీతము పూర్వముకన్న విశేషముగా నందుకొను చుంటిని.

తమ స్నేహాంవు బిడ్డ
హర.

ఏకోన పంచాశత్తమ పత్ర

బాబా రామ నారాయణ! (శ్రీరామ నారాయణ హోతీ, ధానబాద్)

తోమార సుదీర్ఘ పత్ర ఖావితే మాల మశాలా నితాంత కమ-బాబారే కోన ఏత ఉతలా హయేఛబలితే పారి నా; కోన చింతా నాఇ; సకలఇ ఠిక ఆఛే ఓ హబే-మంత్ర సర్వోత్కృష్ట ఇహాతే బీజేర ఆబశ్యక నాఇ, తోమార మంత్రటి సకల బీజేర స్వరూప మనే రాఖిఓ, ఆర ఆమార కథాయ బిశ్వాస నా హయ, ఏక బార చైతన్య చరితామృత ఖులే మధ్యలీలార అష్టమ అధ్యాయేర శేష కియదంశ పాఠ కరే దేఖిబే-బాబా,ఏ మంత్రేర బీజ నాఇ ఆబశ్యక ఓ నాఇ-తుమి భాగ్యబాన్ ఏఖన బీజ-బపనకారీ చాషీ బేటార కథా-హేరే అబోధ,గురు కృష్ణ యే అభేదరే-సామాన్య పాథరకే గురు స్వీకారే కృష్ణకే ఆబిర్భాబ కరాఇతేఛి. ఏకలబ్య మాటిర గురు కరే తాతే సర్వ ప్రధాన హయేఛే. సత్య త్రేతా ద్వాపర కలి ఏమన అనంత యుగ యుగాంతర జీబ గణ పాథరేర దేబ మూర్తి పూజియా మనేర సకల సాధ మిటాఇతేఛే, ఆర ఆమార మత హోత,పా,నాక్ చోఖ్ ఓయాలా సజీబ గురు తోమార ఉపకార కరిబే నా? బాబారే ఏకటి కథా శున-కోన స్త్రీర స్వామీ యది అంధ,ఖంజ ఓ గలిత. కుష్ఠీ హయ,స్త్రీ కింతు సతీ బలే ఖ్యాతి పాయ నా కి? ఏబం సే సతీ జగతీ

తారితే పారే నా కి? మహాభారతే కి సతీ స్త్రీర కథా పఢే దేఖే నాఇ? నిజ కుష్ఠ వ్యాధిగ్రస్త స్వామీర జన్య తేత్రిశ కోటి దేవతాకే ఏకత్ర కరియా మృత స్వామీకే జీబిత కరియా జగతే ధన్య నామ రాఖియా గియాఛే. బాబారే, తేమనఇ మంత్ర దాత గురుస్వామీ యేమనఇ హోక యేమన స్త్రీర దేబతా, తేమనఇ గురు సాక్షాత్ దేబతా సాక్షాత్ కృష్ణ యాఁకే యే రూపఇ దర్శన దేన, ఓ కృపా కరేన సకలఇ సేఇ ఏక రసమయేర శరీర; అతఏబ కదాచ భ్రమే పడే కృష్ణ అబమాననా కరిఓ నా తోమాకే పరీక్షా కరిబార జన్య ఏఇ కుత్సిత రూపే తోమార నికట ఆసియాఛేన, తుమి భ్రమే పడే హేలాయ రత్న హారాఇఓ నా. ఏ రత్న ఏకబార హాత చాడా కరిలే ఆర కఖనఇ పాబే నా ఆబార సేఇ హాతే ఖడి హాతే ఘుషితే హబే. సాబధాన! సాబధాన!! సాబధాన!!! ఏమనదుర్లభ జనమ పాఇయా తార ఉపర ఏ రకమ మహామంత్ర పాఇయా ప్రతారిత హఇబార చేష్టా కరి ఓ నా-ఆధకాటిర ప్రలోభనే పడే జనమ హారాఇ ఓ నా. స్వామీ సోహాగినీ సతీర మత స్వామీర కథా యార తార నికట బలి ఓ నా. తోమార చక్షే తోమార స్వామీ యేమన సుందర, అన్యేర చక్షే తా హబార కథానా హఇతే ఓ పారే. అతఏబ యిది తోమార నికట కేహ తోమార స్వామీర నిందా కరే, తా హలే మహాపరకే యాఇతే హబే; తాఇ బలిరే అబోధ, ఛటఫట కరే

అగ్ని తే పడి ఓ నా, పరేర కథాయ కాన దిఓ నా, పరేర సంగే ఏ సంబంధే ఆలాప కరిఓ నా. మన ప్రాణ సేఇ గురుర చరణే ఢాలియా దియా ఆనంద సాగరే భాస ఏబం సమయే ఇచ్ఛా హలే డుబే రత్న తుల, ఏకథా కటి మిథ్యా మనే కరి ఓ నా.ఆజ కష్ట పాఇయా ఓ కథా లిఖియా ఫేలిలామ, బాబా రే సాధుగణ మనోహారీ దోకాన నియే బసే నాఇ, యే తుమి యాబే ఆర ఏకటా పయసా ఫేలే బా ఏక ఛిలిమ గాజా దియే, మనేర మత జినిష కినే ఆనబే-సాధుగణ కృష్ణ అపేక్షా ఓ దుర్లభ ఏబం ఆదరేర ధన, కేన మిఛా భ్రాంత హఇతేఛే, ఏఇ జన్యఇ కృష్ణ బలిఛేన "(సాధు)భక్త మోర మాతా,పితా భక్త మోర గురు తాఇ బలిరే బాబా సాధుర నికట ఏకబార రూప దేఖాతే గేలేఇ సాధు కఖన ఆమాకే కృపా కరిబేన నా. ఏక బార సాధుదేర భాబటా మనే మనే భాబ దేఖ;తారా మా ఛేడేఛే, బాప ఛేడేఛే, ధన, జన,సంసార సకలఖులేఛే,ఆర నితాంత దరిద్రేర మత ప్రభుర నామ నియే ద్వారే ద్వారే ఫిరితేఛి;కోన దిన అర్ధాశన,కోనదిన అనశన ఏత కష్ట స్వీకార కరే యే దుర్లభ రత్న తార తిల తిల కరే సంగ్రహ కరితేఛే,తా కి యాకే తాకే హాతాత్ దియే దిబే తబే అభిమాన కేన?ఏక జన స్త్రీ శూన్య బ్యక్తి లక్ష స్త్రీ సంయుక్త పురుషేర నికట ఆత్మ చేష్టా నిబేదన కరిలే ఓ కి కేహ తాహాకే నిజేర స్త్రీటి దియా దేయ? ఆబార ఉపయుక్త ప్రాతదేఖిలే,బహు

యత్న ఓ ఆదర కరే నియే గియే కన్యా, భగినీ, ఇత్యాద్ధి సంప్రదాన కరే-ఆమరా ఉపయుక్త సత్‌కులీన హాతే పారితే ఐ సకల సాధు, తల్లాస కరే ఆమాదిగకే కృపా కరిబేన నచేత్ టాకా దియే స్త్రీ కినితే హబే ఏబం తాహాకే తాతే అనంత చేష్టా చాఇ,తాఇ బలి బలిబారే,యే యే సాధు తోమాకే యా యా బలేఛే, సకలఇ సత్య; ఏకటు చింతా కరియా దేఖిబే తోమార ఏరకమ బలా కత దూర భుల హయేఛే, కత దూర అన్యాయ హయేఛే; ఏఖన మనే ప్రాణే ప్రభుర నికట నిజ దోష స్వీకార కర,క్షమా చాఓ ఏబం భవిష్యత్ జన్య సాబధాన హఓ దేఖిబే సకల జ్బాలా జుడాఇతే పారిబే-తోమార గురుదేబ ఏఖన సామాన్య దేహ దేహీ బిచ్ఛేద కరియా సర్బ బ్యాపక రూపే సకల సమయే తోమాకే దేఖితేఛేనపటి మిథ్యామనే కరియా బిపదే పడి ఓ నా,సర్బదా తాకే నికటే భాబియా ఓ జానియా సకల కర్మ కరిబే-తార పదే ప్రగాఢ భక్తి రాఖిచే.ఏఖన తార మూర్తితే ఏబం కృష్ణ మూర్తితే కోన ప్రభేద నాఇ, అభేద జానియా చింతా కరిబే. దేఖిబే బాబా సమస్త దిన బృథా కాజే కటాఇయా,సంధ్యార సమయ యేన ఆసల భులేఛి బలే కాదతే నా హయ; ఏఖన హతే సాబధాన కరియా దిలామ బాబారే, ఆర ఏకటి సత్య కథా గోపనే మనే రాఖి ఓ,ఆమి ఆమాకే భాల కరే బిచార కరే దేఖలామ, తోమాదేర గురు హఓయా దూర హోక

శిష్యేర శిష్య హాబార ఉపయుక్త నఇ, ఏటి ధ్రుబ సత్య,ధ్రుబ సత్య తోమారా ఆధారే తబు హోత డాఇతేఛే,ఆమి ఆధార పాఇయా ఘుమ దితేఛి ఆమార మత తోమరాఓ ఘుమాఇ ఓ నా. చల, చలితే చలితే ఆలో దేఖిబే పథ పాఇబే, సుఖేర రాజ్యే ఆనందే బాస కరిబే, కృష్ణతోమాదిగకే హోత ధరే నియే యాబేనమాతాలేర దురబస్థా దేఖే అన్యేర సాబధాన హాఓయా యేమన దరకార, ఆమాకే దేఖే ధర్మ పథేర పథిక గణ ఓ సాబధాన హాఉన. బాబారే, యత యత గురుమూర్తి సకలఇ సేఇ కృష్ణేర మూర్తి జానిబే తబే తుమి మనేకరితే పార, ఏ సకల మూర్తితే సకల శక్తి నాఇ కేన,సే లాలిత్యఇ బా కోథాయ? బాబారే కోన సాధక శబాసనా ఆరాధనా కరితే గేలే యేమన ఇష్ట దర్శనేర పూర్బే నానా రకమ తార బిభీషికా మయి మూర్తి దర్శన హాయ,కింతు సత్య బిచారే సకలఇ మూర్తి గులిఇ సేఇ ఆమార ఇష్ట దేబేర,తేమన ఇ రే బాబా, కృష్ణ పాబార ఆగే సకల గురుమూర్తి ప్రభురఇ ఏక ఏకటి మూర్తి జానియా ఆదర కరి ఓ,నచేత్ ఐ సాధకేర మత హాతాత్ నష్ట హాఇయా చిర దినేర తరే నిజేర పథే కంటక రోపణ కరిబే. కృష్ణ శ్రీమద్భాగవతే స్వయం బలే గేఛేన "యత ఆశ్చర్య మూర్తి సబ గులిఇ,ఆమారఇ మూర్తి జానిబే,సందేహ కరి ఓ నా ఏఖన బోధ హాయ ఏ సంబంధీ ఆర బేశి కిఛు తోమాకే బలితో హాబే నా, ఏఖన బోధ హాయ

బుఝియా థాకిబే,ఏఖన చుపకరే నిజఇష్ట సాధన కర. యే మహామంత్ర భాగ్య క్రమే పాఇయాఛ అహరహ జపకరఓ చింతాకర మనేర సకల సాధ మిటిబే కృత కృతార్థ హఇబే. ఆమాకే మంత్రటి లిఖియా పాఠానతే తోమార అన్యాయ హయ నాఇ. కింతు సాబధాన,ఆర కేఉ యేన కోన రకమే జానితే పారే నా. మంత్ర కాకే బలే శునిబే? మనే కర కోన సహరే ఆమార ఏకటి భాలబాసార పురుష కిన్బా నారీ ఆఛే. ఆమి యఖనఇ సేఇ పథేయాఇ, తాకే దేఖిబార జన్య కోన ఏకటి సంకేత సూచక శబ్ద కేబల సే జానే ఆర ఆమి జాని మాత్రకరిలేఇ యేమన సే శబ్ద అన్యేర నికట Meaningless. హలే ఓ ఆమార భాలబాసార ధన యేన తాతే ఏకటి నూతన స్వర్గ దేఖితే ఓ బుఝితే పారే తేమనఇ మంత్ర ఆర కిఛుఇ నయ కేబల ఆమార ప్రాణబల్లభకే· డాకిబార ఏకటి సంకేత శబ్ద మాత్ర ఇహార అర్థ కేబల ఆమి జాని ఆర ఆమార సే జానే-లోకార నికట తాకే డాకితే సకలే జానితే పారిబే, సేఇ జన్యఇ ఆమి ఏకటి నూతన రకమేర శబ్ద కరి. సేటి ఆమార బంధు బఇ ఆర కేఉ బుఝే నా, సేఇ శబ్దటిర నామఇ మంత్ర-మంత్ర అన్య హాతీ ఘోడా నయ ఏఖన బోధ హయ బుఝితే ఏబం బోధ హయ ఆర తోమార మనే కోన రకమ క్షోభ ఉదయ హబే నా. మంత్ర సకల సమయేఇ కరితే పార, హరేకృష్ణ నామటి యఖన తఖన మనే మనే బా. ఉచ్చైః

స్బరే సర్బదాఇ సర్బ సమక్షేఇ కరిబే. కింతు నిజేర గుప్త నామటి మనే మనే కరిబే,అన్యే యేన శునితే నా పాయ. మనఇ కరిబే మనఇ శునిబే. ఇష్టమంత్ర జపేర ఏకటా సంఖ్యా ప్రథమే రాఖా కర్తబ్య కతబార ప్రత్యహ నిశ్చయఇ కరిబ, మనే మనే ప్రతిజ్ఞా కరియా లఇబే, తారపర యఖన ఖేతే శుతే అభ్యాస క్రమే రసనా నామ ఆర ఛాడిబే నా,తఖన సంఖ్యా రాఖిబార ఆబశ్యక హబేనా. యత దిన సంఖ్యార మధ్యే థాకిబే,మాఝే మాఝే సంఖ్యా బాడాఇతే హబే. యా కిఛు పూజాపాఠ సబఇ ఏఇ మంత్ర మధ్యే జానిబే-బాబా,ఆమి మహామూర్ఖ ఆమార నికట కిఛు ఆఛే మనే కరియా భ్రాంత హఇఓ నా. ద్బితీయ బార మంత్ర గ్రహణ తోమార ఆబశ్యక ఏక బారే నాఇ—మిథ్యా భ్రమే పడియా దుఃఖేర పథ నిజ హాతే పరిష్కార కరి ఓ నా. కాయ మనో బాక్యే ఏఇ మంత్రేర ఓ మంత్ర దాతా గురుర ఆశ్రయ లఓ చరితార్థ హబే. ఆమార మత **Satan** ఏర కథాయ కర్ణ-పాత కరి ఓ నా.లోకే యే యా బలే బలితే దాఓ,తుమి ఆపనా కార్య కరే చల, లోకేర సంగే తోమాకే తరితే,డుబితే హబేనా,తుమి నిజేఇ నిజేర జన్య దాయీ. బాబారే ఖేపార మత అనేక కథా బలిలామ,రాగ కరి ఓ నా,మూర్ఖేర కథా మనే కరే ఉపేక్షా కరిఓ-ఆమి నితాంత బద్ధ జీబ,ఆమార కాఛే పథేర కథా జిజ్ఞాసా కరా నా కరా ఉభయఇ సమాన. ఆమార సకల ఆశా

ভরসা তোমরা,একটা কথা কতবার না লিখিয়াছি-আজ আবার লিখিলাম,মনে রাখিও, তোমরা ছাড়া আমার নিজের বলিতে কোন সংবলই নাই।

সামান্য অর্থেই সন্তুষ্ট থাকিও। সঞ্চিত একটি পয়সা আর একটা ভাণ্ডবিশেষ কোন প্রভেদ নাই। সঞ্চিত অর্থ অপেক্ষা বিষ বরং ভাল-বিষ সঙ্গে সঙ্গে অচৈতন্য করে জারিয়া মারে। সঞ্চিত অর্থ জারে, অচৈতন্য করে,কিন্তু মারে না, কেবল জনমে জনমে নিদারুণ কষ্ট দেয় মাত্র। তাই বলি বাবা,অর্থ সঞ্চয় করিবার চেষ্টা করিও না,বেশী আসে,নিজের নিকট রাখিও না,স্ত্রী,পুত্র,কন্যা,মা,বাপ যে নিতে চাহিবে তাকেই দিও,অন্যকে দিতে সামর্থ্য থাকে আর ও ভাল। অর্থ থাক আর না থাক এ ভবে যা সুখ দুঃখ ভোগ করিতে আসিয়াছ, তাহা বিনা চিন্তাতে ও চেষ্টাতে ভোগ হইবে,তবে আর বাব না কেন? ধনকে শাস্ত্রে "দুষ্ট মদ"বলেছে-একে মদ তাতে আবার দুষ্ট তাই বাবা,এ ধনকে কখনই একা একা পয়সা করে যুড়িয়া রাখিতে চেষ্টা করিও না। যাদের সামান্য উপার্জন তারাই অনেকটা সুখী,বেশ করে খায় আরহায় করে নিদ্রা যায়। কখনই কোন দুশ্চিন্তা তাদিগকে কষ্ট দেয় না।

సకల చింతా ఛాడియా నిశ్చింత మనే ప్రభు పద సేబా కర-యత దిన మా ఆఛేన,సాక్షాత్ కృష్ణ జానియా తార తుష్టి సాధన కరిబే-మా ఆనంద మనే యఖన యా బలిబేన తాఇ తుమి పాఇబే—మా బాపేర ఆశీర్బాద కఖనఇ బృథా యాయ నా, ఏటి స్థిర జానియా తాదేర ఆశీర్బాద అర్జన కరిబార చేష్టా కరిబే-స్త్రీ తోమార స్థానీయ హయే, తోమార మాయేర సేబా కార్యే థాకిబే;తార జన్య తోమార కోన చింతా నాఇ-ఉపార్జనేర జన్య తుమి మాయేర నికట థాకియా తార సేబా కరితే పార నా బలేఇ స్త్రీకే నియుక్త కరా హఇయాఛే. స్త్రీర జన్య కోన చింతా కరి ఓ నా. తార నిత్య శుద్ధా,కిఛుతేఇ అపబిత్ర హతే పారే నా-తారా ఏ సృష్టిర రాజా, అతఏబ ఆఇనేర పార జానిబే-ఆఇన ప్రజార జన్య, రాజార జన్య నయ-రాజాఇ ఆఇన కర్తా,ఆఇన తార అధీన,సే ఆఇనేర అధీన నయ-తోమరా దుటితే ఆమార భాల బాసా జానిబే. బాబారే ఆమార శరీర నితాంత అశక్త ఓ అచల హఇయాఛే, ఆర పత్ర లిఖియా ఓ తోమాదేర సుఖ దితే పారిబ బలే మనే హయ నా;తాఇ బలి,ఆమార పత్ర పాఓ ఆర నాఇ పాఓ.తార జన్య అభిమాన నా కరే తోమరా మాఝే మాఝే పత్ర దిఓ—.........ఆమార కథాయ రాగ కరి ఓ నా. ఆజ ఖేపార మత అనేక కథా బలియా

పేలిలాము కిఛు మనే కరి ఓ నా. పత్రఖానిర ప్రత్యేక కథాట్టి మన లగాఇయా భాబి ఓ. ఆమార శరీర భాల నయ-

తోమాదేర—

హర

నలుబదితొమ్మిదవ పత్రము

బాబా, రామనారాయణ! (శ్రీరామనారాయణ హోత్రి, ధానబాద్)

మీ పత్రము సుదీర్ఘము. అందులో రసపదార్థ భాగములు బహు స్వల్పము. బాబాయి, ఏల ఇంత అతలకుతలమయితిరో పలుకలేను. చింత ఏమియు లేదు. సకలము సరిగానున్నది, ఉండును. మంత్రము సర్వోత్కృష్టము. దీనికి బీజము ఆవశ్యకముకాదు. మీ మంత్రము సకల బీజ స్వరూపమని మనస్సునందుంచుకొనుఁడు. మఱి నా మాటపై విశ్వాసము కలుగకున్న, ఒక్కసారి చైతన్య చరితామృతమున అష్టమాధ్యాయ శేషమునగల యంశములు కొన్ని పఠించిచూడుఁడు. బాబా, ఈమంత్రమునకు బీజమూ లేదు. ఆవశ్యకతయు లేదు. మీరు భాగ్యవానులు. ఇప్పుడు విత్తనము వేసిన పంటకాపు కొడుకులయిరన్నమాట. ఏరా? అబోధకా, గురువూ కృష్ణుడు

అభేదులురా-సామాన్య శిలను గురువుగ స్వీకరించిన కృష్ణుని ఆవిర్భావ మందఁజేసిరి. మట్టితో గురువు నొనరించి, ఏకల వ్యుఁడు అందఱిలో సర్వప్రధాను డయ్యెను. సత్య, త్రేత, ద్వాపర, కలి యిట్లు కాగల అనంత యుగయుగాంతరము లందునను జీవగణము పాషాణదేవమూర్తిని పూజించి మనో రథములు సకలము పండించుకొనిరి. మఱి నా వలె చేయి, కాలు, ముక్కు, కన్ను. గలిగిన సజీవగురువు మీకు ఉపకారము గావింపఁడా? బాబాయి, ఒక్కమాటవిను. ఒకానొక స్త్రీ యొక్క స్వామి, గ్రుడ్డి, కుంటి, గలితకుష్ఠయు, అయిన యెడల ఆ స్త్రీ మఱి 'సతి' యను ఖ్యాతిబడయదా ఏమి? మఱియు ఆ సతి జగత్తుతారిత మొనరింపగలుగదా? మహాభార తమున సతీ స్త్రీ కథ చదివిచూడలేదా? కుష్ఠవ్యాధిగ్రస్తుడగు నిజస్వామి కొఱకై ముప్పదిమూడు కోట్ల దేవతల నేకముఖ మొనరించి మృతస్వామిని జీవితునొనరించి, ధన్యయను పేరు జగతిని నెలగొల్పలేదా? బాబాయి, మంత్రదాతయగు గురువూ అట్టివాఁడే. స్వామి ఎట్టివాఁడయిన నగుగాక, స్త్రీకి ఎట్లు దేవతయో, గురువు అటులే సాక్షాత్ దైవతము. సాక్షాత్తు కృష్ణుఁడు ఆయావారికి, ఆయా రూపముల దర్శనమొసగును. కృపగొనును. సకలము అరసమయైక శరీరమే. అందుచే, భ్రమ పడి ఎన్నడును కృష్ణునకు అవమానము చేయకుఁడు. మిమ్ము పరీక్షచేయు నిమిత్తము ఈ కుత్సిత రూపమున మీ నికటమునకు

వచ్చియుండెను. మీరు భ్రమపడి వేలగారత్నమును పోగొట్టు గొనకుఁడు. ఈ రత్న మొకసారి చేజాఱవిడిచిన మరెన్నటికిని బడయరు. తిరిగి ఆ చేతుల (తిరిగి ఆ చేతులకు) కష్టపై పుల్లలు పిడకల తట్ట సిద్ధ మగును. సావధానము ! సావధానము ! సావధానము ! ఇటువంటి దుర్లభజన్మఁ బడసి, అటుపై ఇట్టి రకపు మహామంత్రమును పొంది, ప్రతారితులగుటకు యత్నింపకుఁడు. 'కూలీగుత్తదారుల ప్రలోభమునఁబడి జన్మగోలుపోకుఁడు. సతివలె, స్వామి ప్రేమల స్వామి కథలు వారి వీరి నికటమున యేకరు పెట్టకుఁడు. తమ చక్షువుల తమస్వామి ఎంతసుందరుఁడో, అన్యచక్షువుల కంత సుందరుడు కాకపోవచ్చును. అందుచే మీకడ యెవ్వరైనను మీ స్వామిని నిందగావించిన యెడల, తన్మూలమున నరకమున కేగుట సిద్ధము. కనుక, అరె అబోధ, చిటపడలాడు అగ్ని బడకుము, పరుల కథలకు చెవి యొగ్గకుము. పరులతో ఈ సంబంధమును గురించి ప్రసంగింపకుము అని అందురు. వంగి మనఃప్రాణములు గురునిచరణముల నిడి. ఆనందసాగరమునఁ దేలాడుము. ఇంకా, ఇచ్ఛయున్న ఎడనెడ మునిఁగి రత్నముల నెత్తుకొనుము. ఈ మాట మిధ్యగనెన్నడు దలపకుము. నేడు కష్టమున ఈ విషయము లిఖితముగా వెలువరించితిని. బాబాయి, మీరుపోయి, ఒకపైసా పారవేసియో, లేదా ఒక చిలుము గంజాయి కిచ్చియో మనస్సునకు నచ్చిన వస్తువుకొని తెచ్చు గొనుటకయి సాధు గణములు మనోహర వస్తువుల

(Fancygoods) కొట్టు పెట్టుకొని కూర్చుండలేదు. సాధు గణము కృష్ణుని కన్నను, దుర్లభము. ఇంకా ఆదరణకగు ధనము. 'ఏల మిథ్యాభ్రాంతులగుదురు. ఇందుకని (సాధువులు) భక్తులు నా మాతా పితరులు నా గురువులు'' అని కృష్ణుడు పలికెను. కనుక, బాబాయి, సాధు నికటమున ఒకమాఱు ముఖము (రూపు) చూపించినంతనే సాధువులు మనల నెన్న టికి కృపఁగొనరు. అని అందును. ఒక్కమాఱు సాధుస్థితి మనస్సున భావించి చూడుఁడు. వారు తల్లిని విడిచిరి. తండ్రిని విడిచిరి. ధన, జన, సంసారమ్ము, సకలము మఱచిరి. మఱియు నితాంత దరిద్రునివలె ప్రభునామము గొని ద్వార ద్వారముల పరిభ్రమింతురు. ఒకానొక దినము అర్థాశనము ఒకానొక దినము అనశనము. ఇంతకష్టము స్వీకారమొనర్చి కణకణముగ సంగ్రహించుకొనిన దుర్లభరత్నమును హఠాత్తుగా వారికి వీరికి ఇచ్చివేతురా. అయితే అభిమాన మెందుకు? స్త్రీశూన్యుఁ డగు ఒక వ్యక్తి లక్షస్త్రీసంయుక్తుడగు పురుషుని కడ ఆత్మ ఘోష నివేదమొనరించుకొని నప్పటికినీ, అతనికి ఎవ్వడైనను నిజస్త్రీని ఇచ్చివేయునా? మఱి, ఉపయుక్త పాత్రుని జూచినయెడల, బహుఆదరయత్నములు గావించి, కొంపోయి కన్యా, భగిని, ఇత్యాదిగా కలవారిని సంప్రదాన మొనరించును. నేను ఉపయుక్తుఁడను సత్కులీనుడను, అయిన ఆ సకల సాధువులు నాకయి అన్వేషించి, కృపగొందురు. లేనిచే

'ఓలిఇచ్చి పడచును కొనితెచ్చుకొనుటయగును' ఇంకా దానికి అనంత ప్రయత్నములు వలయును. కనుక, బాబాయి, ఏ సాధువులు తమకు ఏమేమి తెలిపిరో, ఆయా సకలము సత్యము. తమరు ఏ రకము సంభాషించిరో, ఎంతదూరము పొరబడిరో, ఎంతదనుక అన్యాయము జరిగినదో ఒక్కింౘుక చింతన చేసి చూడుఁడు. ఇప్పుడు ప్రభు నికటమున మనః ప్రాణములా నిజ దోషస్వీకృతి గావింపుఁడు క్షమ నర్థింపుఁడు. ఇక భవిష్య దర్థము సావధానులగుఁడు. సకల జ్వాలలు చల్లబడఁగలవు. చూడుఁడు. మీ గురుదేవులు సామాన్య దేహమునందలి దేహిని విచ్ఛేద మొనరించి, ఇప్పుడు సకల వ్యాపకరూపమున మిమ్ము సకల సమయములఁ దిలకించుచున్నారు. ఇది మిధ్యగఁదలఁచి, విపత్తున బడకుఁడు. సర్వదా వారిని నికటమునందున భావింపుచు, గ్రహింపుచు, సకల కర్మలను జేయుఁడు. వారి పదముల ప్రగాఢ భక్తి నుంపుఁడు. ఇప్పుడు వారి మూర్తి కిని మఱి కృష్ణునకు ప్రభేద మేమియు లేదు. అభేదమని గ్రహించి చింతచేయుఁడు. వృధాకార్యముల సమస్త దినములు గడపి, సంధ్యాసమయమరుదెంచునని మఱచితిని అని వ్యాక్రం దించిన కాదు. చూడుఁడు. ఇప్పటినుండి సావధానుల నొన రించుచుంటిని. బాబాయి, మఱి యొక సత్యమైన పలుకు. గోపనముగ మనస్సున నుంచుకొనుఁడు. నన్ను నేను మంచిగొని విచార మొనరించిచూచితిని. మీకు గురువులగు మాట దూర

మున నుంచగా, శిష్య శిష్యుఁడ నగుటకు నుపయుక్తుఁడను గాను. ఇది ధ్రువసత్యము-ధ్రువసత్యము. తమరింకా అంధకారమున చేతుల తడుము లాడుచుండిరి. నే నంధకారము ప్రాపించినను నిదురించుచుంటిని. నావలె తమరును నిదురింపకుడు చనుఁడు. చనగా, చనగా, దీపము చూతురు. పథము చిక్కును. సుఖరాజ్యమున ఆనందముగ వాస మొనరింతురు. కృష్ణుఁడు మిమ్ము చేయిపట్టుకొని, కొనిపోవును. త్రాగుబోతు వాని దురవస్థఁగని అన్యులు సావధానులగుట అవసరము. ధర్మపథపథికులు నన్నుఁ గని అటులు సావధానులు కండు బాబాయి, ఎన్నెన్ని గురుమూర్తులు కలవో అవి అన్నియు కృష్ణుని మూర్తిగ తెలియుఁడు. అయితే, "ఆ శక్తి ఈ సకల మూర్తుల లేదేల, అనియో ఆ లాలిత్యము ఎక్కడ ఉన్నది ?" అనియో మీరు అనుకొనవచ్చును. బాబాయి, ఒకానొక సాధకుఁడు శవాసనమున ఆరాధన గావించుచుండును. ఇష్టదేవతా దర్శనమునకుపూర్వము అతనికి నానారకముల భీభత్సమయము అగు మూర్తులు దర్శనమగును. కాని సత్యము విచారించిన సకల మూర్తి సంతతులు ఆ నా ఇష్టదేవునివే, అటులే, బాబాయి, కృష్ణునిఁ బడయుటకు ముందు సకల గురు మూర్తులును ఆ ప్రభుని ఒక్కొక్క మూర్తిగ తెలిసి ఆదర మొనర్పుము. లేదా, ఆ సాధకునివలె హఠాత్ నష్టపడి తరములకొలది చిరదినములా నిజపథమున కంటకములు వెదజల్లు కొందువు. శ్రీమద్భాగ

వతమున కృష్ణుడు స్వయముగా ఆశ్చర్యమూర్తులగు సకల సంతతులు నామూర్తులని గ్రహింపుము. సందేహింపకుము'' అని నుడివెను. ఈ సంబంధమున మఱి విశేషించి ఇప్పుడు తమకుఁ జెప్పవలసి యుండ దనుకొందును. ఇప్పుడు మౌనమున ఇష్టసాధన మొనరింపవలెనని బోధపడి యుండుననుకొందును. భాగ్య క్రమమున మహామంత్రమును బడసితిరి. దానిని అహ రహాము జపమొనరింపుఁడు. మఱియు చింతనచేయుఁడు. సకల మనోరథములు ఫలించును. కృత కృతార్థు లగుదురు. మంత్రము లిఖించి నాకు పంపించుటవలన అన్యాయముకాదు. కాని మఱి యెవ్వరికిని ఏ విధముగ తెలియకుండునటులు సావ ధానమున నుండుఁడు. మంత్ర మొకరికి వినబడ నుడువుదురా? ఒకానొక పట్నమున ప్రేమ పురుషుఁడు లేదా నారి నాకు ఉన్నది అనుకొనుఁడు. ఆ పథమున పోవునపుడు వారిని చూచుటకు ఏదో ఒక సంకేత సూచిత శబ్దమును (కేవలము వారికి తెలియును, మఱియు నాకు మాత్రమే తెలియును) చేసిన యెడల ఆ శబ్దము అన్యులకడ అర్థరహితమయినను నాకు ప్రేమ ధనమనియు అందుచే దాన ఒక నూతన స్వర్గమును దిలికింతు ననియూ బోధపడగలదు. ఆ విధముగానే మంత్రము ఏమియు కాదు. కేవలము ప్రాణవల్లభుని పిలుచు నిమిత్తమునకైన ఒక సంకేత శబ్దమాత్రము దీని అర్థము నే నెఱుఁగుదును. మఱి నా వారు ఎఱుఁగుదురు. లోకులకడ

దాని నుచ్చరించిన సకలురు తెలియఁగలుగుదురు. అందుకయి నేనొక నూత్నవిధమగు శబ్దము చేయుదును. అది నాబంధువు తప్ప మఱి ఎవ్వరును బోధపఱుచుకొనలేరు. ఆ శబ్దముయొక్క నామమే మంత్రము. మంత్రము వేఱే ఏనుగు గుఱ్ఱముకాదు. ఇప్పుడు బోధపడినదనుకొందును. మఱియు మీ మనస్సున ఏ విధమైన క్షోభఁకలవరము ఉదయము కాదనియు అనుకొందును. మంత్రము సకల సమయముల చేయవచ్చును. హరే, కృష్ణ నామము లెప్పుడయిన అప్పుడు లోలోపలనైనను లేక ఉచ్చైస్స్వరమునైనా సర్వదా సర్వుల సమక్షమున చేయుఁడు కాని నిజగుప్తనామము అన్యులు వినుట తటస్థించుకుండా లోలోపల జేయుఁడు. మనస్సేచేయును మనస్సేవినును. ప్రథమమున ఇష్టమంత్ర జపమున కొక సంఖ్య నిలుపుకొనుట కర్తవ్యము ప్రత్యహమూ ఇన్ని మాఱులని నిశ్చయించుకొనుఁడు. మనస్సునందు ప్రతిజ్ఞ చేసికొనుఁడు. అటుపైన, తినుచుండిన, పరుండినను అభ్యాసక్రమమున రసన (నాలుక) మఱి నామము వదలదు. అప్పుడు సంఖ్యయుంచుకొన వలసిన అవశ్యకతయుండదు. సంఖ్యామధ్యమున బద్ధమైనన్ని దినములు మధ్యమధ్య సంఖ్య పెంపందింపనగును. పూజా పాఠములున్నవన్నియు మంత్రముతోనే గ్రహింపుఁడు. బాబా, నేను మహా మూర్ఖుఁడను. నా కడ ఏదోయున్నదని తలఁచి భ్రాంతులు కాకుఁడు. రెండవమాఱు మంత్ర గ్రహణమునకు ఆవశ్యకత

అసలు లేదు. మిధ్యాభ్రమపడి దుఃఖపథమును స్వహస్తముల పరిష్కార మొనరించుకొనకుఁడు. కాయమనోవాక్యముల ఈ మంత్రమునూ, మంత్రదాతయగు గురుని ఆశ్రయించి చరితార్థు లగుఁడు. నా వంటి సైతాను యొక్క ఈ మాటలు కర్ణఘాతము గావింపకుఁడు. లోకులు ఏమేమి అనినను అననిండు. మీరు స్వకార్యము గావించుకొన జనుఁడు. లోకులతోపాటు తేలుట మునుగుట మీకు కాదు. మీకు మీరు మీ నిమిత్తమునకే బాధ్యులు. బాబా, పిచ్చివానివలె అనేక విషయములు ముచ్చటించితిని. కోపము చేయకుఁడు. మూర్ఖుని విషయముగాఁ దలఁచి ఉపేక్షచేయుఁడు. నేను నితాంత బద్ధజీవుఁడను నాతో సమీపపథ విషయమై జిజ్ఞాసచేసినను చేయకున్నను ఉభయమూ సమానమే. నా సకలాశలు భరోసాయు తమరివే. ఈ మాట ఎన్నిసారులని వ్రాసియుండను. నేఁడు తిరిగి వ్రాసియుంటిని. మిమ్ము వదలి, నాకు 'నాది' అని చెప్పుకొను 'నిధి' ఏదియు లేదు అని మనస్సున నిలుపుఁడు.

సామాన్యపు అర్థమున సంతుష్టులయి యుండుఁడు. సంచిత మొనరించిన ఒక్క పైసాకు ఒక భాండపు కుండెడుఁ విషమునకు ఏమియు ప్రభేదములేదు. సంచితార్థముకన్న విషము శ్రేష్ఠతరము. విషముతోడ్తో అచైతన్యము కల్పించి స్థితిమార్పు ఘటించి మడియించును. సంచితార్థము స్థితిమార్పు ఘటించును. అచైతన్యము కలిగించును కాని మడియింపదు.

కేవలము జన్మజన్మలా నిదారుణ కష్టము ప్రసాదించును కనుక, బాబా, అర్థసంచయము గావింపకుడని యందును. విశేషించి యుండిన యెడల, నిజసన్నిధి నుంచుకొనకుడు. స్త్రీ, పుత్ర, కన్యామాతా పితరులు ఎవరుకోరిన వారికి ఒసగుడు. అన్యులకుకూడా ఇయ్యగల సామర్థ్యము ఉండిన మరియూమంచిది. అర్థము ఉండుగాక, మఱి లేకుండుగాక, ఏ ఏసుఖ దుఃఖములు భోగింప ఈ భవమునకు వచ్చిరో, అవి, చింతనగాని ప్రయత్నముగాని లేకుండగనే భుక్తమగును. అయితే, మఱి భావన లేల? శాస్త్రములు ధనమును దుష్టమద్యమని చెప్పెను. అసలే మద్యము అందులో దుష్టము-కనుక, బాబా, ఒక్కొక్క పైసా చేసి లంకెవేసి ఈ ధనము నిల్వవేయుటకు ఎన్నడును యత్నింపకుడు. సామాన్యోపార్జనము గలవారు అనేక విధముల సుఖులు. ఇష్టము చొప్పున భుజింతురు, మఱి హాయిగా నిద్ర పోవుదురు ఎన్నడూ, ఏదుశ్చింతలూ వారికి కష్టమీయవు.

సకల చింతలు విడిచి, నిశ్చింత మనమున ప్రభుపదసేవ గావింపుడు. తల్లి యుండునన్నిదినములు సాక్షాత్ కృష్ణుని గదలచి ఆమె సంతుష్టికి సాధనచేయుడు. తల్లి ఆనంద మనమున ఎప్పుడు, ఏది పలికిన మీరు దానిని బడయుదురు. తల్లిదండ్రుల ఆశీర్వాదము లెన్నడు వృథా చనవు. ఇది స్థిరమని గ్రహించి వారి ఆశీర్వాదము నార్జన గావింప యత్నింపుడు. భార్య మీ 'స్థానే' మీ మాతృసేవార్థమున నుండును. అందు

నిమిత్తమై మీ కేమియుచింత లేదు. ఉపార్జన కారణముగా, మీరు తల్లినికటమున నుండి ఆమె సేవ చేయలేకపోవుచుంటినని చెప్పి, భార్యన్ను నియుక్తగావింపుఁడు. స్త్రీగురించి ఏమియు చింతచేయకుఁడు. ఆమె నిత్యశుద్ధ దేనివలనను అపవిత్ర కాఁజాలదు. ఆమె ఈ సృష్టికి రాజు. అందుచే శాసనముల పారమెఱుఁగును. శాసనములు ప్రజల నిమిత్తముగాని రాజు నిమిత్తముకాదు. రాజే శాసనకర్త. శాసనము అతని అధీనము. అతడు శాసనమునకు అధీనుఁడుకాడు. మీ యిరువురు నా ప్రేమ గ్రహింపుడు. బాబాయి-నా శరీరము నితాంతము అశక్తము-అచలమూ అయిఉన్నది. మఱి పత్రములు లిఖించి మీకు సుఖమొసఁగగలనని తలఁపను. కనుక నా పత్రములు బడసినను, బడయకున్నను, తన్నిమిత్తమై అభిమానము గొనక మధ్యమధ్య తమరు పత్రములిండు...............నామాట లకు కోపము చేయకుఁడు. నేఁడు పిచ్చివానివలె అనేక విషయ ములు నోట జాఱవిడిచితిని. ఏమియు అనుకొనకుఁడు. పత్రమునందలి ఒక్కొక్కమాట మనస్సున బాదుగొల్పి భావింపుడు. నా శరీరము బాగులేదు

మీ

హర

పంచా శ త్తమ పత్ర

నమస్కార బేదన మిదం (శ్రీ బిష్ణు చరణ మహాంతిని బనకాటా)

ఆపనార స్నేహ మాఖా పత్ర పాశే బడఇ ఆనందిత హాఇలామ,తబే నిజేర అబస్థా బుఝియా తేమనఇ కాతర హాఇలామ—మహాశయ, నిజేర పుత్ర నితాంత కదర్య హాలే ఓ మా బాప తా దేఖితే పాయ నా—సేఇ హిసాబేఇ ఆమార స్నేహేర బాబా అకించన, ఆమార కోన దోషదేఖితే పాన, నా ఏబం అన్య సకలేరఇ నికట ప్రశంసా కరేన; సత్య బలితే కింతు ఆమి ఠిక తార బిపరీత,ఆమార మత ప్రతారక ఓ ప్రబంచక ఆర ద్వితీయ నాఇ—సరల మనుష్యకే భులాఇ బార పథ ఆమి బేశ శిఖియాఛి; చోరేర నికట సాధు అతి సహజే ఠకాయ యాయ,తాఇ ఆపనాదేర మత మహాపురుష గణ ఆమార మత దుష్టేర హాతే సహజేఇ ప్రతారిత హాఇయా పడేన—ఆమి యా తా అకపటే నిబేదన కరిలామ సత్య జానియా ఆమాకే కృతార్థ కరిబేన—జలమగ్న హతభాగాకే ఆర దూర జలే ఠేలియ దిబేన నా,ఏఇ మాత్ర ప్రార్థనా.—

ఆపని యాహా యాహా చాహియాఛేన, తాహార అనుసంధాన ఆమార బాబార శ్రీయుక్త అకించన నందీర—నికటేఇ పాఇబేనతారా మహాజన ఏబం ఏ ఖానే ఓ యేమన

ఖ్యాత నామా ఉకీల, సే ఖానే ఓ తేమనఇ జానిబేన—కృష్ణేర దరబారే ఓ తారాఇ ఉకీల అతఏబ యా కిఛు దరఖాస్తుతార హాతేఇ దిబేన—ఆమి సే రాజ్యేర కోనఇ ఖబరరాఖినా, రాఖిబార ప్రాత్రఓ నఇ;తబే ఏఇ మాత్ర జాని,యేమన కోన బడ లోకకే నిమంత్రణ కరియా నిజ బాడీతే ఆనిబార పూర్బే గృహేర భితర బాహిర పరిష్కార కరితే హాయ ఏబం సదాఇ తార ఖాతిర యత్నేర బిషయ చింత కరితే హాయ,తేమనఇ కృష్ణకే ఆనితే హాలే నిజ ఘరేర అంతర్బాహిర ఖుబ పరిష్కార కరితే హాఇబే ఏబం అహరహః తార చింతతేఇ మగ్న థాకితే హాబే ఆర తార మనేర మత మానుష 2,1 జన నిజ సంగేఇ రాఖితే హాఇబే—యే సకల లోకేర సంగ తిని చాన నా,తాహా దిగకే దూరే రాఖితే హోబే—తిని బడ దయామయ. ఏఇ జన్య ఆపనాకే తార తుష్టిర జన్య దయామయ హాతే హాబే, గరిబ దుఃఖీర కష్ట దేఖియా కాతర హాఇతే హాఇబే ఏబం యే ఖానే సాధ్య నిజ శక్తి అనురూప తాదేర దుఃఖ దూర కరితే హాబే మహాశయ ఏ పృథివీర కటా దిన పథికేర సరాఇ యే రాత్రిబాస మనే కరే యాహార నిర్బిబాదే బిశ్రామ కరే,తారాఇ పర దిన ప్రభాతే సబల హాఇయా ఆర ఓ ఆనందే చలితే పారే ఏబం గంతబ్యస్థానే బేలాబేలి పహుంచియా మనేర మత నిరాపద స్థాన లఇతే పారే,ఆర యాహారా రాత్రే బిశ్రామ నా కరే, అనర్థక బిబాదే ఓ

కలహే రాత్రి యాపన కరే,తాహాదిగకే అధికతర శ్రాంత హాఇయా అన్యస్థానే యాఓయా దూరేర కథా బరం నితాంత అకర్మణ హాఇయా సేఇ ఖానేఇ థాకితే హా,కిన్బా తాహాయ అపేఖా ఓ ఖారా పస్థానే యాఇతే హాయ యథా జేలఖా నాయ) తాఇ బలి ఏ పృథిబీర కటా దిన కోన రకమే కాటాన, ఆర నిజ గంతబ్య స్థానే యాబార జన్య శక్తి పంచయ కరున, అనర్థక బిబాదే రాత్రి కాటాఇలే, ప్రభాతే యఖన సకలే చలే యారే తఖన ఏకా కాదితేహాబే—పృథిబీ యే సరాఇ సే బిషయే కోన సందేహ నాఇ—ఏటి మనే ప్రాణే బుఝియా నిజ కర్మ కరితే బిలంబ కరిబేన నా—కృష్ణ భజనఇ జీబేర నిజ కర్మ అన్య సకలఇ అపదార్థ జానిబేన—బాబా,ఏఇ సంబందే ఏకటా కథా మన పడిల, తాఇ నిబేదన కరితేఛి ఏకదా ఏక సాధు సంధ్యార సమయ ఏక జన బడ లోకేర ద్వారే ఉపస్థిత హాఇయా రాత్రి బాసేర జన్య ప్రార్థనా కరేన, గృహ—స్వామి సాధుర కథాయ బిరక్త హాయే ఉత్తర కరిలేన, "బాబా, ఏ గృహస్థేర బాడీ సరాఇ నయ"—సాధు కింతు క్రోధ నా కరే బల్లెన "కేన బాబా ఏటి సరాఇ మనే హో యేఛిల, యాహో హోక, బాబా, ఏ బాడీటిలకే ప్రస్తుత కరేఛేన?" బాడీర కర్తా ఉత్తర కల్లేన,ఆమార ప్రపితా మహ" సాధు జిజ్ఞాప కరిలేన,"తార సంగే దేఖా కరితే ఛాఇ"—తాతే ఉత్తర కరిలేన తిని మారా గేఛేన,తారపర తార పుత్ర

ఏ బాడీర మాలిక హన,తార మృత్యుర పర పితా ఏ బాడీ పాన ఏబం పితార మృత్యుర పర ఆమార హఇయాఛే ఆమార పర ఆబార ఆమార ఛేలేదేర హబే''ఏఇ కథా శునే సేఇ సాధు హాసియా ఉత్తర కరిలేన''మహాశయ యఖన పూర్బ సకలేఇ ఛేడే గేఛేన, ఆబార ఆపని ఓ ఛాడిబే, తఖన ఏ సరాఇ నయ త ఆర కి హతే పారే?'' సాధుర కథాయ తార చైతన్య హయ ఏబం పరే నిజేర దోష స్బీకార కరే సాధుర సత్కార కరేన-తాఇ బలి మహాశయ, ఏ పృథిబీతే చిరదినేర జన కేహ ఆసేన నాఇ, అతఏబ ఇహాకే సరాఇఇ బలితే హబే ఏ పృథిబీ ఏకటి రాత్రి. బాసేర జన్య చటి బఇ ఆర కిఛుఇ నయ జానియాఇ, సకల బిబాద బిసంబాద ఛాడియా బిశుద్ధ మనే హరిర స్మరణఇ కర్త్తబ్య; నచేత్ బిపదేఇ పడితే హబే,సందేహ నాఇ. ఏఖానే భాల థాకితే హఇలే అసత్ సంగ ప్రథమ త్యాగ కరితే హబే. తారపర అసత్ కర్మ. కలికాతా యాఇతే హలే యేమన కలికాతా యాహారా యాఇతేఛే, తాదేర సంగేఇ యాఓయా ఉచిత. యాహారా పురిలియా యాఇతేఛే తాదేర సంగ త్యాగ కరితేఇ హయ, తేమనఇ సేఇ నిత్య ధామ్ యాహారా యాఇతే ఇచ్ఛా కరేన తాహారా చేష్టా కరే సేఇ పథేర పథికేర సంగ కరిచేన, అన్య సంగ నిశ్చయఇ బంధనేర కారణ, సందేహ నాఇ-ఏ జన్య ప్రభు చైతన్య దేబ సనాతనకే గ్రామ్య కథా కహితే ఓ బిషయార సంగ కరితే బార బార నిషేధ

కరియాఛేన. తార హుకుమ మత కార్య్య కరున పరమ శాంతి పాఇచేన,ఓ పరమ సుఖే థాకిబేన. తార యత శిఖార ప్రధాన నామే రుచి జీబే దయా బైష్ణబ సేబన ఏఇ కరున పరమానందే థాకిబేన రాజా మహారాజ రాజచక్రవర్తి సకలఇ క్రమే క్రమే ఛలేగేఛే జేనేఇ పృధిబీర ఉపర బేశీ ఆసక్తి దేఖాఇబేన నా—ధన దౌలత సకలఇ పరేర జన్య పడే థాకిబే—ఆమి గేలే ఆమార పుత్ర కన్యా గణ ఆమార ఆర నిజేర థాకిబే నా.తాఇ పరేర జన్య బలిలామ. ఆమార అబర్తమానే యాహా పరేర హబేఇ హాబే, తా ఆమి జీబిత అబస్థాయ కేన నా అంశ కరే దిఇ?తతే ఆమార ఓ మహా ఆనంద-తాఇ బలి సత్సంగ కరిచేన తాంహాలేఇ సకల కార్య్యేర సురాహా దేఖితే పాఇబేన-యే ఖానే హరికథా హయసేఇ ఖానే బసిబేన, యే ఖానే కేబలఇ బిషయార కథా,సే ఖానే బేశీ బసిబేన నా, ఇహాఇ ఆమార ఏక మాత్ర నిబేదన-ఆమార బాడీ ఓ సోనాముఖి యది కృష్ణ కఖన దేశే నియేయాన, ఆపనిదేర చరణ దర్శనే పరితృప్త హాఇబ. దేఖిలే బుఝిబేన ఆమి కి మహా పాతకి; తఖన ఆపనా ఆపని ఘృణా ఆసిబే. ఆమార గతి ముక్తి, ఆపనారా. ఇహాఇ ఆమార కథా

ఆపనార ఆశ్రిత-
హర

మతమున నిరాపదస్థానము గొందురు. అనర్థక వివాదములా కలహముల రాత్రి యాపన మొనరించువారు అధిక తర శ్రాంతు లగుటయూ, అన్యస్థానము చేరుటయూ, దూరపుమాట. అక్కడ నితాంతము అకర్మణ్యులయి యుందురు. లేకున్న యెడల దానికన్న నికృష్ట స్థానమున కేగుట తటస్థించును. (చెఱసాలయందువలె) కనుక, ఈ పృథివికగు కొన్ని దినములు ఏ దోరకమున గడుపుఁడు. మఱి నిజగంతవ్య స్థానమునకేగు నిమిత్తము శక్తిని సంచియ మొనరింపుఁడు. అనర్థక వివాద ముల రాత్రి గడపిన యెడల, ప్రభాతమున సకలురు వెడలి పోవుదురు. అప్పుడే కాకిగ పలవించుట సిద్ధమగును. పృథివి సత్రమువంటిది. అను విషయమున ఏమియు సందేహములేదు. ఇది మనః ప్రాణముల బుద్ధి దెలిసి నిజకర్మ గావింప విలంబనము చేయకుఁడు. కృష్ణుని భజించుటయే జీవుని నిజకర్మ. అన్యము సకలము అపదార్థమని గ్రహింపుఁడు. బాబా, ఈ సందర్భమున ఒక కథ స్ఫురణకు వచ్చినది అది నివేదింతును. ఒకప్పుడు ఒక సాధువు ఒక గొప్పవాని ద్వారమున ఉపస్థితుఁడయి, రాత్రి వాసము కొఱకై ప్రార్థన మొనరించెను. యజమాని స్వామి మాటలకు విరక్తుడయి ఇట్లు ఉత్తర మిచ్చెను" ఇది గృహస్థుని మందిరము సత్రముకాదు. మఱి సాధువు కోపము చేయక, సహాస్యమున నిట్లు పలికెను. "బాబా, ఎందుచేతనో, నే నయితే దీనిని సత్రమని అనుకొంటిని దానికేమి, బాబా, ఈ మందిరము నెవరు నిర్మించియుండిరి." గృహాయజమాని ఉత్తర

మిట్లు చెప్పెను. "మా తాత" ."వారితో కలియ వలెనని యున్నది" అని సాధువు జిజ్ఞాసచేసెను. అందుకిట్లుత్తర మొసగెను" అతఁడు మరణించెను. ఆ పిమ్మట అతని పుత్రుఁడు యజమాని యయ్యెను. వారు మృతులయిన పదంపడి తండ్రికీమందిరము లభించెను. వారు మరణానంతరము నాకు ప్రాప్తించెను. నా పిదప మరల నా బిడ్డలది యగును" ఈ మాటవిని ఆ సాధువు హాసింపుచు నిట్లుత్తర మిచ్చెను. "మహాశయ, పూర్వ పూర్వసరణిని, సకలురునూ, వదలిపోయిరి. మరల తమరును వదలుదురు. అప్పుడు ఇది సత్రము కాక పోయిన మఱి ఏమి కాఁగలదు?!! సాధువు వాక్యముల అతనికి చైతన్యము కలిగెను. అటుపై నిజ దోషము స్వీకార మొనర్చి సాధువునకు సత్కారము గావించెను. కనుక, మహాశయ. ఈ పృథివి చిర దినములకయి ఎవరికి నుండబోదు. అందుచే దీనిని సత్రమన నగును. ఈ పృథివి ఒక్క రాత్రి వాసనమునకై 'చట్టి' తప్పమఱి ఏమియు కాదని గ్రహించి, సకల వివాద విసంవాదములు విడిచి, విశుద్ధమనమున హరి స్మరణ చేయుటయే కర్తవ్యము. లేని యెడల విపత్తునఁ బడుట జరుగును. సందేహములేదు. ఇక్కడ సుఖముగా నుండనెంచిన, ప్రథమమున 'అసత్సంగము' త్యాగమొనరింప నగును. పదంపడి అసత్కర్మ 'కలకత్తా' పోవలసిన, 'కలకత్తా' పోవు వారితో పోవుట ఉచితము. 'పురిలి' పోవువారిని

త్యాగమొనరింపనగును. అటులనే, ఆ నిత్యధామమునకుఁ బోవ ఇచ్ఛచేయు వారు యత్నించి ఆ పథ పథికులతోడు గొనవలెను. అన్య సంగము నిశ్చయముగ బంధన కారణము. సందేహములేదు. ఇందునిమిత్తమై చైతన్యదేవుఁడు సనాతనునకు గ్రామ్య కథ వివరింపుచు, విషయలిప్తుల సంగము సారె సారెకు నిషేధించెను వారి ఆజ్ఞావిధి కార్యమొనరింపుఁడు, పరమ శాంతిఁబడయుదురు. పరమ సుఖమున నుందురు. వారి శిక్షా ప్రధానములు, నామరుచి-జీవదయ-వైష్ణవసేవనము. ఇవి చేయుఁడు పరమానందమున నుండుఁడు. రాజులు, మహారాజులు, రాజచక్రవర్తులు, సకలురు క్రమక్రమమున వెడలి పోయిరి. అందుచే పృథివి పయి విశేషించి ఆసక్తి కనబఱచకుఁడు. ధనసంపదలు సకలము పరార్థమై పడియుండును. నేను వెడలిన, నా పుత్రకన్యాగణములు నా వారైనను మఱి నాకుగా నుండరు. కనుకనే పరార్థమని యుంటిని. అవర్తమానమున తప్పక నావియనునవి పరులవియగును. నా జీవితావస్థను అంశలుగా జేసి వేల యొసఁగరాదు. అందుననే నాకు మహానందము. కనుక, సత్సంగ మొనరింపుఁడందును. అటులయిన సకల కార్యసాధన సంపత్తి గొందురు. ఎక్కడ 'హరికథ' యగునో అక్కడ తిష్ఠవేయుఁడు. ఎక్కడ కేవలము విషయ ప్రసంగమగునో, అక్కడ విశేషించి కూర్చుండకుఁడు. ఇదియే నా ప్రస్తుతపు నివేదన-నా మనికిపట్టు సోనాముఖి.

కృష్ణుఁడు దేశమున కెన్నఁడు కొనిపోవునో అప్పుడు తమ చరణ దర్శనమున పరితృప్తుఁడనగుదును. నే నెంతటి మహా పాతకినో చూచిన యెడల బోధపడును. అప్పుడు దానికదే ఘృణ సంక్రమించును. నా గతి, ముక్తి తమరిదే ఇదియే నా మాట.

తమ ఆశ్రితుఁడు—హర

—:—

ఏక పంచశత్తమ పత్ర

భాఇ రసిక ! (శ్రీయుక్త రసికలాలదే, సోనాముఖి, బాకుడా)

తోమార పత్రఖాని పాఠ కరియా, జీబన అనేక నూతన బాబ ఉదిత హాఇయా తుణికేర జన్య సబ భులాఇయా దిల-భాఇ రసిక సద్య ప్రస్తుత బాలకటి మాతృస్తన్యేర జన్య కాదే కేన బల దేఖి? భాఇ మాతృ. స్తన్యేర జన్య లాలసా ఆఛే బలియాఇ నయ కి? ఛేలే మాతృ-స్తన్య ఆస్వాద కరియా బలియాఇ ద్వితీయ బార తాహాఇ పాఇబార జన్య లాలసా హాఇయాఛే ఏబం పాఇతే బిలంబ హాఇయాఛే బలియాఇ కాది తేఛే. తాఇ బలి భాఇ, తుమి యే హాలసా, "పేలమనా" బలియా కాదితేఛ, ఇహాఇ బలియా దితేఛే పూర్బే పాఇయా ఛిలే, ఏఖన పాఇబార లాలసా హాఇయాఛే, బిలంబ హాఇతేఛే

బలితేఛ హోహుతాశ కరితేఛే-ఖాఇ, యఖన కృష్ణ శ్రీబృందా-బన హాఇతే మధురాయ చలియా యాన తఖన శ్రీమతీ చంద్రాబలీర నికట బలియాఛిలేన "చంద్రాబలి! తుమి ధన్య కేన నా తుమి కృష్ణ దర్శన కరియాఛి, ఆమార అదృష్టే తార దర్శన పర్యంత ఓహాల నా-పటితే జానాఇయా దితేఛే. ఖాఇ అనురాగ యత ప్రబల హాయ తతఇ ప్రియ బిరహ ఓ అభాబ అధిక తర బోధ హాయ. ధన్య తుమి ఏబం ధన్య సేఇ జన యాహార సదాఇ పాఇలామ నా, పాఇలామ నా హారా-ఇలామ హారాఇలామ ఏ రకమ చింతా హాయ. ఖాఇ రసిక తార నామ అధమ తారణ, ఠాకుర ఇత్యాది దిలే తాకే ఏకటూ దూర కరా హాయ. ఖాఇ స్త్రీ తార ప్రాణేర ప్రాణేకే తత దిన 'ఆపని' 'ఆసున' ఇత్యాది సమ్మన సూచక బాక్య ప్రయోగ కరే యత దిన ఘనిష్టతా నా హాయ తాఇ బలి ఖాయి, సేఇ ప్రాణేర ప్రాణ-బల్లభకే ఓ సబ నామే అభిహిత కరిలే, తాకే ఇచ్ఛా పూర్బక ఏకటు దూర కరా హాయ-తుమి ఆమాకే సమ్మాన సూచక సంభాషణ కరిలే, సమ్మాన బజాయ కరిబార జన్య ఆమాకే సేఇ రకమ ఖాబే థాకితే హాఇబే తాహాతే కిఛు కృత్రిమతా మిశియా యాయ-తాఇ బలి ఖాఇ ఆమార రసిక. శేఖర నటబరకే రాఖాల బేశటి ఖాల లాగే కాజ కి ఖాఇ తాకే రాజా సాజానతే-ఖాఇ, ఏకజన అతీబ ఫాజిలకే యది ఖాల లోక ఖాల. లోక కరియా ఆదర

కరాయాయ, తాహా హఇలే సేబ్యాక్తి ఆదరకారీర నికట ఆప
నార చాంచల్య. స్బభాబ ఖలి యాయాఇయా భద్రలోక
సాజే-సేఇ జన్య బలి, ఆమార రాఖాలటికే రాజా సాజాఇ ఓ
నా, తాకే ప్రాణనాథ, బంధు, హృదయ, బల్లభ, ఇత్యాది
నామేఇ డాకిబే-దయామయ, అధమ. తారణ ఇత్యాది నామే
డాకియా తార ఆరర బాధాఇ ఓ నా-తాహా హఇలే తాహాకే
పాఇతే ఏకటు దేరీ హఇబే ముని ఋషి గణ అనంత కాల
తాహాకే "పతిత పాబన" "దయామయ" ఇత్యాది బలియా
డాకియాఛిల బలియా కేబల దేఖా దేఓయా కేన తాదేర
నికట ఋణీ హఇయా పడియాఛేన ఏబం హాతే ధరాతే ఓ
పరిశోధ కరితే నా పారియా సేఇ రమణీర నామ లఇయా
ద్బారే ద్బారే కాందియా పరిశోధ కరియాఛేన, పరే ఓ
కరిబేన — దేఖ భాఇ యే ఠాకురటి యోగీదిగేర ఆరాధ్య
ధన, యాహాకే సుకృత సాధక గణ బహు యత్నే బహు
కష్టే అతీబ సతర్క తార సహిత ధ్యానే దర్శన కరియా
చరితార్థ హన, తినిఇ నా కి గోపరమణీదేర దధి దుగ్ధేర
ఖాండ భాంగియా కత గాలి ఖాఇయాఛేన, తాఇ బలి భాఇ
తార ఆదర బాడాఇ ఓ నా; యాఖాల రాఖాలఇ రాఖు సుఖ
పాఇబే-భాఇ రసిక తుమి లిఖ యాహా యే, యేకర్మకే కరియా
బర్తమాన దేహధారణ కరియాఛి తాహా కి తార కృపాతే
ధ్బంస హఇతే పారేనా ? తబే తిని దయామయ కి కరియా

హాఇలేన ? భాఇ రసికుప కథార దేఓయా ఆమార మత మూర్ఖేర కర్మ నయ-యాహారా సేఇ దయామయేర దయా పాఇయాఛేన, తాహారాఇ బలితే పారేన-తబే అనుమాన ద్వారా ఏఇ ప్రకార అనుభబ హాఇతేఛే యే కర్మగులి నష్ట హాయ నా భోగ ద్వారా కర్మ-గులి ధ్వంస హాయ. తబే తార నామ లఇబార ఫల కి జిజ్ఞాసా కరియాఛ; భాఇ రసిక ఏ బిషయే ఆమి మూర్ఖేర మత కిఛు బలితేఛి శున-దేఖ భాఇ రసిక దుఇ జన లోక సముద్రే పతిత హాఇయాఛే, కింతు ఏక జనార. పాశే పాశే ఏక ఖాని నేకా రాహియాఛే-బల దేఖి, భాఇ దుఇ జనే బిపద-గ్రస్త బటే కి నా? తబే పృథక ఏఇ మాత్ర యే యాహార పాశే పాశే నౌకా ఆఛే, సే ప్రాణేర ఆనందే సంతరణ కరితేఛే మాత్ర సంపూర్ణ ఆశా ఆఛే ఏఖని ఆమార కష్ట హాఇతేఇ, నాబిక ఆమాకే ఉఠాఇబే, ఆమి నిశ్చింత హాఇబ-కింతు భాఇ యాహార నికట నౌకా నాఇయే దికే చాహితేఛే కేబల అగాధ జలరాశి నజరే ఆసితేఛే కోన కూల కినారా దేఖితే పాఇతేఛేనా. తాహార కష్టే శాంతి బా ఆనంద కేమన్ కరియా ఆసితే పారే? సేత ఏక సముద్ర పతనే భయే భీత, తార ఉపర ఆబార హాతాశార ప్రబల తాడనాతే తాడిత హాఇయా-భీషణ హాఇతే భీషణతర మనే కరియా ప్రాణ యాఇబార పూర్వేఇ ఆత్మహారా హాఇయా పడితేఛే-ఏఖన దేఖ భాఇ తార ఆశ్రయ లఇయాతే ఫల ఆఛే

కి నా? కర్మమాత్రే-రఇ ఫలభోగ సకలకేఇ కరితే హఇబే; (కర్మ అర్థే బర్తమాన శరీర ధారణ కారణ) తబే యారా సేఇ నా బికేర శరణ లఇబే, తాహాదేర భయ థాకిబే నా-నిర్భయే సంతరణ కరితే కోన దిన ఉత్తీర్ణ హఇబేఇ హఇబే-ఏబం ఏకబార నాబికేర సాహాయ్యే నౌకాతే ఉఠి సే ఆర జలమగ్న హఇబార ఆశంకా థాకిబే నా-తఖన సే నిశ్చింత హఇబే-అర్థాత్ కేబల మాత్ర ఏఇ జీబనేర కర్మమాత్ర భోగ కరియా ఆర ఆర యే కర్మ సకల సంచిత రాహియాఛే, తాదిగకే ధ్వంస కరిబే ఏబం జన్మే జన్మే నిశ్చింత హఇబే-కింతు భాఇ యాహారా సేఇ కర్ణధారేర ఆశ్రయ లఇబే నా తాహాదేర చారిదికే జల రాశి కఖన ఓ సుఖ కఖన ఓ దుఃఖ పాఇయా అబిరామ గతితే ఫిరితే థాకిబే ఏబం నిస్తార పాఇబార కోనఇ ఉపాయ నా దేఖియా హతాశ హఇయా పడిబే-కింతు స్రోత అబిశ్రాంత గతితే చలితేఛే, ఏఇ జన్మ పలకేర జన్మ స్థిర హఇయా బిశ్రమ కరితే పారిబే నా, సముద్ర యేమన తీర శూన్య కర్మ తేమని అసీమ-ఏకేర శేషే అన్యటి ఆసియా ఉపస్థిత ఏకేర అంతే అన్యేర ఆరంభ-ఏ ప్రకాశే సే కర్మ నాశ హారికే ఖులితే కఖనఇ కర్మ శేష హఇబే నా-భోగేర ద్వారా కర్మ-ఫల నష్ట హయ కింతు కర్మ యాయ నా, యేమన కాదా దియా కాదా ధోయా యాయ నా-భాఇ రసిక సామాన్య ఇ సారా మాత్ర పత్ర లిఖిలామ; చింతా ద్వారా

ఏఇ కంకాలటిర చతుర్ధికే మాంస పేశీ ధమనీ ఇత్యాది ద్వారా ఏబం ఉపరే నానా అలంకార ద్వారా సాజాఇయా దేఖిలే కేమన సుందర నిజే మోహిత హాఇయా సకలకే దేఖాఇ ఓ ఏబం తాహాదిగకే బుఝాఇయా దిఓ-యేన కేహ కఖన హరి-స్మరణ భులే నా-ఏఇ కారణేఇ మహాత్మా-గణ లిఖియాఛేన "హరి-స్మృతి సర్వాపద్ బిధ్వంసీ"-భాఇ రసిక, జోరే యాహాకే బశ కరితే నా పారా యాయ, తాహాకే బశ కరి బార ఉపాయ కి కిఛుఇ నాఇ? హే భాఇ రసిక పురాకాలే ఋషి గణ భయానక హింస్ర బ్యాఘ్ర ప్రభృతికే కి సే బశ కరితేన? ప్రాణేర (శ్రీ) గౌరాంగ మత్త బన్య హాతీదిగకే సుందర-బనేర భయానక బ్యాఘ్ర గణకే కి సే బశ కరియాఛిలేన? తార నికట కోన అస్త్ర ఫలక నాఇ, తిని కోన రకమే కాహాకే ఓ శాసన కరేన నాఇ, కేబల మాత్ర ఏక ప్రేమే! తాహార ప్రేమ-మయ మూర్త్తి దేఖియా సకలేఇ ఆపన ఆపన స్వభాబ జాత హింసా తులియా గియాఛిల ఏబం గౌరేర సంగే ప్రేమే మత్త హాఇయాఛిల-ప్రేమేర మూల-కారణ నమ్రతా, ఆపనాతే హీన భాబ-తాఇ బలి భాఇ కామినీ కాంచన అజేయ శత్రు కేహ జయ కరితే చాయ, తబే శక్తి ద్వారా కఖన ఓ పారిబే నా- ఇహార ఏక-మాత్ర ఉపాయ తాహాదేర నికట హీనతా స్వీకార కరా. తాహాదేర హీనతా స్వీకార కరితే తాహారా క్రమే క్రమే తోమాకే తాదేర అంత

రంగ మనే కరియా బిశ్వాస కరిబే ఏబం తోమాకే సకల ప్రకార అధికార దిబే-క్రమే క్షమతా పాఇయా సమయ బుఝే కోప మార, ఆర జయ కర తల గత. హరిదాస ఓ స్వర్గ బిద్యాధరీర కథ శునిలే ఏఇ మాత్రఇ అనుభబ హయ- ఆర స్థాన నాఇ తాఇ ఆజ చుప కరిలామ.

తోమారఇ

—హరనాథ

ఏబది యొకటవ పత్రము

సోదరా ! రసిక ! (శ్రీయుక్త రసికలాల్ దే, సోనాముఖి)

మీ పత్రము పాఠన మొనరింప, అనేక నూత్న నూత్న భావములు జీవనమున ఉదితమయి, క్షణికార్థము సర్వమును మఱపింపజేసెను. తమ్ముఁడూ. రసికా, సద్యః ప్రసవితుఁడగు బాలుఁడు మాతృస్తన్యములకయి ఆక్రోశించును, ఏలనో పరిశీలించి పలుకుఁడు. తమ్ముడూ, మాతృస్తన్యములకయి లాలసుఁడయ్యెను, అనఁజనదా ? బిడ్డ మాతృస్తన్యముల ఆస్వాదన మొనరించి యుండెను. అవి రెండవమాఱు బడయుటకు లాలసుఁడగుచున్నాఁడు. పడయుటకు ఇంకా విలంబమగుచున్నదని యాక్రోశించెను అని అందుము. కనుక,

తమ్ముడూ. 'లేదు', 'ఇయ్యలేదు' అని ఆక్రోశించు దానిని పూర్వము బడసియుందురు. ఇప్పుడు బడయు నిమిత్తము లాలసులగుచున్నారు అని పలుకుదును. తమ్ముడూ, కృష్ణుఁడు శ్రీ బృందావనము నుండి మధురకు వెడలిపోయెను. అప్పుడు చంద్రావళీ సన్నిధిని శ్రీమతి ఇట్లనెను "చంద్రావళీ! నీవు ధన్యవు, పలనన, నీవు కృష్ణ దర్శనము గావించితివి. అతని దర్శన పర్యంతము కూడా నా అదృష్టమున లేదాయెను." అనురాగ మెంత ప్రబలమైన, ప్రియవిరహమూ, అభావమూ అంత అధికతరముగ బుద్ధికి పొడగట్టునని ఇందు మూలమున గ్రహింపవచ్చును. 'పడయలేదు', 'పడయలేదు', 'పోగొట్టుకొంటిని', 'పోగొట్టుకొంటిని', అని ఈ రకముగా చింతల నందు ఆ జనులు ధన్యులు, తమరూ ధన్యులు. తమ్ముడూ, రసికా, 'అధమతారణుఁడు', 'ఠాకురు' ఇత్యాదులగు నామము లతని కొసఁగిన, అతని నొక్కట దూరము గావించుటయే యగును. 'తమరు', 'దయసేయుఁడు' ఇత్యాది సమ్మాన సూచక వాక్యములు స్త్రీ తన ప్రాణముల ప్రాణమగు వారి యెడ ప్రయోగ మొనరించునన్ని దినములు సన్నిహితత్వ మొసగదు కనుక, తమ్ముడూ, ఆ ప్రాణములకగు ప్రాణవల్లభునకు అటువంటి నామములెల్ల తగిలించుట ఇచ్ఛా పూర్వకముగ అతనిని ఒక్కట దూర మొనరించుటయే యగును. అవి అందును సమ్మాన సూచకముగ మీరు నాతో సంభాషించిన యెడల

సమ్మానము నిలుపుకొనవలెనను నట్టి భావములు మెదలుచునే యుండును. అందులో కొంచెము కృత్రిమతయు లీనమై చనును. కనుక, తమ్ముఁడూ, నా రసిక శేఖరుఁడగు నటవరుని గోపాలుడనుట మిక్కిలి శ్రేయము ఘటించును. అతనిని రాజుగా సంతరించు పని ఏమున్నది, తమ్ముఁడూ. తమ్ముఁడూ తలమీఱిన దుఱుసు వాని నయిననూ, ఆదరము గావింపఁజనిన యెడల అట్టి, ఆదరము చేయువారి సన్నిధిని. నిజ చాంచల్య స్వభావమును ఆ వ్యక్తి మఱపంది భద్రజనునిగా సంతరించు కొనును. అందుకని, నా గోపకుని రాజుగా సంతరించకుఁడని యందును. ప్రాణనాథ, బంధు, హృదయ వల్లభ, ఇత్యాది నామముల పిలువుఁడు. అధమ తారిణ, ఇత్యాది నామముల పిలిచిన అతని ఆదరము పెంపుగనదు. అతనిని బడయుట యొక్కట ఆలస్యమగును. అతనిని ముని, ఋషి, గణములు 'పతితపావన', 'దయామయ' అని పేర్కొని అనంత కాలము పిలిచినను బడయలేదు. కాని వ్రజగోప కన్యాగణములు 'బంధు' అని పిలిచియుండిరి. ఎందుకని పూర్ణదర్శన మొసఁగెను; వారి నికటమున ఋణియయి పడియుండెను చేతుల గట్టు బడెను, కట్టువడియు ఋణపరిష్కారము గావించుకొనలేక పోయెను. ఆ రమణీ నామముల గొని ద్వార ద్వారముల నాక్రోశించుచు పరిష్కారము గావించుకొనెను. తత్పరము నను గావించుకొనును. యోగులు పాలికి ఆరాధ్య ధనమగు

ఠాకురూ, బహు యత్నముల బహు కష్టముల అతీవ సతర్కతా, సహిత ధ్యానమున సాధకగణము దర్శించికొని చరితార్థు లయిన ఠాకురు—గోపరమణుల దధిదుగ్ధ భాండములు భగ్న మొనరించి ఎన్నియో తిట్టులు తినియుండిన అతఁడు కాఁడా ఏమి ? కనుక, తమ్ముఁడూ, అతనికి ఆదరము పెంచకుము. గోపకునిగ నుంచి సుఖము బడయుము. తమ్ముడూ, రసిక, "ఏ కర్మ గావింవ వర్తమాన దేహము ధారణ మొనరించి యుంటినో. అది అతని కృప వలన ధ్వంసము కాజాలదా ? అయితే అతఁడు ఏమిచేసి, దయామయుడయ్యెను ?" అనుచు మీరు లిఖించిరి. తమ్ముఁడూ, రసిక, ఈ మాటకు సమాధాన మీయుట నా వంటి మూర్ఖుని పని కాదు. ఆ దయామయుని దయ బడసిన వారే దానికిఁజెప్పఁగలరు. అయితే కర్మసంతతి నష్టము కాదు. భోగము వలన కర్మ సంతతి ధ్వంసమగును. కనుక అతని నామ మొనరించుట వలన కలుగు ఫలమేమి. అని జిజ్ఞాస కావించిరి. అది తమ అనుమానము అనియు అనుభవమగుచున్నది. తమ్ముడూ, రసికా, ఈ విషయమున మూర్ఖుఁడనగు నా మతము కొంచెము నుడివెదను, వినుము. చూడు, తమ్ముడూ, రసికా, జను లిరువురు లోక సముద్రమున పతితులయి యుండిరి. కాని ఒకని పార్శ్వముల ఒక నౌక యుండెను. నిశ్చయముగ, ఉభయజనములు విపద్గ్రస్తులు కారా, పరిశీలించి చెప్పుము. అయితే ఇది మాత్రమే భేదము : పార్శ్వ

పార్శ్వముల నౌక యుండు నతడు. ఎప్పుడు కష్టమయిన, అప్పుడు నావికుఁడు నన్ను లేవనెత్తును నేను నిశ్చింతుడ నయ్యెదను. అని ప్రాణముల కానందమునకయి, మాత్రము ఈదులాడును. కాని, తమ్ముడూ, నికటమున నౌక లేని యతడు ఏ దిక్కు ఆశించిననూ కేవలము అగాధ జలరాశి గోచరమగును. తీరము పారము చూచుట పొసఁగదు. అతని కష్టముల, శాంతి లేక ఆనందము ఎట్లు చేయరాన గలుగును? తమ్ముడూ-అతడు సముద్ర పతన భయ భీతుఁడు, అటుపై హాతాశా ప్రబల తాడనతాడితుఁడయి, భీషణము నుండి భీషణ తరముగఁ దలపోయుచు ప్రాణము నిర్గమించుటకు పూర్వమే అపహృతాత్ముఁడయి పడియుండును. ఇప్పుడు చూడు, తమ్ముఁడూ, అతని ఆశ్రయము గొనుట వలన ఫల మున్నదా, లేదా? కర్మ ఫలముమాత్రము సకలురకునూ భోగింపనగును (వర్తమాన శరీర ధారణకు కారణము కర్మార్థ మునకే) అయితే, నావికుని శరణుగొనువారు, వాటిని గుఱించి భయపడరు. నిర్భయముగ ఈదులాడుచు ఏదో ఒక దినమున అవశ్యము ఉత్తీర్ణులగుదురు. మఱియు ఒకసారి నావికుని సాయమున నౌక నుండి లేచి మఱల జలమగ్ను లగుటకును జంకుగొనరు. అప్పుడు వారు నిశ్చింతు లగుదురు. అనగా. ఈ జీవనము కగు కర్మ మాత్రము భోగింపుచు మఱి, మఱిగా సకల సంచితకర్మలపంచితములు ధ్వంసముగావింతురు.

మఱియు జన్మ జన్మలకు నిశ్చింతులగుదురు. కాని, తమ్ముడూ, ఆకర్ణధారి యొక్క ఆశ్రయము గొనని వారికి నలుగడలందు జలరాశియే ఒకప్పుడు సుఖము, మఱి యొక తఱి దుఃఖము బడయుచు అవిరామ గతి తిరుగుచుందురు. ఇంకను నిస్తరించుటకు ఏమియు ఉపాయము కనబడమి, హతాశులయి, పడుదురు. కాని స్రోతము (ప్రవాహము) అవిశ్రాంతి గతిని చలించును. ఇందుచే త్రుటి కూడా స్థిరముగా విశ్రమింపలేరు. సముద్ర మెటుల తీర శూన్యమో, కర్మయు అటులే అసీమము ఒక దాని చివర మఱి యొకటి ఉపస్థితము. ఒక దాని అంతము మఱి యొక దానికి ఆరంభము. కర్మనాశకుఁడగు హరిని మఱచిన ఏ నాటికి తత్కర్మ శేషము కానేరదు అడుసు పెట్టి గడిగిన అడుసుపోదు అటులే కర్మల ద్వారా కర్మఫలము నష్టమగును కాని కర్మ చనదు. సామాన్య సాంకేతిక మాత్రముగ పత్రమున లిఖించితిని. చింతన మూలమున ఈ కంకాలమునకు నలుగడల మాంసము కండరములు. ధమనులు ఇత్యాదులనూ అటుపై నానా లంకారముల తోడనూ సంతరించుకొనుడు. ఎంత సుందరముగ నుండునో చూడుఁడు. ఆత్మ మోహితులయి, సకలురకు చూపింపుడు. ఇంకను వారికి బోధపఱుచుఁడు. ఎందునకయిన్నను హరి స్మరణ యెవ్వరు మఱువకుఁడు. ఈ కారణమున నే, మహాత్మ గణములు 'హరస్మృతిః సర్వాపత్ విధ్వంసి' అవి లిఖించియుండిరి. తమ్ముఁడూ.

రసిక, బలమున ఎవ్వరిని వశమొనరించుకొనలేదు. వారిని వశమొనరించుటకు ఉపాయము ఏ కొంచెము పాటియులేదా? హే, సోదరా, రసికా, భయానక హింస్రా వ్యాఘ్ర ప్రభృతులను, పురా కాలమున ఋషిగణము దేని వలన వశమొనరించుకొనిరి? ప్రాణశ్రీ గౌరాంగులు మత్తవన్య గజములను 'సుందరవనముల' భయానక వ్యాఘ్ర గణమును దేని వలన వశమొనరించుకొని యుండెను? వారి నికటమున అస్త్ర కవచములు లేవు—అతడు ఏ రకముగ ఎవరిని శాసింపలేదు కేవల మొక్క ప్రేమ మాత్రముననే కదా! అతని ప్రేమ మయ మూర్తినిగన, ఆయా స్వభావ జాత హింసా గుణము సకలము ఎగసిపోయెను మఱియు గౌర ప్రేమను మత్తులయిరి ప్రేమకు మూలకారణము-నమ్రత, స్వాంతరంగిక హీన భావము. కనుక, తమ్ముడూ, కామినీ కాంచనములు అజేయ శత్రువులు-జయమందనెంచువారు శక్తి ద్వారా వారి కెన్నటికి చాలరు. వారి నికటమున 'హీనత' స్వీకారము గావించుటయే ఇందుకు ఏక మాత్రకమగు ఉపాయము. వారి కడ 'హీనతా' స్వీకారము గావించిన యెడల, వారు క్రమ క్రమముగ మిమ్ము తమ అంతరంగికుల గఁదలఁచి విశ్వసింతురు మఱియు సకల ప్రకారములైన అధికారములు ప్రసాదింతురు. క్రమేణా క్షమ తను గొని, సమయము చూచి, కోపమును సంహరింపుడు. మఱి జయము కరతల గతము. హరిదాసు, స్వర్గవిద్యాధరి

కథ వినిన ప్రస్తుత విషయము అనుభవ మగును. మఱి స్థానము చాలదు. కనుక నేఁటికి ఊరకొంటిని.

మీ వాఁడే
—హరనాథ్

ద్విపంచాశత్తమ పత్ర

భాఇ రసిక !

తోమార పత్ర గులి తోమార నిజ రూప తాఇ ఏత ఆనంద దితే పారే. తోమార పత్ర పాఇలే తోమాకేఇ పాఇ లామ మనే హాయ ఓ సేఇ రూప ఆనంద పాఇ. భాఇరే మదేర దోకాన కఖన దేఖచ కి ? సే ఖానే మాతాలేర జమా ఇతేర పరస్పరేర కథా బార్తా శునియాచ కి ? తాదేర సేఇ నిరర్థక కథా గులి తాదిగకే ఏత భాల లాగే యే కథా బార్తార మధ్యే కేహ కోన రకమ గోల కరిలే బిబాద ఉపస్థిత హాయ. అసంగత ఓ అసంయత కథా గులి తాదేర కేన ఏత భాల లాగే బల దేఖి ? ఏ కథార గుణనయ, ఏ ఏక అబస్థార గుణ-సేఇ రకమ భాఇ ఆమార ఏఇ అర్థ-శూన్య కథా గులి తోమాదిగకే యే భాల లాగే సే కథార గుణ నయ, సమాన అబస్థార దోష ! భాఇ, సామాన్య స్వార్థ-త్యాగ నా కరిలే కోథా ఓ సుఖ నాఇ. తాఇ బలి సంసార కరే యాహోకా ఏ

సద్ గుణటిర సేజా నా కరియాఛేన, తాహారాఇ అపరకే కష్ట దియా నిజే ఓ కష్ట పాన. తాఇ బలి, భాఇ చతు ముదియా థాకా అసంభబ హాఇలే ఓ ఏక ఏక భార చేష్టా కరు నితాంత ఉచిత—భాఇరే, సకల అంగ ప్రత్యంగ ఏక భాబే చలితే శరీర కఖనఇ నష్ట హాయ నా, తాఇ బుఝి ప్రభుర ఇచ్ఛాతేఇ సమయే సమయే ఏకటి అన్యేర బిపరీత గామీ హాఇయా ధ్బంసేర జన్య సాహాయ్య కరే. సేఇ రకమ సంసారటి ఓ ఏ పృథిబీర కోన జినిషఇ చిరదిన సమభాబే చలిబార జన్య ప్రభు కరేన నాఇ, స్రష్టాతే సృష్టతే ఏఇ మాత్ర ప్రభేద, నచేత్ సబ ఏకాకార హాఇత. భాఇరే యా హాఇతేఛే బా జాఇతేఛే సకలఇ సేఇ సర్బనియంతార ఇచ్ఛా మనేకరే, ఆనందే దేఖితే శునితే చలితే థాక. ఆనందే థాకితే చాఓ ప్రభుతే బిశ్బాసకర తాకే భాలబాస ఆర తార కథాతేఇ మత్త థాక. గ్రామ్య కథా అత్యంత సుమధుర హాఇలేఓ తాహాతే గుప్త భాబే హాలాహలఇ ఆఛే. భాఇరే నిర్జన బాస భాలబాసితే చేష్టాకర జేలఖానా హాఇతే యే పలాయ సే నిర్జనే నిజ మనే సకల మంత్రణా స్థిర కరే-యే సకలేర నికట ముఖే పాలాయ పాలాయ కరే, సే కఖనఇ పలాఇతే పారే నా బరం తార కారాబాసేర దిన ఆర ఓ బాడియా యాయ. తాఇ బలి భాఇరే గోపనే కరితే ఓ గోపనే థాకితే శిఖాకర. భాఇ లుకాచురీ భాబేర పూర్ణమాత్రాతే బికాశ బ్రజ భూమే ఏఇ

జన్యఇ సకల సాధన అపేక్షా శ్రేష్ఠ ఖాఇరే ఏ బ్రజఖాబ అంగీకార కర. మనే మనే ఖాబిబే "చాడియా పురుష దేహా కబే బా ప్రకృతి హాబ"; దేఖ ఖాఇ కత లుకాఘురీ-లుకాఘురీ ఖేలా బడ మజా తాఇ బ్రజరాజ, ఏ ఖేలాటి ఏత ఖాలబాసేన. ఖాఇరే రాధా బల్లభేర కఖాతే ఏత భయ పాఇట నా. సే ఓ చోరేర సంగే ఘురి శిఖియాఛే.

తోమారఇ

—హరనాథ

ఏబది రెండవ పత్రము

సోదరా, రసికా!

మీ పత్రావళి మీ నిజ రూపము. కనుక ఇంత ఆనంద మొసఁగఁగలిగెను. మీ పత్రము నందుకొనిన మిమ్ములను పొందినట్లు తోచును. మఱియు తదను రూపముగు ఆనందమును బడయుదును. తమ్ముఁడూ, 'మద్యశాల' ఎన్నఁడయిన చూచితివా ? అక్కడకుఁజేరు 'మధుపాయి'ల పరస్పర వార్తా ప్రసంగములు వింటివా ? ఆ వార్తా ప్రసంగ మధ్యమున ఎవ్వరయినను. ఏ మాత్రము గోల చేసినను వివాదము ఉపస్థితమగును. ఆ వార్తా ప్రసంగములు వారి కంత మక్కువ

ఘటించును. అసంగతములూ, అసంయుతములూ, అగు 'కబురులు' వారి కంత మక్కువ ఘటించును. ఎందుచేత పరిశీలించి తెలుపుఁడు-గుణము మాటలలో లేదు. ఈ గుణము ఒక 'అవస్థ'కు చెందినది. అదే విధముగా, తమ్ముఁడూ నా—ఈ— అర్థశూన్య ప్రసంగములు మీకు మక్కువ ఘటించును.. ఆ గుణము మాటలలో లేదు, సమానావస్థాదోషము! తమ్ముఁడూ సామాన్యమగు స్వార్థమును త్యాగము గావింపకున్న యెడల, ఎడ్కడను సుఖములేదు. కనుక, ఈ సద్గుణ సేవ నొనరింపని వారు, సంసారమున ఇతరులకు కష్టముల నొసఁగి తాము కూడా కష్టము బడయుదురు. అని అందును. కనుక, తమ్ముఁడూ, చతువులు ముకుళిత మొనరించుకొని యుండుట. అసంభవమయిననూ, ఒక్కొక్క సారి ప్రయత్నము చేయుట నితాంతమూ ఉచితము, అందును. తమ్ముఁడూ, సకలములగు అంగములూ, ప్రత్యంగములు ఒకే స్థితి నడుచుచున్న యెడల శరీర మెన్నటికి నష్టముకాదు. కనుక, ప్రభుని ఇచ్ఛమెయి, ఎడనెడ, ఏదో ఒకటి తదన్య విపరీతగామి అయి ధ్వంసమునకు సహాయపడును అని బోధపడును. ఇదే విధమున, ఈ పృథివిని ప్రతి వస్తువూ, సంసారమున చిర దినములు సమస్థితి నడుచుటకను ప్రభువు గావింపలేదు. స్రష్టకు సృష్టమునకు ప్రభేదమాత్రక మిదియే, లేని యెడల సర్వము ఏకాకారమగును. తమ్ముఁడూ, అయిననూ, కాకపోయిననూ, సకలము ఆ సర్వనియంత

ఇచ్ఛగఁ దలఁచువారు. కనుచూ, వినుచూ ఆనందమున చరింతురు ఆనందమున నుండఁ దలఁచిన ప్రభుని యందు విశ్వాసముగొని, అతనిని ప్రేమించి, అతని ప్రసంగముల మత్తులయి యుండనగును. గ్రామ్య భాషణ మత్యంతమూ సుమధురమైననూ, అందు గుప్తస్థితిని 'హాలాహల' మున్నది. తమ్ముఁడూ, నిర్జన వాసమును ప్రేమింప యత్నింపుము. 'బందిఖానా' నుండి ఫలాయితులగు వారు. నిర్జనమున నిజమన మున సకల మంత్రణములు స్థిరపఱచుకొందురు. సకలుర నికటమున పలాయన మగుదును'. 'పలాయనమగుదును' అని నోటితోపని గావించిన అతఁడెన్నటికి పలాయనము కాఁజాలడు. పైగా అతని కారాగార వాస దినము లింకనూ పెఱిఁగిపోవును. కనుక తమ్ముఁడూ, గోపనముగఁ జేయుట, గోప్యముగ నుండుట, యందు శిక్షణ గొనుము. తమ్ముఁడూ. ఈ దోబూచుల భావము వ్రజభూమిని పూర్ణ మాత్ర వేముగ ప్రకాశము గును. ఇందు వలన, అది సకల సాధనలకన్న శ్రేష్ఠము. తమ్ముఁడూ, ఈ వ్రజ భావమును అంగీకరింపుము. పురుష దేహము లేదా ప్రకృతి ఏనాఁటికి విడుచుట యగును. అని లోలో భావింపుము. తమ్ముఁడూ, ఎంత ముసుగులో దోబూచులో చూడు. ముసుఁగులో దోబూచులు ఆడుట మంచి వినోదము. కనుకనే వ్రజ రాజు. ఈ ఖేల నింతగ ప్రేమించును

తమ్ముఁడూ, రాధా వల్లభుని మాటలకింత భయమందకుము. అతఁడును చోరుని సంగతిని చౌర్య శిక్షణ నందెను.

మీ
—హరనాథుఁడే

త్రి పంచా శత్తమ పత్ర

భాఇ రసిక !

భాఇ ఏ ఖానే మజా నాఇ; సదాఇ ఆతంకే ప్రాణ మర మర హాఇయా థాకే. చల భాఇ 'ప్రాణఖులే' ఆనంద కరిబ ఆర శీఘ్ర ఆసితే చాఇబనా; ప్రభు హుకుమ దిలే చరణ ధరే నిబారణ కరిబ. ఏత దిసేర చిరహా కి పలకేర దేఖాతే నిబారణ హాబే? నా ఖేయే నా ఘుమియే కేబల బసే బసే ముఖ ఖాని దేఖే జుడాఇబ. భాఇ అనేక దుఃఖ ఖేయేఛి ఓ దుఃఖ దియేఛి ఆర తాకే కేదే కాదాఇబ నా. సదా హాసియా తారే హాసాఇబ. బల దేఖి భాఇ కేమన మజా హాబే-నూతన ఖేలా శిఖేఛి తా దేఖాఇబ ఆర తార నూతన శిక్షా దేఖిబ దుజనే ఆనందే థాకిబ-తోమరా సకలే సుఖే థాక భాఇ. తోమాదేర సంబాద బంధుర కాఛే యే యే దిబ తిని తోమా దిగకే బడఇ భాలబాసేన. తోమాదేర సంబాద పేయే కతఇ

ఆనందిత హాజేన బల దేఖి. తోమాదేర జన్య ఆమారా ఓ కత ఆదర హాబే, భాలబాసార దేశేర కుకుర ఓ కత ఆదర యత్న పాయ తాఇ ఆమరా ఓ కత. ఆదర ప్రభు కరిబేన ఓ ఆమి ఓ అమని సోహాగే గీతే యాబ. భాబ దేఖి భాఇ సే దిన కి సుఖేర. భాఇ సే ఖానే యే యే తార కాఛే థాకతే హాబే కి నా! ఘడి ఘడి ఆర తార మధుర నామటి కరతే పార నా; తాఇ బలి భాఇ, యాబార ఆగే సభాఇ మిలే ఖుబ సేఇ మధుర నామటి ఆమాకే శునియే దాఓ; జగత్ తార నామ కరుక; శునితే శునితే ఆమి చలే యాఇ. భాఇరే దయామయ యేమన ప్రేమమయ జీబనటి దియాఛిలేన తేమనఇ ప్రేమిక సుజన సంగి గులి ఓ దియాఛేన, ఏమన ఆనంద స్రోతే కి నా భాసితే చాహితే. భాఇ? ప్రభు దయామయ, తాహార దయార తులనా నాఇ; చిరదిన యేన తాహార దయా పాఇ; తాహార దయా హారాఇయా. బైకుంఠేర బిష్ణు పర్యంత ఓ యేన ఆమాదేర చిత్తకే నా కాడియా లయ.

భాఇరే నామ భులి ఓ నా; సంసారేర దుఃఖ సుఖ సకలఇ దేఖితే ఆర బాకి కి? ఏఖన ప్రాణబల్లభేర భాలబాసా మనే కరి కుహా కినీర కుహాక భులియా యాఓ. ఆర బంధుకే పర భాబి ఓ నా, ఏఖన బడ హోయేఛ ఏఖన బంధుకే భులే థాకిలే సకలేఇ నిందా కరిబే. ఆర మిథ్యా ప్రతారణార హాతే పడిబార చేష్టాకరి ఓ నా. నిజ పతి ఛాడా అన్య పతిర

సేబాతే యాఇటీ తాదేర భాలబాసా చతేూర అంతరేర నయ. తాదేర భాలబాసా దుదినేర, తాఇ బలి భాఇ, దుదినేర భాల బాసా పాఇబార జన్య చిరజీబన నష్ట కరి ఓ నా, స్వామీర సోహాగినీ హాఇబార చేష్టాకర. కృష్ణ బఇ నిజ జన ఆర కేఉ నాఇ; కృష్ణ ఛాడా సబఇ పర భాబిఓ. భాఇ రసిక పాగతేర కథా శునితే భాలబాస బలియాఇ ఆజ త్రాణేర కథా కటా సమయ థాకతే బలే రాఖిలామ; తఖన తాడా తాడికే సాజ గోజ కరతే కరతే కి జాని భులే యాఇ తాఇ ఆజ సమయ థాకితే థాకితే బలే రాఖిలామ, మనే రాఖి ఓ.

స్వామీర సోహాగేర డాక శునితే సకల భులే యేతే హాయ, సకల భులే యేతే హాయ భాఇ సకల భులే యేతే హోయ; తఖన కి ఆర ఏ సబ కథా మనే థాకే. భాఇ సే శుభ దినేర ఆర కత బిలంబ? ఏఖన పలక యుగ బలే మనే హాఇతేఛే; ఏమన యాబార సుసమయ ఆర హాబే నా; తాఇ పథ ఛేయే బసే ఆఛే; నిజే యాబార హాలే ఏత దిన చలే యేతామ; భాఇ ఏత యాతనా కి బసే బసే సహ్య కరితామ? యాక, భాఇ ఏ సబ కథా. తోమరా ఆమార స్నేహభాల బాసా జాని ఓ ఆర తోమార భాఇ గులికే జానాఇ ఓ; తాదా కేమన ఆఛే లిఖిబే.

తోమారఇ
హేర

ఏబదిమూడవ పత్రము

సోదరా, రసిక !

తమ్ముడూ, ఇక్కడ కులాసాగా లేదు. సదా భయో త్పాతముల ప్రాణములు కట, కట బడుచుండెను. పద- తమ్ముఁడూ ప్రాణములు విచ్చే ఆనందితము. మఱి శీఘ్రముగా వాంఛింపను. ప్రభువు ఉత్తరువు లొసఁగిన చరణములు పట్టి నివారణచేయుదును. ఇన్ని దినముల విరహమూ ఒక త్రుటి చూచినంతనే నివారణమగునా ? తినక, తిరగక కేవలము కూర్చుండి కూర్చుండి ముఖ ప్రతిబింబము చూచిన చల్లనగును. తమ్ముఁడా ! అనేక దుఃఖములు కుడిచితిని, దుఃఖము ప్రసాదించితిని మరి అతనిని ఏడ్పించను నే నేడ్వను. సదా నవ్వుచూ అతని నవ్వింతును. చూడు, తమ్ముఁడు, ఎంత వినోదముగ నుండునో చెప్పుము నూత్న ఖేల నభ్యసింతును. అతనికి ప్రదర్శింతును. అతని వలన మఱి నూత్న శిక్షగందును. ఉభయులమూ ఆనందమున నుందుకా మీరు సకలురు సుఖమున నుందురుగాక, తమ్ముఁడూ, బంధుసమ్ముఖమున మీ సమాచార మొసగెదను అతఁడు మిమ్ము కడు ప్రేమించును. మీ నిమిత్తమైనా నాకునూ ఎంతయు ఆదరము జరుగును. ప్రియమైన దేశమునకుఁ జెందిన కుక్కయు ఎంతయు ఆదర యత్నముల నందుకొనును. కనుక నన్నును ప్రభు వెంతయు ఆదరించును. తత్క్షణమున్ననే నా ప్రేమల గరగిపోవుదును. తమ్ముడూ,

ఆ దినమెంత సుఖ దినమో భావించి చూడుము. తమ్ముడూ తమ్ముఁడూ, అక్కడకు పోయి అతని చెంగట నుండుట తట స్థింపదా! మఱి అను క్షణము అతని మధుర నామము గొన జాలను. కనుక, తమ్ముడూ వెడలిపోవుటకు ముందు సర్వులు కలిసి ఆ మధుర నామము చక్కఁగ నన్ను విననిండు. ప్రపం చము అతని నామము చేయుగాక. వినుచూ, వినుచూ, నేను వెడలిపోవుదును. తమ్ముఁడూ, ఎటువంటి ప్రేమమయమగు జీవనము నొసఁగెనో అటువంటి ప్రేమకు అగు సుజన సంగీ తతియునూ దయామయుఁడు ప్రసాదించెను. ఇటువంటి ఆనంద స్రోతమున తేలాడుటకు ఎవ్వరు వాంఛింపరు? తమ్ముఁడూ, ప్రభువు దయామయుఁడు. అతని దయకు తులనము లేదు. చిర దినముల కతని దయ బడుయును. గాక! అతడు దయ ఉపసంహరించిన వైకుంఠమున విష్ణువు పర్యంతము నా చిత్తము లాగుకొనలేరు.

తమ్ముఁడూ, నామము మఱువకుము; సంసారమున దుఃఖము సుఖము సకలమూ చూచిన పిదప 'బాకీ ఏమున్నది? ప్రాణవల్లభునికి ప్రేమలు దలపోయుఁడు; మంత్ర క్షత్రియ ఐంద్రజాలము మఱచి పొండు. మఱి 'బంధువు'ను పరునిగ భావింపకుఁడు. ఇప్పుడు ప్రోఢలయిరి. 'బంధువు' నిప్పుడు మఱచి యుండిన సకలురు నిందింతురు. మఱి మిథ్యా ప్రతా రకుల చేతుల పడుటకు యత్నింపకుఁడు. నిజ పతిని విడిచియన్య

పతిని సేవించజనవలదు వారి ప్రేమ చతుష్పులకగును. అంతర మునకుకాదు. వారి ప్రేమ మరెన్నాళ్లది. కనుక, తమ్ముఁడూ రెన్నాళ్ల ప్రేమలు బడయు నిమిత్తము చిర జీవనము నష్ట మొనరించుకొనకుడు అందును; స్వామికి ప్రియురాలగుటకు యత్నింపుఁడు. కృష్ణుఁడు తప్ప నిజ జనుఁడు మఱి ఎవ్వరును లేరు. కృష్ణుఁని విడి సర్వము గురునిగ భావింపుఁడు తమ్ముడూ. రసిక : పిచ్చివాని మాటలు విన ప్రియంబడుమవని, ఇంకా వ్యవధియున్నను, ప్రాణాత్మక విషయమును నుడివియుంటిని. కట్టు బాట్లు సరిజేసికొను తొందరలో అప్పుడు మఱచి పోవ చ్చునేమో ఎట్లు తెలియును ? కనుక సమయము ఉండీ ఉండ గనే నేడు చెప్పితిని మనస్సునందుంచుకొనుఁడు.

స్వామి ప్రేమ పిలుపు వినబడ సకలము మఱచిపోవుట తటస్థించును. సకలము మఱచిపోవుట తటస్థించును తమ్ముడూ సకలమూ మఱచిపోవుట తటస్థించును. అప్పుడే సకల వృత్తాంతము మనస్సు నందుండునా ? తమ్ముఁడూ, ఆ శుభ దినమునకు మఱి ఎంత విలంబనమున్నది ? ఇప్పుడు త్రుటియుగ మని అని పించుచున్నది. వెఱలుట కిటువంటి సుసమయము మఱి తటస్థింపదు. కనుక పథమాసించి కూర్చుంటిని. స్వచ్ఛం దముగ చనుటదే యయిన, ఈ నాఁటికే లేడని పోయియుం దును. తమ్ముడూ. తీఱి కూర్చుండి ఇంతటి నూతన సవ్యా మొనరించుకొందునా ? తమ్ముఁడూ, ఈ మాటలన్ని యుటుంఛ

చుము. నా స్నేహ ప్రేములు తమరు గ్రహింపుఁడు. మఱి మీ సోదరులకు నెఱిగింపుఁడు. వారు ఎటులున్నదియూ లిఖింపుఁడు.

మీ

—హరయే

చతుః పంచాశత్తమ పత్ర

ప్రాణాధిక రసిక !

బల దేఖి దగ్ధ జీబేర జుడాఇ బార స్థాన కోఁడాయ? బలదేఖి, ధార్మికేర ఆనందేర స్థాన కోఁథాయ? బల దేఖి, పాపేర నరక భయ ఏడాఇ బార అర్థాత్ భులిబార స్థాన కోఁథాయ? బిరాగీ ఓ సంసార అనురాగీర సమాన దర కోఁథాయ జానే కి? జాన బఇ కి? ఏమన స్థాన ఆబార తోమార మత బ్యక్తిర అజ్ఞాత థాకితే పారే? అబశ్యఇ జాన. సేటి రసికేర నికట. తాఇత తోమార నికటే థాకితే ఏత భాలబాసి తోమార నికటేఇ కేబల చిరాగి అనురాగి సమాన, కేననా యత క్షణ తోమార నికట ఇహారా థాకేన, తత క్షణ ఏ సంసార భులియా జాన. బిరాగీర ఏ భుల నిత్య, కింతు అనురాగీర అల్పస్థాయీ. పాత్ర భేదే ఏ తారతమ్యేర జన్య రసికేర కోన అపరాధ నాఇ. రత్న సకలేరఇ జన్య రత్న

తబే సేఇ రత్నఇ కాహార ఓ పక్షే ఆనంద దాయక ఓ సుఖకర ఆర కాహార ఓ పక్షే ప్రాణ నాశక బిష తుల్య. ముఖే కరియా మరియా యాయ తాఇ పాత్రా పాత్ర భేదే రసిక ఓ రత్న జా బిష హాయ సే బ్యాబహారీర బ్యాబహార భేద, కింతు ద్రబ్యేర నయ-తోమార సహబాస జా తోమాకే భాలబాసా ఆమార స్వర్థ శూన్య కఇ? "సుందరి సహబాసే హాఇబ సుందర" ఏఇ ఆశాతే మాత్ర. రసికేర నికట థాకితే థాకితే యది రసిక హాఇతే పారి-సేఇ రసికేర శిరోమని ఆమార నిత్యానంద తాఇ త జీబ చాయ నిత్యానంద తాఇ త భక్త చాయ నిత్యానంద తాఇ త పాపీ చాయనిత్యానంద, తాపీ చాయ నిత్యానంద. ఆబ్రహ్మ స్తంభ పర్యంత తన్న తన్న కరియా ఖుజిలే కి జీబ కి ఏఇ స్థాబర జంగమ చారచర మధ్యే సకలేఇ చాయ నిత్యానంద. తాఇ స్వయం గౌరాంగ నిత్యానంద ప్రేమే మాతాల. తాఇ తార శయనే స్వపనే నితాఇ ధ్యాన నితాఇ జ్ఞాన. తాఇ త భక్తే బలియాఛే "యే దేశే నితాఇ నాఇ సే దేశే నాజాబ"...తుమి భాఇ, సేఇ నితాఇ కేననా రసిక జన్మాబధి రసిక, యత దిన థాకిబే రసిక, తిరోధానేర పర ఓ రసిక. తాఇ త ఉడియా తోమాతే పడి, కింత పడియే కి హాజే? భ్రమర త నఇ యే ఆనంద పాబ, తబే ద్బంసకాగీ కీట మధు సంగే కాటిబార ఆనంద పాఇ. ఇహాతే బడఇ బేశీ దోష. కేననా పాప కరిలే స్వయంఇ దుఃఖ

పాయ కింతు రసిక బిగడాఇతే గేలే స్బయం నష్ట ఏబం అపరా పర సకలేర బిరక్తి భాజన హఇతే హాయ కేననా. తాహాదేర సుఖేర పథే కంటక హఇలామ; ఏఇ నష్టకరా స్బభాబ ఘుచాఇ బార జన్యఇ, చాఇ తోమార సంగ, చాఇ. తోమార సహబాస చాఇ తోమార పత్ర ఏమన స్బష్ట బలిబార పర బోధ హాయ బుఝియాఛ యే ఆమార భాలబాస నిఃస్బార్థ నయ. యాహా హఉక భాఇ ఏ కథా అధిక బలిబార దరకార నాఇ-సంప్రతి తుమి ఖేలాఇతేఛే శునియా ఏక నూతన పృథిబీ హస్తే పాఇ లామ-దేఖి ఓ తోమాదేర కృష్ణ త భాఇ తేమని రసిక చూడా మణి. ఆనియా బంశీర స్బరే, ఫిరే యేతే బలే ఘరే "కేమన బుఝితే పారియాఛ, బోధ హయ ? శ్లేషమాత్ర బలిలామ- బుఝిబేఖేలిబేఆర దర్శకేర నికట పయిసా లఇబే. తాహాతే భాల ఆఛే యత చాహిబే తత పాఇబే. కేన నా నిత్య నూతన పలకే పలకే నూతన అపూర్బ అపరూప. ఇహాతే లోకసాన నాఇ, యది ఆత్మ-రక్షా హాయ-పాడే దాడేఇయా మాఛ ధరి బార బాసనా థాకే, ఖోషామోద కరియా జీబ సంగినీ కే జలే నామాఇయాదాఓ నిజే పాథే థాకియా కేబల మజా దేఖ యేన తోమాకే ఫాకి దియాఅన్య రాస్తాయ నా పాలాయ తిని యది కృపా కరియా జల టుకు ఘూటన తాహా హఇలేఇ హఇల-మాఛ సబ, జల హఇతే ఉపరే పడిబే, ఆనందే దేఖిబే. కింతు సాబధాన జలే నామాఇ బార పూర్బే చాఇ సాధనా.

అన్య నామ తో°షామోద కరియా లఓ బా తుమి తాహా°ర హాఇయా యాఓ. తాకేఆపనార కరున బడఇ కష్టకర, కేననా సముద్ర పుష్కరిణీర మధ్యే చాపియా రాఖా అసాధ్య, అనేక సాధనేర పర హాయ. పాత్ర కేబల మాత్ర అగస్త్య ప్రభృతి-తార హాఓయా ఓ తత సహజ నయ తబే అనేక సహజ పాత్ర ఆఛేన యథా బిల్వమంగల చండిదాస. బిద్యాపతి జయ దేబ తులసీదాస ప్రభృతి. తాఇ బలి చేష్టాకర యాహా°తే తమి తార హాఇతే పార-ఆగే తార హాఓ తబే నామాఇబే-నా హాయ పాకే పడిబే. దేఖ ఓ సాబధాన! ప్రథమే ఖేలాఇతే గేలే రో°జార నికట ఆత్మరక్షా మంత్ర లఓ ఏబం పరే బేదేర కాఛ సాప ధరిబార ఓ ఖేలాఇబార తత్వ జ్ఞాన. యఖన పారిబే మనేర ఆనందే ఖేలిబే కోనఇ భయ థాకిబే నా. పఇ కథాటి ఆమార నిత్య ధర కబిరాజ మామార నికట పడి ఓ, శితిమామార నికట ఏబం నిత్య ధర ప్రభృతి సకలేర మత లఇఓ, యది యుక్తి సంగత హాయ గ్రాహ్య కరి ఓ, నా హాయ కరి ఓ నా-తోమార ఇచ్ఛా పూరణేర జన్య. "ఫకిరి కరబి, పారబి కి మన ?

తబే ఛాథ సబ కుటి-నాటి, మములా మాటి, ఖాటి హాఓ-రూప చాందీ యేమన ఛయ రిపుకే ధుని జ్వాలాఇయా, (ఓమన) తఫాతే థుయే

సేఇ భస్మ అంగే మాఖి కర భాబ గ్రహాణ;
(తోర) భాబే భాబ ఉపశితే దీ ఖా మంత్రే శిక్షా పాదే,
సాఖి కృపా కరబే తోరే, హాలేర తోర రాగేర కరణ॥
శుద్ధ నిర్వికార హాయే, ఓ మన కామేర ఘరే ప్రబేశియే,
కామే కామ నిబారియే కర కామేర ఆరాధన॥
(ఓరే) సాపినీ నాగినీ సంగే, మన మజరే రస రంగే
కింతు దేఖా ఓ సేఇ కాయ భుజంగే అంగే నా కరే దంశన॥
ఏఇ గానటి లిఖిలామ. ఏఖన బల త ఘరేర దికే యాఇ

తోమారఇ
—హార

ఏబదినాల్గవ పత్రము

ప్రాణాధిక, రసిక !

దగ్ధజీవులకు శాంతి స్థానమెక్కడ పరిశీలించి చెప్పఁడు ధార్మికుల ఆనంద స్థానమెక్కడ పరిశీలించి చెప్పడు. పాపులను రకభయము నుండి తప్పించుకొను నట్టి అర్థాక, మరచు నట్టి స్థానమెక్కడ, పరిశీలించి చెప్పఁడు. విరాగులు సంసారాను రాగులు సమానమగు విలువకు వచ్చునది ఎక్కడనో తెలియునా తెలియకున్నదా ? అటువంటి స్థానము అందులో మీ వంటి వ్యక్తికి అజ్ఞాతమై యుండఁ గలదా ? తప్పక తెలియునని

అది రసిక నికటము. కనుక మీ నికటమున నుండుట ఇంత ప్రేమింతును. మీ నికటమున విరాగియు అనురాగియు సమానులు. ఏల, వారు తమ నికటమున నుండునంత కాలము సంసారమును మఱచిపోదురు. విరాగుల యెడ నిత్యము కాని అనురాగుల యెడ అల్పస్థాయికము త్రాసు మొగ్గుదల ఈ తారతమ్యము పాత్ర భేదమునకు సంబంధించినది. రసికుల అపరాధ మిందేమియూ లేదు. రత్నము సకలురకును రత్నమే. అయితే, ఆ రత్నమే కొందరి పక్షమున ఆనందదాయకమూ, సుఖకరమూ, మఱి కొందఱి పక్షమున ప్రాణ నాశకమూ, విష తుల్యమూ. నోట బెట్టిన చనిపోదురు. ఆ పాత్రభేదమున రసికులు గాని రత్నములు గాని విషమగుదురు. అది వ్యవహర్తల వ్యవహార భేదముకాని ద్రవ్యభేదము కాదు. మీ సహవాసము లేదా మిమ్ము ప్రేమించుటలో నా స్వార్థ శూన్యత ఎక్కడిది ? సుందరీ సహవాసమున సుందరుఁడనగుదును. ఆశామాత్ర మిదియే. రసికుల నికటమున ఉండగా ఉండగా రసికుడ కాగలుగుదును. ఆ రసిక శిరోమణి నా నిత్యానందులు అందుకనే జీవులు నిత్యానందము వాంఛింతురు. అందుకనే పాపులు నిత్యానందము వాంఛింతురు. అందుకనే తాపులు నిత్యానందము వాంఛింతురు. ఓడ్చి, వడపోసి, గాలించి, చూడుడు. ఆ బ్రహ్మస్తంభ పర్యంతమూ జీవులైన, నిర్జీవులైననూ ఈ స్థావర జంగమ చరాచరములలో సకలమూ

నిత్యానంద వాంఛచేయుదురు. అందుకనే గౌరాంగులు స్వయ ముగ నిత్యానంద ప్రేమోన్మత్తులయిరి. అందుకనే వారు శయనముననూ, స్వప్నముననూ నితాయి ధ్యానులూ, నితాయి జ్ఞానులూ కనుకనే "నితాయి లేని దేశమునకుఁ జనకుఁడు" అని భక్తులతో పలికిరి తమ్ముఁడూ. ఆ నితాయి నీవే ఏలనన, రసికుడు జన్మావధి రసికుడు ఉన్నన్ని దినములు రసికుడు తిరోధానా నంతరముననూ రసికుడు. అందుకనే ఎరిగి మీ వద్దకు పడితిని. కాని పడినంత ఎవరికి ఏమగును ? ఆనందము బడయుటకు నేను భ్రమరము నయితే కాను మఱి ధ్వంసకారినగు కీటమును. మధువిశ్లేషమున ఆనందపడుదును. ఇందు దోషము కడు ఎక్కువ. ఏలనన, పాపము చేసిన యెడల తానే దుఃఖమందును, కాని తమ్ముఁడూ, రసిక విధ్వంసమున స్వయముగా నష్టపడుటయే కాక ఉత్తరోత్తర సకలురకు విరక్తభాజనుడగుటయూ తటస్థించును. ఏలనన, వారి సుఖపథ మునకు కంటకము నగుదును. ఈ నష్టకర స్వభావము సడలిం చుకొను నిమిత్తము మీ సంగము నాసించితిని. మీ సహవా సము నాసించితిని. మీ పత్రము నాసించితిని. ఇంత స్పష్టముగ పలికిన మీఁదట, నా ప్రేమ నిస్వార్థముకాదని బోధపడుననుకొందును. దానికేమి, గాని తమ్ముఁడు, ఈ విషయము అధి కముగ ప్రసంగింప వలసిన అవసరములేదు. ఇటీవల మీరు ఆడించుచుంటిరని విని ఒక నూత్న పృథివి హస్తమునఁబడసితిని

తమ్ముఁడూ, చూఁడుడు. మీ కృష్ణుఁడయితే ఇటువంటి రసిక చూడామణియే. "వంశీస్వరమున సాహ్వానంబు జేసి, మందిరంబులకు మరలిపొండనియె" ఎట్లు ఏ రీతి బోధ కాఁగలదు. అని తలతును శ్లేష మాత్రముగ పలికితిని. బోధపఱచుకొనుఁడు. ఆడుఁడు. మఱి దర్శకుల యొద్ద 'పైసా' గొనుఁడు అందువలన శ్రేయముండును. ఎంత కోరిన అంతయుఁబడయుదురు. ఏలనన, నిత్యము నూతనము. క్షణక్షణము నూత్నము. అపూర్వము. అపరూపము. ఆత్మరతుకయిన యెడల ఇందువలన నష్టములేదు. ఒడ్డున నిలబడి మత్స్యమును పట్టుకొన తీవ్రాసక్తి నుండుడు. జీవసంగిని లాలించి, నీటిలోనికి దిగనిండు. మిమ్ముల గికురించి అన్యమార్గమున పలాయన మొనరింసకుండా మీరు ఒడ్డున నుండి కేవలము వినోదముగ విలోకింపుఁడు. కృప గలిగిన యెడల, ఆమె జలములు కలకల మొనరించిన అది చాలును. మత్స్యములన్నియు జలముల నుండి బయటపడును. ఆనందమున చూతురు. కాని, సావధానము. జలములదింపుటకు పూర్వము సాధన వలయును. అనగా, లాలించి ఆమెను స్వీయముచేసికొనుఁడు. లేదా మీరు తదీయముకండు ఆమెను స్వీయము గావించుకొనుట కడు కష్టకరము. ఏలనన, సముద్రమును పుష్కరిణీ మధ్యమునకుదించి నిలుపుట అసాధ్యము. అది అనేక సాధనల అనంతరము సంక్రమించును. అందుకు కేవలము అగస్త్య ప్రభృతులు మాత్రము

పాత్రులు తదీయమగుటయు అంత సహజముకాదు. అయితే, బిల్వమంగళులు, చండిదాసు, విశ్వపతి, జయదేవుఁడు, తులసీదాసు ప్రభృతులవంటి అనేక సహజ పాత్రలు ఉన్నారు, కనుక, ఎటులు మేరు తదీయులు కాఁగల్గరో దానికి ప్రయత్నింపుఁడని యందును. ముందు తదీయమగుము అప్పుడు నతులగుదురు. కాకున్న అగాధమున బడుదువు, చూడుఁడు సావధానము! ఆడింపపోవుటకు ప్రథమతా మంత్ర కాని యొద్ద 'ఆత్మరక్షా' మంత్రము గొనుడు. అటుపైన జోగురాలి దగ్గర పాము పట్టుకొని ఆడించు తత్వము నెఱుగుఁడు. వలఁ తులఁతులైన యెడల మనస్సునకు ఆనందముగ ఆడుఁడు భయమేమియు నుండదు. ఈ విషయము మామ యగు 'నిత్య కవిరాజు' నికటమున చదువుడు. 'శితి' మామ నికటముననూ మఱియు నిత్యధర ప్రభృతులగు సకలుర అభిప్రాయము గొనుఁడు. యుక్తి సంగతమైన గ్రాహ్యా మొనరింపుఁడు. లేదా, చేయకుఁడు. మీ ఇచ్ఛాపూరణార్థము:-

మనసా, సన్యసింపగలవా ?

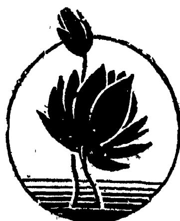
చిట్టిపొట్టి కలతలు మన్ను మశానములు సకలము విడుపుము. రూపెత్తిన వెండివికమ్ము అరిషట్కములు 'ధుని' యందు వ్రేల్చుము. ఎడనెడగ నిలుపుము ఆ భస్మము నంగముల నలందుము—భావము గ్రహింపుము. దీక్షా మంత్రమున శిక్షణ నందుము. ఉజజిహ్వాగతి నూహింపుము. ఆపదలందు

రాగభావమున కృష్ణుడు నీ పయి కృపగొనును. మనసా! కామ గృహమున ప్రవేశించియు శుద్ధ నిర్వికారవగుము. కామము నారాధింపుము. కామమును కామమున నివారింపుము. రసరంగమున సాగి నీ సర్వ సంగతిని మనస్సు రంజింపుము. కాని, కామభుజంగము కాటువేయకుండునటులు కని పెట్టుము.

ఈ గేయము లిఖించితిని. ఈ పలుకులతో గృహాదిశాగతి చనెదను.

మీ

హరనాథుఁడే-

పంచ పంచశత్తమ పత్ర

భాఇ, రసిక !

చాలునీర ఛుచేర మత తోమార హాఇయాఛే. తోమార బుననటి ఓ రేబీర 49 ఖుబ తాశా కాచే టికలే హాయ. యాహా హాక భాఇ, ఏబార తోమార భాబ పరిబర్తనే తుష్ట హాఇలామ. ఏత దినే సాప ఖేలార మంత్ర శిఖితే ఆసియాఛ, తా బేశ ఏఖన ఓ సమయ ఆఛే-సాప ధరిబార ప్రధాన మంత్ర సాహస, ఆర బశే రాఖిబార ప్రధాన ఉపాయ ధీర హాఇయా చక్షే చక్షే రాఖా ఏకటు ఏ దిక ఓ దిక హాఇలేఇ దంశన. కుకురేర భయ నిబారణేర ఉపాయ, తాహా దిగకే సమయే సమయే ఆహార దేఓయా. యాక, భాఇ ఏ ప్రధాన మంత్ర దుటి శిఖాఇయా దిలామ; ఏఖన నిశ్చింత మనే కాల కాటాఓ, ఆర హారి బలి. భాఇరే ఖులేర నిశాన అనేక గులి ఉఠాన గేఛే ఆర కేన ? ఏ బార ఛాప కరాఇ కి భాల నయ ? ఏఖన శరతేర మేఘ మాఝే బృష్టి హాఇతేఛే; ఏఖన ఓ సాబధాన హాఇలే గ్రీష్మతే కాతర ప్రాణే హా జల హా జల కరితే హాబే నా. ఏఖన సయతనే మోహానా గులి ఓ గలి-ఛేదా బుజా ఇయా జలధర, సుఖీ హాబే నిజే నా పార ఏకజన రసిక మజుర లాగా ఓ తిని బేశ కరే సేరే దిబేన. అసాబధాన తాతే ఆర నిజేర దీర్ఘ - సూత్రతా క్రమే దారుణ వర్షాతే ఆమార చతుర్దికేర బాధ గలే గేఛే; ఏఖన ఆమార సమతల హాఇయాఛే

ఆర కాహోర ఓ సాహోయ్యే కోన ఉపకార హబార ఆశా నాఇ; తాఇ ఆజ హతాశ ప్రాణే నిర్జనే బసే కాదితేఛి; ఆమాకే దేఖియా తోమారా ఏఖన హాతే సాబధాన హఓన చేత్ ఆమారఇ మత కాదితే హబే. భాఇరే ఆమార దోకాన చతుర్థికే సత్య కింతు తోమారాఇ మహోజన, తోమాదేర ధనేఇ ఆజ లోకే ఆమార మత దరిద్రకే ఓ ధనీ మనే కరితేఛే; ఆమార బలితే ఏకటి పయసా ఓ ఆమార నాఇ ఆమార అంశీ దార హబార ఇచ్ఛా కరి ఓ నా. భాఇరే పా ఆగే బాహిర హలే తాకే పాదుక ఛేలే బలే-సేఇ పాయేర స్పర్శే అనేకర బ్యథా నష్ట హయ తాఇ బలి భాఇ అనేకేర యాతనాదూర కరిబార జన్యఇ తోమార ‘రాంగాపాదు’ ఖాని ఆసితేఛే, ప్రభు తాకే చిరజీబీ కరున-పర జన్య తోమార భాబిబార కిఛుఇ నాఇ; యార కర్మ సేఇ కరిబే. భాఇ, ఆబార కరే యే తోమాదేర సకలకే దర్శన కరియా కృతార్థ హఇబ తా సేఇ ఇచ్ఛామయఇ జానేన. ప్రాణ కింతు నితాంత కాతర హఇ యాఛే. భాఇరే తోమార సంగే బనభ్రమణ ఠిక పులిన బిహోర మనే హయ.

తోమారఇ—హర

ఐదివే ఐదవ పత్రము

సోదరా రసిక !

మీరు చాలనీ, సూచికా న్యాయమున నుండిరి. మీ 49 నెం॥రు నూలు నేత బాగా దిగవడియగట్టును. ఉతుకునకు ఆగును, దానికేమి-తమ్ముఁడూ, ఈ మూఱు మీ భావపరివర్త నమునకు తుష్టుఁడ నగుచుంటిని. ఇన్ని దినములు పాముల నాడించు మంత్రమున శిక్షణ నందుచుండిరి. అందుకు ప్రస్తు తము మంచి అవకాశ ముండెను. పాము పట్టుకొనుటకు 'సాహసము' ప్రధాన మంత్రము. మఱియు, ధీరులయి, కన్ను లలో కన్నులుంచి మెలగుట వశమొనరించుకొనుటకు ప్రధా నోపాయము. కొంచె మటునిటు అయిన కాటు సిద్ధము. ఎడ నెడ ఆహార మొసఁగుటయే కుక్క యొక్క భయము నివారించుకొనుటకు ప్రధానోపాయము. పోనీ, తమ్ముడూ, ప్రధాన మంత్రి ద్వయమున శిక్షణ బడసితిని. ఇక నిశ్చింత మన మున కాలముగడుపుడు. మఱియు 'హరి' యనుడు. తమ్ముఁడూ ఎందువలననో మఱచిన గురుతులు అనేకములు ఉద్గమించు చున్నవి. మఱి ఏల ? ఇఁక మౌనము వహించుట మంచిది కాదా ? శరత్ మేఘము ప్రస్తుతము ఎడనెడ వృష్టి నొసఁగు చున్నది. ఇప్పుడయిననూ సావధానులయిన యెడల గ్రీష్మ ములో కొతక ప్రాణముల 'జలము' అని హాహాకారములు

చేయవలసి యుండదు. ఇప్పుడు సయత్నమున నీరెడగొట్టు ద్వారములు-కంతలు-కలుగులు చక్కమూసి, నీరు పట్టుకొనిన సుఖులగుదురు. స్వయముగ శక్యము కాకున్న రసికజను నొకని కూలికి గొనుఁడు. అతఁడు ముందు చక్కఁజేసి యొసగును. అసావధానతతో, నిజదీర్ఘ సూత్రతా క్రమణికను దారుణ వర్షముల నలుగడల గట్టులు క్రమముగాఁ గరగి పోయెను. ఇప్పుడు నాది సమతలయి యున్నది ఏటి ఎవ్వరి సాహాయ్యమున నయినా ఏ ఉపకారము జరుగునను ఆశలేదు. కనుక నేఁడు హతశా ప్రాణముల నిర్జనమునఁ గూర్చుండి ఆక్రందించుచుంటిని. నన్నుఁ జూచి మీ రిప్పటి నుఁడియు సావధానులగుఁడు-లేకున్న నావలెనే ఆక్రోశించుట జరుగును. తమ్ముఁడూ నా దుకాణము గురించి సత్యమే. కాని, కోర్దారులు మీరే మీ ధనము వలననే లోకులు నావంటి దరిద్రుని నేఁటికిని ధనికుఁడననియే తలఁచుచున్నారు 'నాది' అనుటకు ఒక్క 'పైసా'యు నాకులేదు. నన్ను భాగస్వామిగ గొనుటకు ఇచ్ఛ చేయకుము. తమ్ముఁడూ ముందు కాళ్ల పుట్టిన బిడ్డను ఎదుగు గాళ్ల పుట్టిన బిడ్డయందురు. ఆ బిడ్డ 'పాదస్పర్శ' వలన అనేకుల వ్యథలు నష్టమగును. కనుక తమ్ముఁడూ, అనేకుల యాతనలు దూరము చేయుటకై మీ "ఎట్టి అడుగుల పాప" వచ్చినది. ప్రభువు ఆమెను చిరంజీవి నొనరించును. ఇందు గురించి

భావించుట కేమియు లేదు. ఎవరి కర్మ వా రవశ్యము చేయుదురు. తమ్ముఁడూ తిరిగి మీ సకలురను దర్శించి కృతార్థుఁడ నగుదునో అది ఆ ఇచ్ఛామయుఁడే యెఱుఁగును. కాని ప్రాణములు నితాంతము కాతరములగుచున్నవి. తమ్ముఁడూ నీతోడి వనభ్రమణము సరిగా పులిన విహారము తలఁపునకు తెచ్చును.

మీ

—హరుఁడు.

—:o:—

జయ హరనాథ్ జయ ! కుసుమ కుమారి జయ !

"తో మారయి శరణకరియా స్మరణ చలేఛి తోమారి పథే
తో మారయి భాబేతే భాబిబ తోమారే ఆశా కరీ మనోరథే."

పాగల్ హరనాథ్ పేరిట నాలుగు ఖండములుగా విభక్తిములయి గ్రంథత్రయీ రూపమున ముద్రితము అయిన పత్రముల సంఖ్య మున్నూరులపై తొంబది ఒకటి. అందు తృతీయ ఖండమున పంధి పబడిన మొదటి పత్రములు ఏబది అయిదు భాషాంతరీకరింపబడి ఆ యా మూలములతో సహా భక్తుల సదిచ్ఛను భగవానుని కృపను నేటికి వెలువడినవి. తక్కిన పత్రములు ఇటుల అనతి కాలమున ముద్రింపబడునని ఆశింపుచు ప్రభుని సర్వేజనముల సత్సంకల్ప ప్రసాదమును భిక్షించు చున్నాను.

పాగల్ హరనాథ్ ప్రసాద భిక్షువు,

హరిపుల్లారావు

For పాగల్ హరనాథ్